No 4

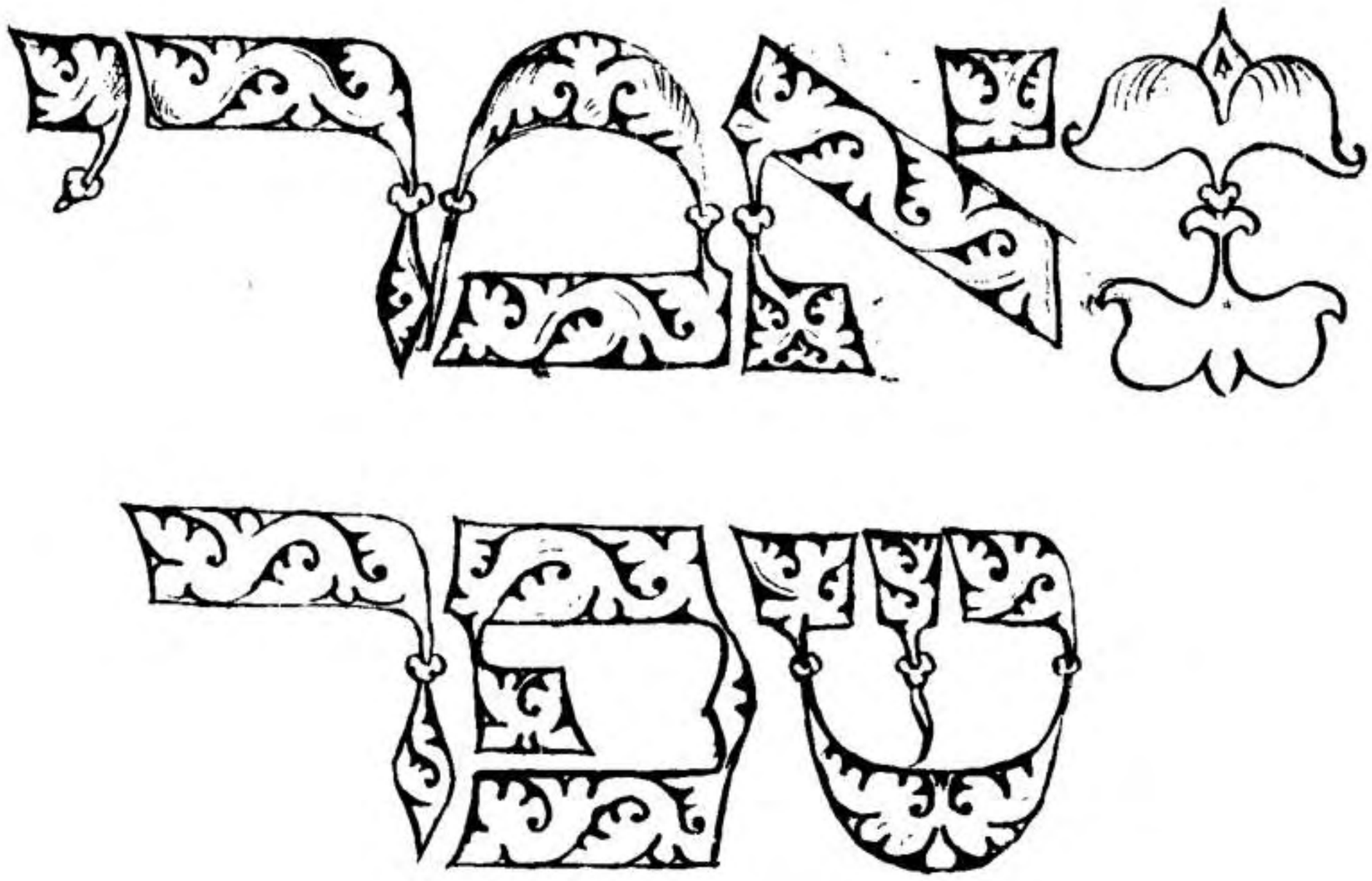

היום הזה העולם נברא על הלבנה. והעולם עמד על המחלוקת ואפילו
על מאזני הטלבות. עד אשר נעמד על כל מי מחבר עדבה. ואמר
להשמיעם. פעם שניה. מאמר נשיה. לפתוח השאר אחם מלחמה בריה
כי חטאו לפני כל בעלי ברית. וכסור תריה ומביה פקו פלילה. ואריה
החפץ שבו מאחרין ומשכיו סריון. אלופיו ושריו. מרעין ומכירין.
ומרוח בשאו ובוכיו פיעון. וקנאו בעטיעות אשר לא נעשו. ובים.
הסכלות שבעו. ובקול מי אלהים לא שמעו. ואת מי לא ידעו. ומשקי
נסעו. ויהנו בחון עשור. ומירו את כבודם בתבנית שור. עתה יד
לבושעים ומחזיקו לב הרשעים. ומתעדנו בעצם אשר סביבותיהם ומאדון
ומעליהם. ומשלחו רסן ומוסר להקטור על ידיעה קונם. והנגע עיר
בעלגם. כאומרם עם רם ורונם. אבותינו חטאו ואינם. ומשאתם עשה
בהרחקם החכמה. ולא יזכרה. ועל לבם לא עלוהו. ומשאו כל שלמה
הרעלה אשר ורוה. ולעלגיהם יקלוה. ומי זה כן מי זה. הוא בן אדם
כזה. אשר ועמד כעב כל עביא מוזה. אשר החכמה שבחו וחיי
שומאה לבם כל חומא ובחו. ואיך ומאמרו הכלבים לחטמי הדור נבחו.
עמון ולבם על שפת ומיבם שבחו. ואשר עשטו אחרבם. ומעלם
הכיר אל מעוריהם. ומאמינו חבריהם לפי הסנב שפריבם. הלא
אחר עליהם אלהי האמב עשו להם. על כן ראוי לבל מי מעכיל ל
להתחזק מהם. ולבלתי המאמין בהבליהם. כי כל בקומא בספרי מן
הספרים. או שומע מפי נולת מאחר מן המאמרים. או חבר מן ה
הרבים ומכיר שאין בו תועלת. לפי מה שרעתו סולת. לא לשעת.
ולא כבל ימי חיותו. ומלבד כי אחרי מותו. ראוי שיחשוב כי מה
שראהו. או שמעהו. פחות מעכיות כלב בקולו. אשר היא סגלה לו.
ומאמנם אם ירע או יחשוב שתועלתו אפשרית מאין ויקשיב. ורעתו
אל לבו ישיב. ויעמידנו חזק בשבעו. כי כל הבור. אשר שמש.
ינד עליו ריעו. ומזה ומזה יוציא הפרי מגיעו. ויכיר הנאר אשר כלב
נעשו. ומי יועל לו מגרעו. ואחר שראותי אני וכריהו המחבר שהכל
תלוי בקול ורוח ודבר. ראה לבי את לבי ובקש לשבר. הנעלם המקבר
ומאמר המקבל עם חכמי לב ולהתחבר. וחילם לבב. ומאל לבתובב
מה הסבר. הענין אמרי אשר להבינו בו לבות בני עבר ומאבר. ולבעל

היו

בשם השם נעל ונעלה אמן

תהי יהי לעזרני כל אות .. אשר אסתכל אלהי הנבואות ..
שאני עתה מעין לבבי .. בשאך ראתה נפשי פלאות ..
רפואות מלאה זאו וחיים .. המאיר בם ובאו ספרי הנואות ..
קריאתם חקקתיה בלבי .. רבות החיה רוחות נאצלות .. כי
ינאר חיים לאעלה אז לאמה .. היועל כלעדי שאך ואות ..
פרי חיים ועץ חיים עצמיו .. ובאו שורש לכל שרשי הבואות ..
עלי עצן בתוך בגן נאעים .. ואחרת הקבנים ם כואות ..
סדר ספר וספור אחנותיו .. חלאות ירעינו סלם נבואות ..
נפשות נצרפו על פיו מלאתים .. טהורות באאוצ לא טאאות ..
אחרות עתיקו אלוף, הבט ם .. יקיעתו שאה אופת והיא אוב ..
לכל אשכיל אקובל אוסרתו .. עדי שוטה אקום אנחת קנאה ..
כלל אבלה בלשת פרשון .. לשונה לאו אאחבואות ..
יגלו נפתרי עלם כעולם .. אלעצתיו אאר יפות ונאוה ..
שאונות בם תקוונת הינוים .. נשואת אלי בשם ונאות ובאות ..
חרי אלי רחאי אם עקשרו בם .. סתריו לאלפים הם ואאות ..
נבור אשכיל ירעת שם בתוך שם .. עלוותיו כך עלות ונבאות ..
ואם שני עיים כשרים .. פלאותם כבל יקאל אלנואה ..
הבלים ונחירים כחבלים .. עראפים בקשיאות הנלאות
דאי הלף שנשים בחדרין .. קשרת הנשות רם אלאות ..
נשות הבראים הם כלי שם .. רשואת באשאות ואשאה ..
בשאן יה אנ אבשת כבל עת .. שאו כהן ולך חן חן השואה ..
אשר אסתכל אלהי הנבאות .. תהי יהי לעזרני כבל אות ..

מעין לבן הסר אשר .. ובריה שאאה פרה הפר ..
הנן לב שהור זה ספר .. זה מחאה אחרי שפר ..

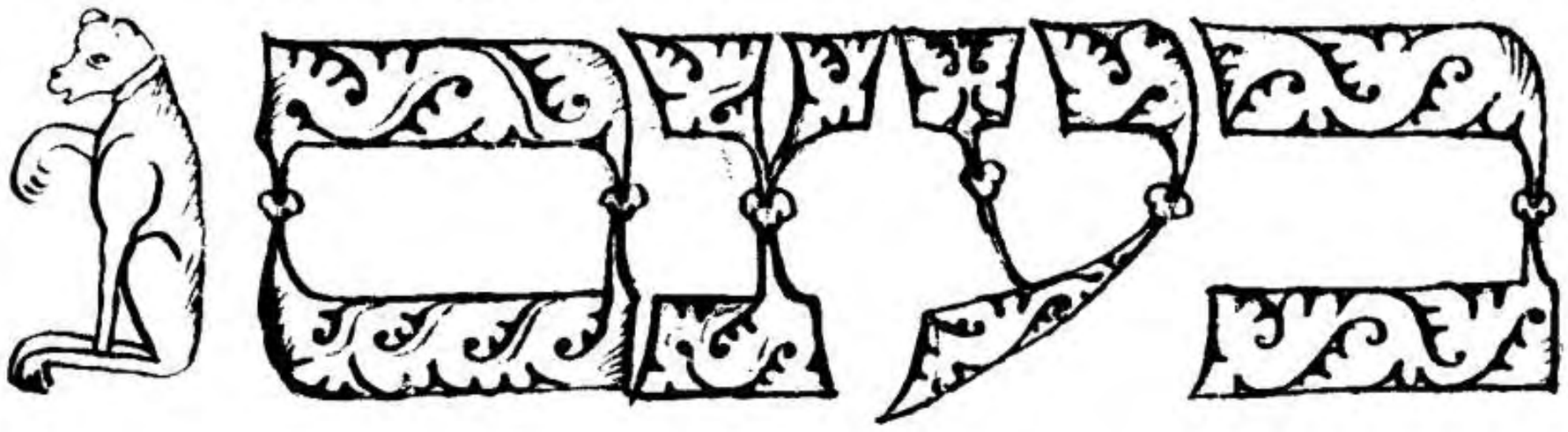

מאמר א

המאמר הזה הראשון אני רואה לחבר בן בריעה חכמי דורינו זה. לפי מה שחקרתי וחשבתי ושאלתי מפיהם או מתוך ספרי חכמיהם החיצונים הנלמדים היום בעניין הטעם המפורט ובכחו ומעשיהם בבריות ואומר כי הדור האחרון הזה כל דור אנשי הגלות האחרון הזה לא מצאנו בכל אותו ישראל. אחר מחכמי המשנה והתלמוד שהקדמו לחבר ספר מיוחד לבד זה בלבד ולתת עד היום הזה. ואומנם החכמים שחברו היו כולם עניים אחרים ואנשי בריא יבואו בהם קצת חלקם מעניין זה. אבל אני רק חבורי זה בעקרו אינו כי אם על הטעם המפורט בלבד ועל הודעת כחו. ומעלתם וסגולותיו ולהודיע שאין בטעם ובכן שם נולדו שום שתקו בעולם וכיונו בזה מעניני מעלותיו על כל טעם. ואם יתחברו בדברי חכמים אחרי שאינם מעניינם לפי הנראה בתכלית המחשבה אין זה אלא כדי לבאר טעם אין הטעמים הנכרים. ואולם איננו כי כתבאר טעם הטעם יתבארו מאמר כל הטעמים שנכתבו בתורה שאינם כל ומה. ועתה אחלק דברי חכמי דורינו בדרעת הטעם ואומר. שהם נחלקים לשלש כתות ושלשתם מודים בטעם מפורסם מתחלפים. הכת האחת אין הסגולה לחסדם והשנית קטנה להתבאר כי חלה קשה מגיע אל שערי מות. והשלישית קלת הסגולה עם חוזק הרפאה כשיטעון הבריו ויקובלו כי לא המבעקרי חלה בעלמה ואם אביא באמר הזה עניין הכת הראשונה ואשא ואתן עמה בחלמות רעתי עם בעתה בטעל. ובמאמר השני אחלוק עם הכת השנית. ובמאמר השלישי אלחם בכת השלישית עד כאשר חלה. כי הראשונה היא כת אנשים מתחכמים בעלמם ואין להם תקנה כמו שאמר החכם אל תקרתיו את האויל כאמרי כ"ה לא תשור מעלה אולמו. ובאמת שלא היה ראוי להזכיר זאת הכת ורעתה החסר בעניין עליון ובזה כזה לולי אתי סבות. האחת כדי לגלות רעות כל הכתות בעניין זה. והשנית מפני היות זאת הכת כוללת חב חכמי התלמוד היום אשר הכחתם אינם ואינו כל הנמשכים אחריהם היא תכלית כל החסרות כאלו לא זכר נכיא לעולם ולא חכם מחכמי המשנה והתלמוד זכרון כלל. אז כדי בדרעת הטעם. ודרוש שהוא אינם בכל מקום שבא יסוד הסגולה ועמוד החכמות עד שאפי מקצת מאמרי הכתות שנזכרים בטעם האחרים ה

מה בשם הרב כלל

על פיו בנות נלמדו ק חסר · ולפיכך קראתי שאין אחרי שם · כי
בו חטיא איש בועה בלבות הסילים · ובו אלהיב לבות האיש כולם
ואלה באש תשבו ישרפו · ואלה באש חשקו נרפו · ומחלקים לשלשה
מאמרים · ולשלשה שערים · ולשלשה חלקים · המאמרים אבלול
בהם רעיון חבורי חכמי זה · והשערים אבלול בהם רעת חסרי ישראל
הקדמונים ומחלקים אבלול בהם רעת כל הנשיאים כולם כללו · ואחר כל
אלה אכתוב ידיעה כללית כוללת כל הרעה הנבחרת מקומות אשר
עדיין הבינה הכוונה האלהית בבריאת האדם בזה העולם השפל ועליה
נאחר שנברא האדם בצלם אלהים ובדמות · וכל אילו הרעות המלוקות
הנה עניין החבור הזה בם בידיעה השם המאמרים ובעניין מה ומעותם
בבריות הפרטיות ודמן עם הכלליות · ובאמרם הנמול והעוקל · ה
המתנבאים מאחר לכל הראוי לנמלו בעוד עם זכרו · ולהעקשו על ש
לבחרו · עד שיורע מזה החבור לזה נברא האדם ולזה נתנה לו תורה
ומצוה מצוים על שני לוחות אבנים ולזה נתנה לאומה מאחרת יתר
בגויים מכל אומה ולשון · בטבעה ולזה לאומתינו יתר משאר אומו
ולזה לא קם ולא יקום אחר נמן מרן תורה ולזה בהר סיני ובמדבר סיני
וכיוצא מאלה השאלות והרומים להם שנתבקשו בהם המשכילים
ונעלמו טעמיהם מהם הכל יתבאר בזה החבור בטעמים נכונים ובראמר
ברורות לחבונם טעמי העניינים המורים על האמת · ונזכר שיש שם
חברים רבים בשאלות רבות ומעניין טעמי המבוקש שאי אפשר לחתבר
בספר חסרי חזק טעמיהם וחלקם המבוקש אין ראוי שנמנע מזה
שאפשר לנמנות אלבת בספר בעבור מה שאי אפשר · ונזכר מזה
שנלה והיו מבינו מועטים מן המועטים ברבים · אין כוחר להמיות
ובטלה המועטים הם ולא מעטים ברבים שלא נעלמה דעתם עם
ביותם חושבים בעלמם שהם השלמים לבדם וולתם חסירים אצלם
וזה מעשהו כדי להמשך אחר האמת · והמה הזאת קבלה הנבואיה
חלה מן וקבלה החכמים חסר הנבואים ומספריהם הקדמים ולולי חלק
מחדשים הנמצאים לא המשך אין ולא נולד מן המחברים יכול לבנין
שום מעם נכון על כל מה שנכתב שאלה מעמו ומע נחל בטם ..
אלהי ישראל יטב הכתבים לדבר בזה מאמרתו ..

לשמוע הקולות מפי הרב המאיר. והעיקר לראותם שיתקיים מסמ"
והלב להבין מה שאחר כן ומלשון מפיו ומה שעינו רואות בספר ומה
שאזנו שומעות מפי רבו. והמעלה עיקר כל האיברים שהם הולכים כעבד
מסתר מלות עשה אלו והם להורות שכל אבר ואבר שבאברי האדם
לא נברא לבטלה אבל נברא לעשות בו מלוה אחת לבחור. ועוד יריך
כל יחוד השעה של החיות שהם שמה יום כעבד מסתר שמה מלות
לא תעשה לראות שכל יום מאביר לאדם לומר לו השיר שלא תעלה בו
עבירה כי אלי עד כך ובין קולי וקולך וכשיבואו אותך בדין ויבאולך
אותך להעיר לך על העבירה שעשית בזמני איר אלי מעני. ואם תאמר
שאלי עד אחר ואין עדותי ומסקרה. דע כי אלי יחד נקרא בלשון שנים
יום ולילה בא אל שנים נקראים בשם אחר אור וחשך שהם שני על שעהם
והי ערב ויהי בקר יום אחד. והנה לא נאמר דבר אחר תלמוד הנה
עם עשיית המלות והשמירה אין העבירות כי אז היא התכלית האחרונה
לאדם ואין אחריה מעלה אחרת ואמנם מי שנגרע ברמי שלי העשיתים
האלה מעלה על המחשבה בם. אבל לפיות אחר זה מעלה בשום חסרה
אחרת אלא אז הוא שקר ליחד עד שאמר. הקביא אמר שהרן רין עני
ומכיון נקרא מרע את השם כאמרו רן רין עני ומכיון אשל הלא הוא
הרעת אותי נאם יי. ואם אתה קורא ידיעת השם דבר אחר חון מזה
לא נאמרון הכרך וקן ירמיה אמר כמרלה להודיענו ידיעת השם ואמר
כי אם בזאת יתהלל המתהלל השכל וידע אותי אמר בשמו כי אני
עושה חסד ומשפט וצדקה בארץ והטעם לאמר כי באלה חפצתי נאם יי. ו
הנה לה לא חפץ והודיענו שמעלת החסד והמשפט והצדקה הם ידיעת
השם וכבר נודעהו. ולא בגלותם וקן אמר כל חכם וקן פירש. ויש
הידע ואמר לו. דע אתה האיש הלומד הטוב המתעסק
בתלמוד תמיד לבעות בחנות לקיים מה שנאמר ובקר בו יומם ולילה
והמתעסק במלות בכל כחך שאתה חלה. ואינו כל חכם ונבון יותר שלמה
מאי שאינו מתעסק בעסק כי אם בחות ומן מעט אפי' זו הדרך כל
שעשתיך הם שעשית מרמת ומן מקצה עליהם. אבל לפי האמת מי שם
מעלה אחרת מעלה מאד מן שלא השם ואינו ידעני באמת מהיא הנקיון
ידיעת השם באמתות בלבד. ומן עיקר לי להודיעך מה היא זו הידיעה.

הבאים אחר זה. זכרתו מקצת חבוריהם תחלה וסוף, ושאותו שורש
ועקר לקצת עניני ספריהם ושתי הפעמים האלה אותם ברעת הסר. ה
הראשון ואורך רעתה לכל חבואר. ואומר שזו הסר המתנכאים ב
תלמוד הרין והאחר אתה כבל השתלחתה בלאורו כי אותה השעה היוק
יותר רעים ורשאים מכל אורך כאו שאע יותר אומה שפלה ובויה
מכל האומות בעופע ובעינים פזו שראנו חרלים בעת הסור רוח באו
באמרם ותהי בעונע כחלבם ון הייע בעופם. ולפיכך אמה זה על רוב
מעלת ורעי השם המרלחים אויבהם עם חולשת כחם וחוזק כח מי שבעבור
מן האמות ואפי' החזקים כעקים וכ"ש הפחותים מהם בכח. ואם הסר
התלמוד מועלת מאד לכל ולפרט לעכי העלם לאומתינו ולחיי העולם
הבא. אבל אין הענין שזה במדרגה עם ענין יורעי השם אלא על
רק מעל הפרט בין התלמוד ובין הידוע השם המפרש כאמת.
שבין התלמוד היהודי ובין הנני תלמודי ועמין כאורה מבין המעל והעמל
כי אין ראוי לקלת זה כי אם לחכמי מדה הנבכים כי הון מבכה
ברולה. ועתה אמעון מעלת התלמודי כל הידוע את השם ואקרא. ה
התלמודי לומר. והידוע השם מקראע ידוע ומאמר שהלומד אחר לידע
בעת שהתעכה עמו על מעלת כל אחד ומשעמה מה תועלת בידיעת השם
כי לא עלמד מאנה תנה ולא מלנה מתנגל מלת אשר נשמר בהם אשר
ועשה אותם האדם וחי בהם ונאמר בקבלה ולא שמרום בהם. ומלבד
שנאמר אתם כי ישרם באהל ובירלתהו ומאמר אין הקנה מתקיימת אלא
בחי שחחיות עלמו עליה כי זה האות אינו מהתם מאמר אלא חזוק
ההשתלות בתלמוד תנה ומלשת ההשתלות בעולם כ זה האמר העולה
כבר מבר הון כחת בעולם הזה והוא חי בעולם הבא. וכן אחרו ה
החכמים לעסקים בתנה לשמה כך היא רמה של תנה מת באלה ר
תאכל ומים במשורה תשתה ועל האדם תישן וחי נעד תמיה ובתנה
אתה עמל וכו'. והנה העמלה כן מבב מומה מחיין לזו. תלמוד תנה
שמתעסק בו והאדם לא נבראו אלא ולמוד התנה ולעשות המצות
שיהם מעלים טובים בעולם הזה ומקבלים בעולם הבא לעשיהם
והתלמוד והמעלה שני מיקום חוקים בחיין זה מזה כי הלמד כי לן
באמצעה מוך מבריה ומה הנה בכל הדבר בלשון הקודש והאומה

לשמוע

מעניה שהיא מועלת עליו והיא שאומרת לו כי הדבר סגלה לזה
ושהו אין החשבה ונתן לו לבטן הטורה העלאות כלבות באמצעות
הדבר והשב מחות רבר אחר בחיוב או בשלילה אינו מבח הדבר כי כל
הלשונות הסתכיות כן ומאמר הטעם הנייור המוטל כלב המשכיל הינו
הטעם והיריעה ושאירע ומשיב המשכיל אשר כבר לזה חכמת הטבע
ומשלל כל מה שראוי לשלול אורע ולהרחיקו מה יכל במופת ומחייב כל
מה שראוי לחייב לו כשלא תמצא הסתקה בחיוב הזה במופת כי
החכמה ההיא היא מלא כל פילוסוף שלם תכלית הטבע והיא מאמיר
להקרא יריעת הטם באמת לבה ולזו אלבלב ובבר התכאה לו הריעת
במופת פילוסוף לכל חכם שלם ואין מקטה עליו אלא שזו הטבע תתחלק
בחרבעתיה לפי המשכיל כי המעמיק בה יתבר ורבם שלותיו העלומה
המופתים ומה שעלהו מאלהיו אשר מעטו שלותיו הוא מעולה מאולתה לפי
מעלת מה שעלה לו אשר עלה מאלהיו וזה מבואר אין ספק באריכות ?
שבבר התכאר בספרי המחברים הבר בעניין זה שהוא כן. בפ עבר זה
באמרה הנבואים ולפיכך מאלו לבם חכמי זו הרעת לבלתי המאמן כיריעת ה
ה אלהים זה. ומעשהו אשר הא חלים עד שהקאו את עצמה לעמ
הקטות על מה שהקבלה מעיזה עליו באמתת יריעת הטם הנכבר. ואחר
אומרה לבם על הריעה אשר זכרתו ומאמר שהיא מדבר בלי ספק. אטב
לחלק עצם ולומר שיש מן אחר מן הטבע מעולה מאין הטבע אשר זכרה
והיא יריעת הטם המסולל באותיותיו שהם מורות לנ רבים ועניינה
ושישרים ומדות אלהיהם אשר אין רבר אחר יכול על ההוראות הלן אלהיהם
מהם נמאר שיש לנ עם הסת הראשונה ומלקות שתים ועמ השיניים אחת
ומאמר שהראשונה מדבר לשניה ואי אפשר להבין אל השניה בלעדיה אבל
קלטו ירי הטבע שתיהן מאמרם יריעת הטם. והנה הראשונה חוקה מאמר
מהתכלית המכוונה. והשניה יותר קרובה ומונה אבל עורבה חוקה. אך
השלישית קרובה מאד אל התכלית עכ חלוה חלוש ומבואתה קרובה לבוא
לן איזנה בריאה עד שתקבל עלת חבאו מחלן מסתה כאן שאי עלה אנו
באשר יבוא מחר השלישי המלקים בעהן. ואולן ספק שאחר שהעירותי
חכמי שתי הסתעת הנכבדות על שיש שם תכלית אחרת ליריעת האדם
עד שיגלהו קול מן ל צוין עתה להריעה מהות התכלית מסגן שמונה

כי אין שם רק לעומתי כי אם לחקבלו הדבית ולהאחיזם שיש העלה
אחד גו אשר אמר וחסן לעומת אויה כמו שחסן לעומת אל גו בחסן חזק
חשק אחזן יתב שלם אבל חשק וכבר פסקתי אני ספרי ענין שבעלי זה
הדעת הוכו בחכה שאין לה רפואה כי שעשע על כתפ . והחזיקו ידי
דעתם ונלכד לא אאריך בטעמי התשובה המונחת את גו הסר כי דעתכם
חסרה מאד אצל הטלמים . ומשלם אצלו כאשל מי שנתן לו אלף אוקי
זהב . ואומר לו בעיניך מהם חסן חב סלומע באמות העושר ..

מאמר ב

דעת הכת השנית אלעב שהיא קטנה להתרבות
מחילה ומגיעה עד שערי מות לא נמצאים כאן
הכת הראשונה שאמרנו עליה שאין לחכמם רפואה בהסרתה מעלת ידיעת
השם ואמרתי מהותה כי כבר נאמר חלים רבים חלו חלאים רעים ונאמנים
עד שהגיעו לשערי מות . ונלכדו נלנו ונתפשו ושבו יחד בריאים מהם לגוי
בחשלה . גם הנמנע לבכת שאמרו בחלים גם הנמצא מי שאיבד נתן מלמ
חלין בתאר מאד ואחר מין נתפשו מל מי שאת פתאם בלי חלי נפר כן
אך החולי המירע כי הוא סבה המיותם לבל בעל חיים ולא ידע זה העניין על
שאמרנו כי אם החסאים או הידע מהות החולי הקורה לבריאו מבית או
מחוץ . ואמר שדעת זו הכת השנית היא דעת חכמים מתלמיד שהתבאר
כך בחכמת הפילוסופיה אבל לא שאנו לעולם רבי מדרכי הקבלה בדיעת
השם המפורש אבל ידיעת השם אצלם כך היא זולת ידיעת השם אצלנו
והמעלה בזה הוא ענין מלת ידיעה . וענין שם . כי הכת הראשונה קראה
ידיעה ידיעת חכמת התלמוד וקראה השם הבורא שהוא האלוה יל והכת
השנית קראה ידיעה ידיעת חכמת הפילוסופיה אבל בענין השם שם
המעלת שוות גל הראשונה והשנית .. אמנם דעתי אני ודעת הכת
השלישית בזכרון ידיעת השם בכל מקום הין אחת והיא דעת הנביאי
ודעת חכמי המשנה והתלמוד גל . ומא ידיעת הוראת אותיות השם . ה
המפורש שהם כוללים ארבע אותיות מהעלמה והם אותיות המשך שגם
ארבע אותיות אהיה כמו שאלה סתריהם במקומם בזהר ואין האמר . ל
להאמין שלת זה כמו שמצאנו מאות המופתים עליו . ואמרו אחר זה כי גן
הכת עם חזק חכמה אמר לבאתה ומסר שהיין יקובה אל הרפואה יותר
מן המשנה וכבר לסמוך הנמשכים אחריה עלוק עמה ונגיע הקלה

מנחם

אמת או על חארים בלי עורות או על עצמות בלתי בעלי חיים או על
מקרים עשויים על ענפים והם כחוב בם או על נפשות וברות אבל עליהן נשא
או על רעות הנקראים טבלים וברים. אבל אומרים שלפי מאוניתם
הם עשויים נשמעים מהאלוה יי והם אינם בלעדיו ונאים ולא הוא נלחם
היום אבל לפני הגירה הין כן יש מראיונים בכם ומון אשר הגלגאם מן
הכם אל הסועל כשרלה לבוא העולם וקוראים שם אחת מהספירות לפון
ולא יאמאו בעצמם רק לקראו וכבאו בם לא יאמאו רק לקראו קאיון וק
קרה להם בעם מחשבה לקראוה סך עלון והיא אינלם ספרה מאשרב
והעטירות אינלם שכיב וקראוה נרק והשאות ירועים מספריהם והם
נבוכים בהם מאד. ובאמת כי אינר היותם קוראים הספרה בשטיות אמת
בם תפאות אחרן שזה שאו של הקבה הקבר הנכתב ולא נקאן והוא ה-
השם המפורש. והלאמו עוד הספירות מסבוק לך ״ הגדלה והגבורה ומלך והנה
אומר כי אינר האותיות יוצאו הספירות ועם הטעם הספירות יוצא היום
הלו וכל זה שאומר אינר האותיות הא אמת אין לו רק יחיד קחבה להעבה
מרכם באמצעות האותיות והספירות בעצמם ובסוף זה הסבר אלה
לך רעתי בזה כאן ושהות כולל אמתת כל קבלה. ואעפב הנה רעתיו
ורעת זו הכל קרובות מאד יחיד מרעות הסתות שעברו אנר אמונה
ספירות ואותיות ולפיק אמתי כי א הסר קחבת המאה ״

שער ג׳

רבי חכמי ישראל הקדמונים נקלו לשון סתר
בחבוריהם לא ברי עתיבם הם ושלום כי רעת אחת
ומחדת היתה להם בידיעת השם על פי השם המפורש. אבל חכמי שלמה
מיון חבור בפירוש התורה על סדר המצות. והם חבורי המשנה שחבר רבינו
הקדוש והתלמוד הבבלי והתלמוד הירושלמי ומעט שהיו שם מחבריהם
אחרים שחברו הפרא וספרי וקוסמתו וברייתא וכיוצא בהם הכל נמשך
אחר מחר מן השלשה שרשים העיקרים וכן המדרשות לא והאגדות
ומאמרם וכולם רעתם מוחלטת שזה בעשיית המצות שהם עקר ראשון ל
השבה והלמוד של החלמוד עקר שיש להשבה והלמוד של חכמה עקר
שלשה והקבלה המיוחדת בידיעת השם המפורש המיוחד עקר רבינו עם
ידיעת סתרי סדרי השמות המפורשים. ולפי זה הדרך הלמוד המביא לידי
שלמות בפירוש התורה הוא עתק לשלשה מינים כמו שוכרתם והנה דל

לדון אותה ולפרש לפנים בעה"ב ועל אודב עיר ברעה אעפ"י הסר השלטון

תאר ג

דעת הסר השלטון היא חולה בחולי קשה אין עכ"פ
קלה להפיץ · וזה שלמי היות לה קלות קלה בדרגי-
הטם המפורט עם היא איננה חקשה על דעת שתי הסדרות האחרונות ·
אבל אות לפם כחוש ובוסיפה להאמין שהאחרונות קשה יר שכלם הטיל
מה שיריך להטיל · ואת הסר היא האחרונה סדרי עשר ספירות פנימה
מערכות עצומים לפי מה שהם ומגיע שעם היא עלקה לכתר אין ל ל
לפרש סה · הא לאחר מרבדי מחשבות אולם הלא כתר שלשה מיני הלב
הן ב' אחם וכין לקום · והחוקה שבהן היא האצולה והקרובה היא השלטון
ואמצעית היא הטעם כל עה לפי חלוקה כתוכיתן · וכסר הדעתיך שהרב
ב' אבל עלה לזו מה שעלם מזו · ואחר קרה לזו עם זו לפי הסדר הנפר-
קרה לשלטון עמם אותם בעלי הסר הרבעים · ולא שמעם ולא ראינם א
אלי סר חרשים אבל כל הסדר האמיתה כאם ל' ובהעלים אחר הק
חלק ועקב ולא אחרי אחר מאחרבעה הכתות האלו שכבר נפרם השתדל-
ואם בשלטון להודיעה עניינה באחר זה ודעתיכם הרבעים לסדרות האלו ..

ועדה

שים לבך להבין דעת זו הסר השלטון ותדע מדעתה
שבעליה ואמיתה הם חכמי התלמוד שהתכמו · כ
בחכמת הפילוסופיה והשיגו דעת הפילוסופים כלל ולא התישבה דעתם
עם מה שידעו מהתלמוד ועל כמה להם רק טוב לשבר דעתם מלאנו רק
חכמי המחקר אשר הם העמו פילוסופים ועדיין לא נתישבה דעתם עליהם ..
והלכים לשרות לבקש רק שלשים אולי התישב דעתם עליהם ומלאנו
רק חכמי הקבלה האמיתה הם המאמר הספרות וכשלשון דעותיהם ונאמרו
להם סודות מופלאות בהם שמחו עמהם וקבלום ואמרו אם לזה עד פה תפסו
ולא תעסקו, אז נתישבה דעתם על הקבלה · ולרך שאודיעך בכלל עד מה
הגיעה קבלתם ואיך יש שתי' מבנ ומניהם בעניין קיומה שמות הימים
בסוד יודע - השם המפורש בשמ' ובהסכמה אחת עמם ומלו אחרים ומלו
שהם מודרים שקבלו מן הנביאים ומן החכמים שלא שם עשר ספירות
בלי מה ועל ידי הספירות ברא הבורא העולם כולו וקראו לכל ספירה וספירה
שמות מהם מתוקים ומהם מרים וכשאלעם לא ידעו הדרעים-
מהם אלה הספירות על מי מה יבלו שמותיהם בעצמה אם על נפיק

אבל היראה אין ראוי לומר עליה שהיא אחת מעשה ה׳ כמו שנתבאר מלפני
כל מאמר ומאמר מהם אלא חלק האדם לשם מלבד. ומזה הדרך היתה האל
האהבה סגולה מיוחדת לאדם יותר מעצלה מהיראה. ועל־כן החכמים
הראשונים והאחרונים הסכימו הסכמה כללית שהיראה תלויה בשמיעת אזני
עשה ופל המעשה אלוה אין ההסכמה מרגשת ליות הדבר כן לא
ידעת זה. ואם נמצאת מאמר לאהבה ויראה עריכות אל שמור חזק
ומפני שהלומדים עתקים לחלקים רבים עד שיקשו אל שתי המלות. ה
האיל ערוך שנתבאר בזה שער מיוחד והוא זה הטעם.

שער ב׳

זה השער אודיעך כי רעת כל חכם מאוהב את קונו
ומאמר שאחר שהקבה חפץ ולא לברוא הנבראים כולם
ובראם כאשר אהב כל נברא מהם ראוי לחם לו יחס הרצון האלהי מהבראות
ואם הוא פרטי מכלל מתעלם בעצמו ומכיר עצמו מתחייב לחם לו הגלות
לעצמו מלבד השאר עצמו מעצמו ומרעתו והרשות ההיא ראוי לתלות
ברצונו מכל יר מבלי מונע מעשה יר. ולולי זה לא לחר אדם שום מאמר
משלים חסרונו. ומרוע כי העניינים הקרא מלאכים בלשונם הם נלקים
לחלקים רבים ומאמר לחר שכל נמצא מתחת הכחות הוא מלאכ ושם מלאך
הוא שם משותף והוא שם עצר משם מלאכה שהוא יחס לכל בעניינים. ו
ומלאכת מחשבת נקראת שלמה או חסרה לפי אומנה וכחו ומעשיו בם לפי
כלון או לפי המור המקבל יותר המלאכה באמיתות. מי האומן כאשר תהיה
נעתקת מלבו עד שתגיע לפועל שלם או חסר כפי הסבת הקומות לפעל
שאומן נק בשם מלאכה או בשם מעשה. ופעל ומעשה נפעלים אבל שם
מלאכה אינו נפעל אבל משתמש עם עשות הקונים ומתקלסת בן אז אומר
הנה לאומר הנ׳ בעבור שהוא לשון נקבה. ואלה השלשה שאומר המתקלס מאור
בלשון הקודש וחס פעל ומעשה מלאכה. והנה התורה קראה כלל פעלות.
השם מלאכה. ויחסה לו ית׳ באמרה מלאכת אשר עשה. ואמרו חכמים
כי מלת עשייה מורה על תקון הדבר הנעשה וכן במעשה בראשית ומעשי
אלהים את הקיר. ומעשי אלהים את שני האמורים. ומעשי אלהים את
חית־הארץ למינה. ונעשה אדם בצלמנו. מלאכת אשר עשה וכן לעשות
לפ כיום עשות. ועוד מעשה לו עוד. חית הארץ אשר עשה. וכאשר
הם נאת עשות. ובמקום כי נאת עשות נאם. ובמלבוש ומעשי ה׳ א

וכל הנמשכים אחר רעותם לא נפתקן אחר מות לעולם שום פעם —
בריעה הטם העכות אבל טוב אשר קבלה מות לה בריעה זו ברוך
קוב עד שהתפרסמה אצלם ידיעה זו בהסכמה אמות מחלוקת כ
מאשר התפרסם אצלם שהאות המשאוך שבאותות הוא הנקראת בשמה
אלף ומספרה אחר עם הוא סמן לאמר אלף ובכל מקום שקר אלף
בעקור שעקר אחד אלא שהסר בם הסוך והאלפים זו מנוקדת בקמץ
וזו בסגל והלמד והחת א מנוקדת בסגל וזו בקמץ ודע עכשן הסר וב
ידע לכל שהוא כן ואין מקלה עליו ואמנם שעמיהם נרעים בקבלה ביחוד
מזה לזה וגם התפרסם שלמות הקמץ וגלוי שזה לעמת הפתח והסגל אינו
בעיור קו ושלש נקודות · ואבעתם הם שני קוים ושלש נקודות והסר בך
הפך בהם בעקוה אחת יתרים לא וחסרה לזה · ועל זה הוא קמץ ונבון
ברוך וקמץ קמץ ופתח ושעמיהם נסתרים מאד ונמסרים בקבלה מיוחדת ·
ליחידים ולא לאותם בשום פנים כי הטעם המתוק לבריאים הוא מר
לחולים והבשר והיין המיחיים את הבריא הורגים את החולה · וכה
הם שעמי חב האלות כי כל מלעה" יש לה שעם מעולה מתוק מרבש · ואמנם
לחכמים ויודעיו ומן כח מחיה המתוק · ואמנם שאי אפשר להיות כל
הטעמים שוים כמו שאין כל המלות שוות · ואיך רצה לומר במעמי המלות
לפי פשוטם כמו שבאו בתורה הקדוש · אבל שעמיהם לפי סתריהם —
והם שלא נתנו לסוף אבל נמסרים בקבלה לאיש מפי איש עד משה רבינו
שקבלם מפי הגבורה · ודברי המלות כולן יש להם שתי תקלות כלליות
ומפני שהם קשות אז בא לפעמים באה בדברי התורה והנביאים והכתובים
ובמשנה ובגמרא ובמדרשות ובהגדות ובכל חבור שחבר חז"ל מדברי
הקדוש עד כה אשי עם הסכמת מי שקם להם אז מי שיהיה ברורם
או מי שקבל מהם ונמשך אחריהם עד היום האחרון בחקום האחרון כמו
ולמדו כל אחת מהם בחכמתה ולפעמים באה לבדה בעבור עשה —
לבלתי הודות על חכמתה · ולפעמים באה לגורות על אחיהן יחד · וזה
הדבר הוא נמשך בהמשך המדות הקדוש חכמה ובינה ושם שתי תקלות
הנכרות אהבה ויראה · כי אי אפשר זו · ולא אינה זו · וזו מתקלסת בזו
עד שבאה זו במקום זו · ואחר זה צריך שתדע כי אהבת השם לאדם
יתרים מאד מאהבת האדם לשם והיא המשכבת באמרה כמו שתבין

לה ומנה שוב בשלמה כמו הוא נפש · חבר הכל ויתחבר אחם סוד תלה אין
חלה ופניר אחם כי כל הבחות העליונות יש להם ברית אחריות אין הקיה
אל הקלה וכן האמצעיות וכן התחתונות · ושרש הברית ל עולם אל ב"ג
ועלה נה לחספר תלי ונגא בעשרות אין לי ד' פעמים ואין לה ה' מנוי זה
נגא ואחבור ; והנה כלל כל החבורים בסודנם יחד והוא סוד כב אותיות
אשר לה אחם וזכרים תמיד בבל מקום ואל תשעה באלת ישעה ולא
באלת מחלקים לומר שאינם זכרים כי אין זה מגר העלמה אלא מ
מצד קושי הזכרתם לא שהוא נמשך כי אם מנקה שנתן בהם ובחמיה לבל
לבקל על האבנא כשהשנים מאבנא אחת סוד אחם נעלמים בטבע הקיאה
לפנים ונכרים לפנים כשתסור אחם ההעלמה הטבעית שבם והם אותיות
אלהי אשר שם השם יל מורכב אחם · ושבע הלשון אחר נה כלו · ווהדרך
ידועה לכל מספרי הקרוש ואין לנוק להאריך בן פה · ואל אשוב לאחר
שהייתי כו בעניין שני יגרים ומומר שהם שני נקודות ו הפך אחת ון
כעבר ון שסבבה הכל מחלקל ומחייב מזה היות האחר בתכלית הרכבה
בסוד אלף · והאחר בתכלית הפשיטות בסוד אחר ונה העניין ישלם בסוף
זה החבור בדרעה הכלות · אבל כוונתי פה להודיע שכל הפחות לל כ
בעלי דעת אחת כשהאדם בעל שני יגרים ואין בנפשם חלוקה וקראתיו
אותם יגר השוה ויגר הרע או מלאך טוב ומלאך רע או כל זכות וכל
חובה והכל שוה · וכן קראום במקצת מקומות מלאך החיים ומלאך
המות · ואמנם הרבה חכמים לחם שמות מתקלפים כדי להוסיף בשמור מזה על
זה · וכיונתי בזה עתה תקבלים בשמותיו של הקב"ה והתחייב מזה שיהיה
ון שם מיוחד שהוא סגלה לכל שמותיו והוא הכלל אל"ת שלם והוא יגר הא ון
הא לפי מבטאו והוא יהוה לפי מסתכל והוא עשרה חמשה שלה חמשה לפי
חשבון וכן רבי חלקותיו כמו שאודיעך לפנים ·

שער ג

אחר שידעת מתוך דברי כי כל החכמים מסכימים
בלתי מחלוקת שהאדם בעל שני יגרים וקראו האחר
מלאך והשני שטן או אם קראוהו החכמים יגר או מיצר כמו שבא · כ
שהושע הכהן ובאיוב ובלעם ועוד · וכן רבים · וכן בא בעלי החלום כ
בפנים ברבות כאן על ידי מלאך כאן על ידי יגר · אבל תכין מזה כי ·
השטן הוא מלאך המות והוא יגר הרע כמו שהבאנו בעל המורה בדברי

מלאך · אל תקלא אם מצאת כתוב מעיר שהאחר מלאך והשני ·

אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור והלבשם. וכן היה עניית והבריאות
אדם ותולדותיו ביום ברוא אלהים אדם בדמות אלהים עשה אותו. וכמוך.
הפרשה ונחם ה׳ כי עשה את האדם בארץ. כי ידעתי כי עתידים אחלת
כלם ואחת שבא אחריהם תכון סוד מגות הועצה ועל זה הוא נכון. ותכון
אחם סוד הועצה בראשית ומעשה מרכבה וסוד חלמות עשה ומלכות לא ר
מעשה. ומעשה המשכן שעשה משה רבינו ותרין כל מעשה ומעשה
בתקונו כמי אם שהוא. ודע כי הועצה כשיחוסר לא יחובר כיחוד כי אם
כחמי כי לא יאחר מעשי מעשי הועצה. אלא מעשי לשון רבים מעשיו ג׳
מעשים וכן השאר אשר יחוברו אל הקונם. אבל בתוספת הא׳ מאחר הועצה
לבר ואין כן בשאר אבלו. הקונים. ואם כל הועצה ויסודי על הרוחב
אבל בעל יחובר אל אחרים בעלי בעלי בעלה אחוז לשון זכר ואינו ואחר
לשון נקבה עדי אחר בעלה ויתחלק בחבור ה׳ בא בעלתו. בעלתה ואחרי
לך אילו השלשה אן הקונם שהם חתנים כשם יה יהו ואחרים אלהה הוא
שם אחד על נקבה אלהים אלהים אלהים ואחר אחבל. הנה לשון
לך באלה סוד שם אלהך ושהוא עדי אחלהה ואם כל אלהה. ואם כל ו
אלהה ואלהה שתחזון תדע שהיא שלמה לא באקום אלהך הנשם אלה
אלהך האחר ואלהך החיים. וכוונתי בכל זה להודיעך כ כשבאו הקבה את.
באדם בשלמו עמו שני עדים ונקרא האחד אחם בתנה יגר לב האדם ועל
אדעדין ואחרו אדעדין כמי לאחרים שיש לו עדים ושאינם שאינם אחר
והם סחתנו הנשבעים אחרו ואלה הנ׳ הכיר שעה ואחה חבר כב אחתנות עם
אלה אבדים. וכל רשה הוא חבר אחר האשון אחכב שלם ואשתים ואחר
הבריה אשכל והב והוא חש אחשמן הנכר והוא הסכל עדיאו לאסך. והנ
עשה אז אלה. אחר הלך לפנים אן אחר עד קלה אשר הוא כמבלו קבל ואין
סוד ה׳ שאחר הקרוב שעולם קל ואחר עין אחנת רואה לפנים אוכב לבלה.
גם ה׳ שאחר הקרוב עוד שעולם קל ואחר עין שאחלה רואה לאחר אחיכב
לבעלה. והבריה חתנאה בהם בסוד נשיאות כפים בשתי ידים ואנחנו
ואאחלה והם כל ואחר וכן חבר והם ואחלה הנולם ואחלה אשה ואחלה
הנשם ובאשר אנאחר חבר אלה רע ראה שתבקש עוד חבר אלה אב והוא
שריך אבאחרלך. ודע כי אלה הנ׳ סוד בנות כש הוא אחלה עם
ג׳. והוא סוד הספירות שלש עם שבע והוא שאחרון על. שאחר שעולם

בדיר

ונפש בעצמה כי הוא כאו העצם עם המקרים המצעה שהם צריכים לקיומם
עצמו ואם בטל הוא יבטלו הם והם איין ק׳ ומי כי אם יבטלו הם הוא
לא יבטל כי לא יצטרך אליהם בקיומו. וכזה בעצמו קח לך פסוק ומין
איין בם לך מתני שלשתם שלשה עצמים שכולם עצמות אחת הסור לך
שאתה מוזהרים בברכה כהנים לך שבדשה ואלה שאת. לך פעמים
שלש בקרושה ושולשת והגיונך הא ראיהו בלעם בשלש הקובה שהם
שלשה ופם אחד כלומר שלשה עצמות שאתה מהותם בעצמעם
אחד ולא יטתע בחבר לא בעצם ולא בשקה כי הוא חבר אחד לגוית
לזה אחת וכמותם כאות אחת כי כל אחד ואחד מהם ארבע וחצי
ועמקו שים. וכאן ראתי לרן ונאא בהו אלהי מתני שמרה כולל כל
הקסאות ולל הנטעים וכל כשקי וזיון והוא כי סור חדר. חזה מלל
הון. ומכם שרים וראשם ומוסם חדר לה. וסור נטע ולו חדם שאתנו
ומכם חדרות ראן לאחת חדרות. וראשם נטע ומוסם והא שעירם
הוא והוא תבלם שים ושלחים והוא לך איא בלשון יון כשקי ואין
ספק כי אותה הנבואה ומהותה הוא עסק שלי שומע מהשם על באמצעות
השכל הפועל בעולם הרחי שהוא עולם האדם ובינאר שני הנביאים
מקבלים פעלו ומתפעל מהם שכל אחד ואחד מהם כמעלות מתלפות
לפי הסבות קראו השכל ההוא אלהי בלשון מתלפים לגורות על חזקה
האיש המקבל ועל הכרל סם ומזלות ובזו הסבה קראו לך בלשון הבנה
בלשון מתלפים. ופעם יקראהו בלשון עברי בלשון נעלים על הנבדל
מוזהרים ופעם על מקומם מתרים. ואלה מקומתם אור ה׳. שכינה. כבוד
ה׳. רוח ה׳. רוח קדשו. רוח נבון. בת ה׳. מקדש ה׳. הר ה׳. יקרא ר׳
שכינתא ר׳. מאמרא ר׳ הבעם וכן דבר ה׳. רוח פיו שם ה׳. וכיונא
בם רבים. ולפיק יקרא המשיל לך בלשון מתלפים לאה. חוה. יופה
נבוא. וכן רבים. וכך הענין המושל קראוהו נבואה מן. מנא. מראה.
חזון. הנף. חכמה. ידיעה. השכל תבונה. בינה. מדע. דעה. ומאן
מתשב שמקום מאלה וכיונא בם אינם שמות לענין המון אבל לענין
אלהי. רק שמוש בם. אבל כל מחשבה וכל חכמה ובינה ודעת וכיונא בם
כולם בם עניינים נשפעים מהשכל ההוא האלהי כמו שכל הבריות נבראות
ונמצאות מאתו אלא שהם דבר ודבר עדין שהוא סבה ראשונה לכל. לו שמו

איזה בחלק ב' על שם ר' שמעון ואין חולק על זה. ואז ראוי שתבין
מזה שתי משמעות שאם מוצא בעצמו הם תלויות לשני הענינים והם
תלויים עלה מאמרם השתקע שכן החיר ונעשה. ואז האחר נעשה
אחר החיר ונאחר נעשה אחר נעשה ונתבייב מזה שתביינה מדות הקבע
המשכה אחר אחר אחר הקדם לפי שכל עניני מדבריהן מדות או מעות או
בינוניות או נוטות עניינם חזקה לשר זה או לשר זה. ואם תמיהין - ה
המבינים החכמות חוכמת לעצמם תכון מה שמוזר בזה בפרק צה הסמ-
בעצמו ומפני שתליה ועתה שם אמיר לך סוד כי רחוק המצוי שכן כמוהו
בני אדם שהם כל מנים כוסנים כי מנים שהם כל מנים הנבראים ומשרש
שנעלמים נגלה נגלה שהם עגלה ומאות נעלה נגלה הרעה והחיים עמו נגלה ה
החיים והרעה עמהם. והנה יתבאר לך מהרה מדברי רגל כי הניחוסים
והניחוסיאות אלה חכמות וכן המאמרים שהביאו מהם ומן בחמה הסר
ראמרת נגלות על אמונתם הם כספרים ידעים והם אלמנים היום לראיה
ולגבות לבטח בם חכמי רוחנית המחמשים ודרוש אחר שמאמינים
בשאר הבריתם הקדושים אבל אלה שחברו בם מה הם קחמי קדשים אלמנים
ודי לך בזה. חלק ג' כאלו החלקים המשמה אבלו
לך מה שכל מבינים עה מורים בו ונתאמר אלה
שהדבר כן הוא כמו שאומר זה שסבר נורע לכל נביא מקבמי ישראל שמי
אמתר לשום מדם בעלם להביע המעלה הנבואה אלא אז קבל קבלתיעה
הטם והמתרגל המשל מאחר שקבל מים חסם נגל כחכמות המבינים המעלה
הקדמות לנבואה וידעו הנביאים כולם שרק זו אינה ראויה אלא לשמחי
בחלקם וכבלים את נפשם ומקוקרים החכמות האלהיות והטבעיות. ו
ולמוריות מפני שהם כלי הרעה ואז כל אלה שהם אינם מקבלים
מסדרי רבי הלימדים בשמות ובמוחם שלא יקבלו לעולם מפני להם
כלי המחשבה והחכמה והבינם כמו שתמצא לפעם בריעה הכללית שהמן
נקרא סוף הספר והיא עיקר כל הספר לפ בעצמה היא לבדה עם מחמתה
בדלה ומעולה בכמותה ומיכותה משאר מה שכולל הספר המלוקח ;
ענינו המלעה מפני שכל הכתוב בחסור זה לא היתה כי אם בעדה ולא
היא כטל כל החבור כמו שלא אנכי בטל תעל הדברות כי עכ מין בהם
כ' כלומר שם המלעה מאלים ומיבאר לקיים האחר הוא מחיים המשמח-

חכם בשום חכמה אין החכמות אבל הידיעות מתחלפות כידועים
והם מרגלים ע"ז ומעלה מזו הכל אין ואין כמוני המלאכות ומאיזה חכמה
וכך קרה לחרות הקפניות אלף שיש בדולים לכל מהר מחסר וכן לחרות
נפשיות בעלמם. ולפיכך מדעלות החכמות להיות הקדמות להיגלה
הנבואה להתנבאות. ומאלף נמצא בתורה חכמות רבות ונמסרו בקבלה
פרטיות כגון המספר והשיעור וכיוצא בהם הרבה והתנה. אומרים
נפלגות בחכמות המספר והנה הזמן כולו נפסד וזק הסופר שהוא הכותב
והנמן הלבלר סופר מספר שכותבים האותיות. אחר אחר. וכן המספר בהם
הבדים מולאים מספרן אחר אחר ואל. יקראו דבריו סתור דברים וכן ה
החושב בלבם יחשוב באותיות מחוברות אחת אל אחת ותהיה המחשבה
השלמים חושבת בעניינים כולם הנמצא בם בחשבונות חשבון אחר חשבון.
ועל נקרא החשבון מספר. ולפיכך חלק בעל ספר תורה כל החכמות אל ג.
שלשה סדרים וקראם בחלוקו סדר ספר וסדר. ואם לא ידע אדם
חכמה השיעור והמספר איך ושאר מלות לא תעשו עול בדרך בחשקל
ובשורה ואיך יהיה לו כל דבר משוער בשלמות כאמרו על מאזני
צדק אבני צדק איפת צדק איפת צדק והין צדק יהיה לכם. וכאמרו
לא יהיה לך בביתך אבן ואבן גדולה וקטנה. לא יהיה לך בביתך איפה
ואיפה גדולה וקטנה. אבן שלמה וצדק יהיה לך איפה שלמה וצדק יהיה
לך ובן מעשה לשבר זו השמירה ואמר לאמן מאמרם ואיך על האמירה אשר
ה' אלהיך נתן לך. ועלה עוד ואמר כי תגעבה ה' אלהיך כל עושה אלה כל
עושה עול. ראה אם מ"ש עוד לפי העלה דעת מטעי אילן המדות וכמ"ש
המדות שמ"ש לדעת סתרים כי הם עניינים כפולים עלם ונסתרים ל
גסנים ונפלאים וראה אם לא היינו מקובלים משעורו ש"ל מקום שהואל
סאה אך היינו יודעים אותו. והנה קבלו חכמים ז"ל מן הנביאים כל
השיעורים ואם קבלו אותם הימם ומתלמידיהם ומסדריהם והודיעונו
כי הלל הוא ל' סאין. והלקח חלי הכור והאיפה עשירית הכור
שהיא ל' סאין. והסאה ו' קבין והקב ד' לוגין. והלוג ו' ביצים. כביצים
הלוג ביצה ומחצה והוא הבעיר של התנה האמור בכל מקום והין יב
לוגין רבינו נה ושיעורו חכמים ז"ל שעוריהם על אילן ועל החמים לבם
ולשון ל' שיעור האמה שהוא ו' טפחים. והטפח ו' אצבעות בקרוב.

והתחלפות אישי המינים ומיני הסעיפים העליונים הכל משפט יש שפט. אחר
שפיר אחר שפע עד האדם עם כל פחותיו · ואופן יבלו עניני השפעה
מזה לפי הבדלי מקבלים ואז יושם שיעור לכל מין ומין הכולל כל אישיו ומיני
שם אחר ומבדיל בין המינים כמו שם ומחשבה ושם חוקה ושם חטאה ושקר
ועוד וכיוצא בם לכל אחד מהם מין כולל כולל תחתיו כל אישיו וגם אל
בעלמם אל מינים ומתחלפים כמו שם חטאה שכולל מיני חטיות מתחלפות
כי הנפש יקבל חטא וגם הסוטר וגם החטא הלומר וגם הנבזה כי אי אפשר
שנקרא כי אם חטא לבד מופלא בחטאה שאין הנבואה שורה אלא על חכם
גדול ועליר מאד כבר התבאר כי רבי המקום שפע נבואי הוא הפועל כל
אילו הפעולות שזכרנו ומתיחס באמצעות דבר אחר · ובעבור שהנבואה
מין מעלה וכל המינים הנזכרים אצל פועל השפע בעלמו על המשיג נאמן ·

חלק ב

כל נביא שנבאו חטא לעיך שירע תחלה מה הכשוף
ומהותו ואיזה המתייחס עליו מלאותו ומפני שצריך
לנביא לדעת זאת היכלעה הנביאים המאחרים את מניהם נאת תלמידיהם
ומכי הנבואה מתחייבים לאסור לבם ודעת ומהות נפש תחלה · ולפיכך
ומכי חכמות הפלאות ומפני שאין מנוה כולה כלו סמוך על החכמה
השבעות מועלים לאדם ומכיר. כידיעה הם בם ומפני שכל הלב כעל ·
אבריים נפרדים והם לי לדעת הקות לבד ואין בחלות אל חוב הטר
לה שהם לי בם לי לדעת לבד שמאלם ובים כל זה המסבר לעניין נפרד
מופלא אצל הסוטר ובים סוד שם השבע לאין סוטר יוד לאפרים נפרדים
הנלך מלאד הנבואה לתלמידו לאחרו חכמה המסבר שבדי האבריים רוח ·
והכל כעל מסבר והוא מכלל החכמה הלאחרים · וכן ענין לאחר חכמה · ב
השיעור וחכמה התכונה הכן מה שיורגו השבע בעת קבלו הפועל מאדם ·
אך החכמה האלהית עליה לדעתה עכב כראוי ומפני הטהרה אין בטעות
בם מלאכת המלאכה מועלת לה בם כל חכמה קודמת ומפני עומק זו ומאוקי
וש חכמות רבות שאינם עיכבות הקדמון לעניין הנבואה ומפני שאינם
הכרחיות אצל הנביאים לדעתם וש מהכת רבות שהם החכרחיות ולא יתבאר
שום נפשן עד שידעם · והידיעה כבל חכמה היא שיהיה ידיעת אותה חוק
בה ומתוק עד שיהיה נכר לחכמה שלמה הכם נגוד בה אבל הבינו אלמ
תבלהה אי אפשר זה לשום חכם · וכן אם שאין חבלים ידעה לשום

האשונים והם לפי היות העולם נחלק לשלשה חלקי מלאים. ושל שקראתם
שלשה עולמות הם העולם העליון והוא עולם הנשמות הנפרדות ועל עולם
הזכל בכלל ומפני שאין מן שתוף עם שום חומר שבעולם. והעולם ה
האמצעי הוא עולם הגלגלים הסבובים והוא עולם מורכב מחומרים ונשמות
כדוריות והוא בעל חיים מדברי כולו עולם מי מעכל משיב ומוציא
ונשמותיו קיימות בחומריהם בלי שלילת חוץ מעשקי התנועות שכל תנועה שלו
מעשה אין הכח אל הפעל אך הענינים הקיימים כי אין שם שני עצמים בשום
פנים לא שני הקומות כלליים כי אם פרטיים לפי חיובם חלקי מציאותם
בקומות החוץ ומציאותם. ועולם התחתון הוא עולם הטבל הזה שהוא ע
עולמינו והוא עולם ההויה וההפסד שהנשמות הכוללות הם מתחלפות על הגוף
אחר הגוף. וכל זה הכל המבאר מאופתים הדים ובספרים הרבים ואין בו סתם
בשום לבד וכאשר היה זה החלוק ק כשלשת העולמות חשבה הכמות הנ יה
בלעדי לבדו בני אדם ושיהיה כל אחד מהם מורכב משלשת העולמות ה
הנלת שזכרנו. והיה האדם הזה בעל נפש ומן העלם הזה ובעל נפש מן ה
העולם האמצעי. ומעל שכל מן העולם העליון. והקשיב על זאת ההשכלה
להיות כמהות האדם בעצמו ולדר שאין עוד מכריח זולת עצמו בעצמיות ומצד
הזה הכל לעצמו ומפני שלשלת העולמות נקשרים זה בזה נקשרו בלי שלשת
עולמים כל אחד זה בזה. ומי שסר מדי שלשת העולמות באחדתו סר בלי
שלשת מדי עולמיו של אדם באחדתו. וכאן שחייב העולמות להיותם נמצאים
בכל עניניהם להמצאות אל אחדותו באחדותם ק חייב האדם להיות נמצא
בכל עניניו להמצאות באחדותו אל אחד הטבע כל. עד שחייב הטבע כל להיות
אותם חלקים שלהם מאד באין האדם והם שכל אחשבותיהם בטבע תמיד
ואלה האנשים הם תמיד בעולם הטבע הולכים ובאים והם הנבראים והיה
עיר באין האדם אותם ואחלקים בנפשותם לפי אחשבותם בחכמת אחלקות
אך אינם נפרדים אחלקי החכמה לגלות כחלקי הנבואה והיו על זה נקראים
חכמים לא נבואים והיה עיר באין הזה אותם אחלקים בגופם ובלוחכיהם
לפי אחשבותם ולא הגיעו בעניין נפשי ולא נפרדו אחלקי הגופים כלם
חוץ אלה נקראו סכלים ארעתם הנטועה בלבם לא עלתה פרי ולא יתכן לאלה
ולראים להם שחטאו בחורבן בנפשותם לאחר שהם וחלקי העולם האמצעי
וכל שאינם אין העולם העליון ואלה נקראו באמת הזב ונפסדים. וכאשר חלק

ועיין בספר קדושים ובהרות שנקרא חבאה ורעה ותיקון טם בחכמה.
המסתר וחסות הטובה ברוחם פלאות תמים דעים והכל בתחלה ומקובל
ומחרוך ומוטל כי כן רק כל חסדי ונתיב כל טעמי והם הדברים. ש
שעליהם העולם מתנהג ואיך יתכן להיות הנבואה רקם מהם ומאמנם יש שם
כ"ד חכמות אחרות אמר אילו נבואה לנבואה. והיורע סוד הקדמים ו
והכוכבים והמזלות הוא חומר לנבואה. עם הקבלה כולו ומסי שהנבואה
באה מהם לעולם הארם ואיך יתכן להיות הנבואה רק מידיעת הנעלם
הוא מתם בדיותין ואומן מכיר איכות הנבואה בהם ושלהן השב בעיקר
כשיטה מלך אל מלך שאין לעמיעם שביעם שהיה השאיר סכל ומתי. כ
בעניין המלך שלמה ומלא יקרא לשלמה מזה הקלות הבושה לשוש א
כשישאלהו על הנבואה מלכו ולא ירע להשיב כמו שלומו של מקום כיך
הוא. ולא עזר אלא שלמה אל אמרה חכמה שיבחנו שלמוה. ואם
אין שום חכם מסתכל בזה שלא נבואה שיך להיות חכם נחל מופלא בחכמה
וכל שכן בידיעת השם. חלק ג' לא נמצא שום חכם-
מחכמי שאול הקדמונים לו וכמו שלא נמצא שום
נבואה שהנבואה אין מדרך השם לא להחכמה לשעמן כלומר שהיה היום עם
האין לאור ולילה נבואה השם והשלמה והחכמה ושב חכם בדול. אבל
מדרך השם להשלים החכם הנדול המתעסק בחכמת הנבואה ומלך בה ומה
ומבקשה וקבל מידעת השם בקבלה ומשתדל לדעת מה שקבל מן הכח.
אל הפעל. כי מדרכי השם ומדרמיו חבבים ומנעים את האדם שבראו
בצלמו בחומר להשבעתו עליו ומשפע שום להוסיף לו חכמה תמיד עם
מחר עם עם ההשתדלות בה. ומסני שהנבואה שבדרעת היא ידעת
השם ומזה ומשתדל בה ונשאר ונמין בה בעם לבעם מלאה באמת.
והאומרים שיתכן שיהיו לן חומר מהשם האלהים שכך היא הדרה אבל
יש לה סוד ומה לעיניהם היה קשה ומאד בעיני כל חכם. ומה לא עלהו
ומשאב השומע שלא ידעתיהו ולא עלה לבם ומה מדעים שאם ידעי
אומה ומסר עלה לבם. ואם נעשה לומר שהי הדעה עלהו בדרך ומהיר
עלה לבכם ונעלם מהלבם שם רק בעלי הסודות ונמשכים בזה אחר
מדות השם לא שם עצה כל המלאות וכך מכי התנה בזה ומדרך ה
הנבואה. ידע כי מחרי השם לא עם כל בריותיו הם נחלקות לשלשה חלקים

שבין נברא החומר הראשון וכל אילו הכוחות הנמצאים בגוף העולם בכל חקום
הן כוחות אלהיות ולוקות שלושה תוקפות כלומר מסורות בשרים תוקפים
לא מחוייבות מאת כל הבחינות עלוליות כדעת הפילוסופים ולא נבדלות
ז"ל אבל כמבל הדברים לחתקלים בחסר אבל כלן בגלל זוה יותר נבדלות
תחת הגלגל האלוהי שהוא סבה לכל ואין לו סבה אחר · וכבוד הגאון הכללי
שרה התוקפים הראשיים כל המשמשות ולפיק מוריה תקוה בראשית ברא אלהים
את השמים ואת הארץ · העלונים כלם והתחתונים כלן וחפץ ואת הכוח
הכללי אשר היתה הראשית בגוף אחרונה הנפש ואשרה הראשית עריסותיה
הלב הקיום כי הלב מלשון הבלה · וכן הראשית כמו הבלה עניין · ואחרי
הראשית לא נאמר תכן לו ומעניין זה בעלמו קרט ו· כל בגוד פעד כל שם
וכן עניין עשר תעשר וכל המעשרות הכוונה התקיות בכלם המעניע שהוא
כל עלה כל הבלות מכל זר ומכל פנה ובראשית הראשונה ישע לשם לו כי
הם חלקו כי הראש חלקו הראש לא לפי הראשית האחרים כולם · ומפני זה
שהעלה הראש העשרות לא אחר לא הטה שלא הוא חלקו ולא מפני שלא ·
הראשית חושב שהשמים בלתי מקפאות אבל ידע כי הראשונים לו הם ולא
האחרונים לו הם והסדר הוא שהראשונים אחרונים הם לא אחרונים ראשונים
הם ומכל שלא יתי · ועוד הוא אומר תמיד לו הוא כי לו כל האדם אבל חלקי
ואני מלקתי בכל החלקים כולן מראש ועד סוף ושם התבונה ליישו מן שהוא
לפי סודו תרי מאה · ויבוא זה אחר אחוז מן המאות כמשפט · ומה המאות
חמשה הם כלומר חמשה עשרה · והשעורים משוערים אחר משתים לא ל
שלש שלשה הם כלומר שלשה עשרה · ומה הם שרי הלבן שרי אלפים שרי
מאות שרי חמשים ושרי עשרות · ומה שר האלף שר הגבאן קחל בעל · ה
קבוצה הכללית · ושר המאה שר הגבאן הקטן מחנה בעל דגל מיוחד · ושר · ה
החמשים בעל דגל שלשה ושר העשרה · בעל דגל רביעי · ונלמדו אלה
אחרונים שרים מיוחדים · והיה משה אחר הנוח שר שלשים הבאו שהם שר מאות
אלף, קלי הנביאים לבד אמר · ועוד ופלון בחלק השם מוחיות מלכי לדוד כל
הכוחות הם הראשונות והאחרונות מאז להם אחרים ועשרות ומאות ואלפי ·
ובבות ובחלה אחרונות וראשונות · והאמצעיות חמשיות ושלשיות פנימיות
ואחור · לבוריע שהשם מלא סבה לכל לאות שהם ראשונים לכל או לפרט ולמה
שהם אמצעיים לכל או לפרט · ולזה שהם אחרונים לכל או לפרט שאבל כן

היקורים: גם היה עבדות
מהכוח שנגף עבדו

הנה שמן לשלשת מעלותיו חלק חלק הכל להיות תמיד. וחלק חלק הנפש
ה להיות אור לעמים. וחלק חלק הנר, לפתח היות אור לעולם. והיה עם חלק
הכל הפך וחלק הנר, וחלק הנפש ויסריע בהיות. וכן בעלותיו וכאשר
הין העלותיו ק. ופני אדם לפ. ואחור כל אות ואותיות המין בעלותיו.
ושולש קיבה תלויה לבית תחלה כולו נר, ואחר ק בעל הנר, ונפש ואחר
ק מעבר הנפש על הנר, ואחר ק בעל נר, ובעל נפש ובעל הכל. ואחר
מעבר הכל על הנפש. ונר על הנר, ואחר ק מעביר הכל והנפש
הנר הנר, בסה האלוהות יבא כמו שזכתי ובכה ההוא הנקרא באדם מה אלוה.
הוא הכח המיוחד לרוח הנבואה והוא אם לא מת כתוך לפן עם היות. כ
בעלמו כולו ונקל ומת הנר יתחייב שיעשה עד שיקבל הנבואה ואחר שוב
יקראו שנים חיים. ומפני שמי שלא התיחד הכל בקיל להחיות. ו כלבו לאור
והמה האלוהים אלה הנעלם העולם הנדול לא השגיבה על המה האלוהים
אלה העולם הקטן או אלה העולם האמצעי לפי סדר מעבריהו יתחייב שלא
תעבא המקל מנבואה הקטנים והמה האלוהים הללו ואם הגיע. ה
המתבאן אולא הרוצה ואל המעבר. ישמח בארם השם מקבל עלו רמן. ה
המאמרים ושכח אדם ומעלות לפנו. ואם לא עלה לו. מ הסדר המופלא יראה
כדרך בן ניים על בקשו הנבואה בשלא ישגיח באחרו יבעד באמתם.
ומעיחה לא מלאתו שלא שלא עלה לו מ הסדר ואחר לו ואתה תבקש הקלות
תבקש ואיזה איך מגיע השבע לעולם השכל ולעולם הנפש ולעולם האדם. ש
שהוא בעל הנר, ומעבר ומשל יבין מ המין שרואים עד תכלית אבל לא עולם
בשם מגיע בעולם. הנה כבר עלה המין בלעומת גל ומפני שאמרתי לבוין
לבל חסר ידע כל הנבאים כולם הראשונים והאחרונים בענין הנבואה ושרשיה
אחת שזה כללה כל המעלות הנבואות אחר בזה החלק השלשי שלא ענין
שהתבאן או מתבאן או יתבאן הוא מכון בבריאות כונה מיוחדת ומופלאה
על הכונה הכללית שבה נבראו שאר מינו מן האדם. וכן כל הבר
שהתבאר או מתבאר או יתבאר הוא מכון בבריאות כונה מיוחדת ומופלאה
על הכונה הכללית. אך אין כונה לשון מכונה בריאת הנבאים ומעלה
את כונה הכללית המשתכלת בה שאר מינו מן האדם. יש בבריאתם
כונה אחת נבדלת ומכונה הכללית בעבור הכללית שאר מינו מין בעל.
חיים בה אין נשגלת ומכונה שבה נבראו הנחשים בה היא נבדלת מהכונה נבדלת

והוא סור מחות כל בשר וכל תרמס ונשף וכשראי · אבל על יתן
נאמר ויתן אברהם את כל אשר לו ליצחק בלומר כאן שהוא אין לו
כי אם שם המפורש והוא שם בן ארבע אותיות ויתן אשם אל מקום שלו
פריה ורביה · כן יתן אסר לו זה השם הנ"ל יחד · יסור כל שלו פרו ·
ורבו והוא סור שם בשר ודם · שרעהו אשם בן עב שהוא שם בן מ"ב
והוא סור השלוש והיחוד כסור אחר אחר אחר · רמז על שעתיד הקב"ה
להמיות בו את המתים בתחיית המתים · והוא סור נאולה ל' פעמים
אולה · שהם חני השם שלו רמז כי הוא שלם ל' פעמים אלה ורעם
והבנים בסור שלשים אשר הוא משמש תמו פרו וכל שנים שלשה
הם הנה סבר השמש ל' החלקים ·

ידיעה בלילית זאת הידיעה הלילית היא כולת כל הדעת ה
הרעות הקודמות וכל הרוחות להם ועליה הבינה
הכוכבי האלהות סבר את האדם בעולם השפל הזה ועליה עזור ואזור
אלהים נעשה אדם כלומר כדמותנו ומידיעה הזאת היא ידעת האדם
את קונו על פי ידיעת השם המפורש אשר כל הטמאות תלוים עליו והיא
ראשית כל הנביות ועליו נתקבל רוח הקדש והוא עשה כולת כל העמודים
בסור כל הנשמה תהלל יה הללויה · ועל אחר הנשמה כה הידיעה ולא
אחר כל נשמה · ודע כי הנשמות חמש ומומנה ה' ובכר נאמר
בהבראם כה בראם · בם אות הא' כולות השם כולן בחשבון המחבר
והוא החשבון הקראו שטח אשר אמצ ואיכו וחבר שוים בן · ודע כי סל ה
חמשי המסך אחרון שהמחה המסך היא יסוד כל המחות והוא חמשה
מוטלות מהרה ומופתיה קיימת והנה חמשי המלאך לו לשם אבנון ה
המחה החל הקבה עולמו ובה חותמו · ודע כי אות חשבון עליה
אשם מחשבה והיא הנוה הראשונה הטבעית מהנשמה המוטלת ·
ובמחשבה זכה מחשבתה וכות ונהוחה ונקיות מכל מבוכה · בם
נכל לחר כי במחשבה נמה הנפש ומה מסני שנפיר הנפש מן המחשבה
והמחשבה מן הנפש · וכבר הקבאר בחופה שמרות הנפש נמשכות אחר
מזון הגוף ואם מזון הגוף בתחלת ההוית הוא מזון ך ומ' · וכבר
מלבוך הערוב הערב והנפש אשר הוא זרע האדם שמרמן נתהוה יקרה
להיות בעל נפש זה · ומפני היות שורש הנפש הנוחה ושרש בעפר

ואותם האלף נפשות של אנשי הצבא הם מאה עשרות שהם בעלותם עשרה
מאות ואם יש להם לבוא שר גבוה עליהם אלא מאה שר מהם שר לחמשה מאות
הרי עשרה שרים אחר גבוה ותשעה תחתיו . ולכל חמשים מהם שר לחמשה
ושל מאה הרי עשרים שרים שר אחד ותשעה שר תחתיו . ולכל עשרה
מהם שר לחמשה ושל חמשים הרי מאה שרים שר אחד ותשעים ותשעה תחתיו .
ולכל האלף שר צבאות אחד מוא העקרון בשם משמרון שר הפנים וכל המרים
העברים הם תחתיו . ושרי חמשים אלף שרו סרלפון שר האמורים . וסור
זה שפטה ורע . וסור זה תשמיש . והמכיר סתרי הנקבה אולה המרכה מה
מעלתם כולם על פי המדות האלהות הוא לבדו ישוב עניין הכונות הנבדלות
האלהות הוא לבדו שאיפשר שתעבדנו אחר ההפך . ואל תאמר אם הכל כ
בכונה לזה תפול ם ומצאתה כי זה לא תקבלנו באלף תירוצים עד שתבין
כונתינו בזאת כונה אלהית והבינותה המשלים המשלים לאמתים עד הסוף
ואחרים ואחרים לאחרים עד הסוף . ודע כי אחר שתדע זה מיד תדע
מזה סור השם המופרש ותדע שהוא חקוק וחתום בלב כל אומה אל מאמינו
המין האנשי על פי הקבל שקבל עליו בשלמה רבעים רבע המאמינו בתשמישו .
המשמה שמשה בדורו . ורבע הנגיה בקבל המדר יעשה אבר לזה יום או לזה
נקבה לפי יום . בסור לם בדרים שהם שני מלכים ומשמה נתחדש על ידי אבר
ונקבה שהם מדרשי ומסתר . והם המין חפיל הסור הוא הנגדל עפ קראו
לשמים המלה פורים על שם הסור המופרש לדעתו . ונמצא המין על המשמה
אשר מסתר עליו ונהתן הסור ונהפוך הוא אשר ישלטו היהודים המה
בשונאיהם כהתפכות לבו המלך המתקפה ושני הכרובים לעדים ושמנים
והמן הכרובים בדרשי מקשה ומעלה ורבע הלרה הוא הרבע השלשי המכריע
בין שני הרבעים . העברים בסור רבע אבע והוא חלל רמז לבדו בשמה
ודע כי סור לבד הוא מוסר או מדות כולל חבור השמא והשמור יחדו . 61
הנה סור השם כולל מפורש שהוא המסבר המדה והלל שמא ומשמא זה
והתחבר אלו הנקבה שהיא מתוה ומשמה . וכמו כן הסוד תבין סור
הערל וסור אבר שבה ומה מעמה את המשמים ומשמה את הטהורים .
ותבין סור כל מאמר ומתמה . ומהו עניין סור ולבני הפלגים אשר
לאברהם ענין אברהם מת שרה ושלחם ועל לחן בעת קרוה על מין קרה
שפירשו בו פלג שם בעבר מלבד שלמלך לבם ומסר להם שמותיהם מאמר

הוה שאיפטר ו. לולות משם המפורש המיוחד ומזה שעשוך
אחרון השלם בידיעת מאמר מהות שכל המקיים נפשך ונלה נלחם
בחדר הפנימי העליון הנקרא עיר החיים ונפש המשכלת ומזה
אמשם המפורש הוא נפש ישראל וישראל נפש שבעים אומות והאומות
נפש ובל חי בלתי מחבר ומחי נפש לבוחה והלבוחה נפש ולא מתבטל
ואין לחתבטל נפש כי אם מזל העירוב ארבע יסודות ובל אולן יש
ומלאו כלל אחד אחר פרטי שלם בטבלו ומשם הוא נפש לבל והוב
נודע שהלל חתום בו והוא מגיע הנפש לחשום בל מה שהוא חושבת
באמצעות לה אותיות עלה זה נעלמות ובאמצעות מספר עש
ספירות . ושל לבל מספר אין אחר עד אלף מלות שבה יבול מזולת .
וגם יש מלות לבל מפורש וספרים בעלמותה להבדלה מזולתה וגם לאותיו
ולקומם ולטעמים לד ומחמיהן ולא היו הספרים מספיקים לבתיב א
מלו המלות והבדלתם . אבל תבלית כוונת זה החבור להודיע מן ידיעת
השם ומלותו וכחותיו ומעלותיו והבדלו מזולת מבל בעל שם ומאמר
ובין מעתי נאת המלות מי שקראה לו הידיעה בשקאו ובתלמוד
ובקרוקם והתפלסו ובבל אחר שהתפלסו חבאת הקבלה בספירות
ובאותיות ונלמה לא יבין דעתי עת עד תבלית בטום עד שבעולם
ואין ספק כי חבאי ספר גזירה. עקיא מקובלים ונחלקים לבתות רבות
לפי מה שהתבאר מספרי מפלגין ואינן רולה להודיע בה חלוקתם כי
דעתי יכירה השלמים שהוא כולל כל דעות הסתר והיא דעת שוה
עם דעות החבמים והנביאים ואין בהם אפס אחד מקצר. עליה זה
לא זה וכשיתעורר המקבל מטעמי שיבנה ולא מזלם כפי מה שאמרתי
כי הספר גרמה טירעה ולא תעלם ממנו בל גרמה שמיטב בעיון
בחברת בשאלו מחתם הראות והטעמים הנבונים עליה ועל הבריה ולל
שיבבר תבחתי אלו ספרים רבים בזו הידיעה שהיא ידיעת השם באמת
יש לו היום אחת ועלרים שני. והיא משנת אלו ועד שנת נא וסיאנוך
אלו נא רבה נא לה . ובתוך זה הזמן משנת לה ועד היום חברתי
בזאת הידיעה בעלמה ספרי נבואה שהם מסוקים מעירים על ידיעת
השם ואין תבלית כונתי בבל חיבורי כי אם לאמן ספר שאין בבל ה
האמן אלו הידיעה השלמה וחברתי על זה לב ספרים רבים בלשונות .

ובאים להם שני היסודות התחתונים והם עקר כל מיני העפר שהם
המאכל והמים שורש המשתה והעפר קר ויבש בטבעו. והמים קרים
ולחים בטבעם הולך על זה להתחבר אליהם דברים קל עולה ומעלה
הכלי המיון שטבעו לרחף על הרוח ועל המים ואיה התבר ההוא רם שטבעו
כטבע הרוח חם ולח ונעלה מאיתו כל עשבים והפרחים ולהולים האויר
המשתנה והמתחלף חמים וקרים ומגועים יותר מהרה. ומתגלגלים המיסר כמו
שאנו רואים זה כגלגל השמש בהכנסו בבית רק החור או החלון.
כי אז מתעלה מלמעלה האויר לחוש העין עד אנו מכירים בו ראות הקטן
כמלמעלה עין מים עבים מעט מעט יחד רק הנה עם הבה או עם
עולה. ודע כי היה עוד משלמות החכמה המבעות עקר לשמן כה.
האש שהוא יסוד הרבעי. עם שלשת היסודות באוב הארץ ומצד ג
שיהיה חם ויבש עולה מאליה מהר התנועה והוא המקבא הרע בחומו.
ומיבשו עד שבקבוקו ישוב חוק כמו הלור ואז יתהוה מאיר העצם
שמאוחר בתוכן ומאוחר ההוא חוט הטרמה. אשר הוא יסוד כל הנפש
לפי מלמעלה ארבע והוא פרי הארץ. שמאיר נתהוה והוא שוים לכל ודע
שמאיר מתהוה ואם בלם יחק ובלו אין ערק והוא לא בתוך
והבא אין מצוי שלריך היותה שוה כאן בתנועה מהיותה והמהיותה
מלמעלה מהיותה ולפיכך מתהוה יחד האש אין הלבד מאחר התנועה
סבוב מקומו. והנה אין עלה ועד מאה עשר ספירות שנות והנה
אברהם שרש ליצחק ויצחק פרין והוא פרי ושרש פרי לאברהם
אבינו ושרש ליעקב בן ובאשר אמר. הוה שאברהם הנה הנשמה
בעל ברית מילה הנה. לא שמעון ראוי להקיל לחעות הם האבות
שהוא יחס משלש רוחה בכל חלקיו ולפיכך אם אומר בקבלה אברהם
אבינו ויצחק אבינו ויעקב אבינו ואין אם אומר אבא אבינו ולא
נת אבינו עבה היותם שרשים פרות. ולא האומן ולא שמעון
אבותינו עם היותם שרשים ופירות כי חשרש הנמר שמאיר ההתלה
ועדין מיוחד לן והנה אברהם אבינו התלה לפל בעל ברית נמול בארות
הטם ולפי שיש בסוד ברית מילה נקר אחר המלון ליריעת הוראות
הטם המפורש אמר הסתכל סור ל: ליראיו וברוחם הוריעם ויתלה
זה הסוד מחלות עשר ספירות בלומר. והנה אנשיך הוריעך

הבית מרוח אחד ואין עליהם אדם ואשה ושלף ופרי ואבני
אולביט ורואיבן שהם עשרים ותרים מאעלה לשה. ומתקוים
בקלת ישות השנים . אבל אחבע רוחות הקיחות שהם רוח מזרחית
ורוח דרומית ורוח מערבית ורוח צפונית שהם נקרא פנים ואין ו
ואחור ושאול לבנין הבית הוכן לשמירה. מרוחות רעות וקטרת
הנשקות בקלת ישות השנים ל"ב וכל מי. שבעוי בם ול שם שמירה
מחיות רעות ומאלים רעים בעבם ולסיים . אבל קרקע הבית
אשר מפני שמירה מאלה העליונים אבל הוא לפי המקום שבעל ה
הבית דוק עלין ומתנועע בו ומתקן בו ירבה כולם ועל הקרקע
ואחר בפרי שהוא שוכן בו אבל על המחנה קלות לא יאחר בתם אמן
שוכן בם כי אם בכל שאם אוב מלו שוכן בבית הפלוני ואעפ"ש
שאינו שוכן כי אם בחלק ואחד ומה לא יקרא בעינך שהי כך אם
אחר על כל אחד ואחד מסחותיו הפרטיות שהי האדם אינו רואה
כי אם בחלק אחד מיוחד לראות מכל בעבו והוא העלן ואם מיחסם
הראות לכלל ונאחר אבחם רואה ויהיה שם אבחים שם הבלם לארם
אחר בבלל עצמו בי אין לו חלק מיוחד שיקרא אברהם ואיך הוא שם
כלל. כולל כל כלל. חלקיו בלבד האחד הפרטי בעצמו . ויהיה לר
ראה. על כל עצם שהוא שם מיוחד לאבר הראות מכלל . ועוד
תבל שעם כלבה עדיין אין שם הכל לראה באיש אחר. כי אם בחלק
אחר מחלקי העין והוא החלק האחרון הפנימי הנקבב משאר
חלקיו והוא כאן הנקרא בת עין . או בבת העין . ואחר תכון סוד
בתקול הנלבעלמן בב מחשבי הבית הנכבד ומעינין היכל הבית
ומסוד כפא המלוכה בהחלק שלב אלו לעצמם תכון סוד בלי המלך
ועינין נפשו ונורה שבלו הנר ותכון שהם בלבד עצמיה מתקבצים
באמתם ומכינתם יחד ותרע יחלק זה אצל זה ועכך זה לה לפי המשל
כי אין ראיון ביניהם ולא יחלק אחתי ולא עכך עוד . וכן תבקשלה
שאות הקודש שהם מיוחד ומכונה ומיוחס . המיוחד מלשון יו .
והמכונה מלשון מ . והמיוחס מלשון מ . ויסוד שלשתם
הוא . והוא שעיון בקיצה לעבד בלבלים בתוכם בטלה והמים לחם
חומה מיומים ומשמאל . ומשר תוך שלשתם . הנ"ר לה' . ודע

ספרי חכמה. והם מרובים מעולים מלים רוב זו הידיעה הא מהם
ספר " אור השכל והשני ספר זיל נעזל
והשלישי ספר החשק והרביעי ספר פרס
הספר הספר ואחריכם יבוא כחותם אין סמך לענין
הוקבל הידע והשיג זו הידיעה לעין בהפר—
והם יתחסר בה. ואני סומך בקצרי זה החבור על מה שהארכתי ב
באותן החבורים שקמו לה. ומאמר המחברים שקמונו לחבר בזה רבי
ספר הרעיתך אשר כוונו להעלים זו הידיעה בכל כחם ועלה לא שמה עקי
עלה בחבוריהם אך כמי שחבינו רבי אבי אביו אבל אני שמתיה
עקי ושורש מעשה חפצי. רבי בה בכל מה שחבתיו כמו שאמרתי.
לך בראשי א מחברי א. ומכאן אני מחל לרבי מרעתי השם
כפי יכולת שלו. וכפי כח רעתי לפי המקבל לנבראים ולחמרים —
בשמיהם זל ולו היום. ואומר כי הלם המפרש הנקרא לם מאל
המל הנרחל הנבוי והעיקר והוא לם מיחד לו קדש ומקורל כבל ל
שאותנו מל והוא סגלה לם והוא מזל כל שם משאותנו הקדושים—
כמלך עם משרתיו ומזל שאר שמות העלמים גולת עצמו מל כנפש
המלך עצמו בעצמו עם עצמו ומזל שאר שמות העלמים המעמים
הנקראים מקרים כשכלו שלהמלך עם נפשו. והנה השכל והנפש,
והלב, של המלך שלשה עצמים בחשובים נבדלים באמיתה מהותם
ובעצמותם ושכינתם יחד. אלא שהלב שוכן בהיכלו שהוא היכל
הוולן יחדו המיוחד לו לשכינת ויכל סבי מרעתי והוא מקום מיוחד
מן המיוחד שלם כמאן שאינם כולו כל ההיכל אבל הוא מעולה—
מכל מקומות היכלו לעצמן ישיבת עליו וכמאן אינם מכלו עצמי ה
ההיכל כי ההיכל הוא כמו שיש לו ארבע רוחות ולא יקיעם והנה
נגדים הנקראים מן שם קצות מעלה ומטה שהם חם ותחת הם הלא—
ומקיעם כפי מעלת המלכים וכמלך בתי מן אחת הסגנים לפי הרוב מ
מאצלים ליסודות ומטיב וסיר ומן לקירות הבית ועליהם שהם—
קירות ולוחות לבל ורעשים עליו. ויודע כי הלא שהנה מכסה
לבית ארבע ציותיו העליונות שהם סוף ארבעלוגות אחרונות
אלבית שהם הקיים שבהם נגלה שמה הלא אין תפלתם לבמן על מי

מ ב ל ר הן ז יה יב כדלו וסיומיה

נתן כסף מאז ומן א ב ל ר ה ו כונס ומלמד בסאו ומספרם

והה ומספרם תכלה קטן מלא א ב ל ר ה ו מה שעלה מספר כל פעמים

שהוא תמיד בחשבון א ב ל ר ה ו המיוחס עלה מלא המעוקב

מלא מרבע ומחבר א ב ל ר ה ו ועמקו שום כל פעל תמיד וסיומם

מלאכת חתום מקבלים א ב ל ר ה ו וחסור במספרו תהיה

בעבור העמק . ולזה יתרע שאינו מה המספר הראשון אמיתי

ושאינו השיני אמתי מהם חלק לשבעה פעמים אמת והם ז פעם ו

והוא סור חלק הספירות אל שלו ואל שבע . כי ז על ז מ ו

ובשתחבר ז עם ז כלומר יד פעם אמת ויהיה זה ולזה יד פעם

ואז שהם שם חלקי המיונים אל החותמים וסיומם לאמת . יהיה

המתחיב מהספרים תמות והעלו מהם תהיה שהוא מספר ז פעם

אמת והכל מתחלק בן ז אל ז תמיד כל הספרים מלאים תהיה

וכל הזמנים מלאים תמות והוא סור סבות הזמנים . והסור יתלה

מאחר לגל מאז לעבר איזה ולזה לאחור . ומאז לעבר איזה

ולאחור לזה . וידוע כי המאמרים עצמו על תלמוד תורה לשמה הוא

הזה הנזכר אשר אין לשבע המאות שלשמה על הדבר ההוא השוקן

בן המקבל תלמוד תורה . והוא הדבר להבדיל בין ובין שאר בעלי חיים

הבדל ראשון יפה הבדיל עוד הבדל זיון בין ובין שאר האדם . ועוד

הבדל הבדל שלישי בין ובין שאר עמי הארץ הטלה בני אומות . ועוד

הבדיל הבדל רביעי בין ובין חכמי התורה שלא נחרה לשמה . ועוד

הבדיל הבדל המישי בין ובין נוחרי התורה שנחרה ומרשעה על דרך

חכמה בעלי המחקר . ועוד הבדיל בין ובין חכמי הקבלה הראשונה

שהם חכמי הספירות הנעלמים לעלה . והנה היה הזמן שעלה מומחה

ונבדל לבעלי מדע הנעלמים והיה זה מפני רעתו התורה שלא נחרה לשמה

וסור מלת לשמה שנכרה הבחינה בכל מקום תמיד הוא שם המפורש

שבה והעד שהוא במספרו עשרים ושמה וסודו כמו תמות . ועוד

שיש שהמלות כלן הם תנ"ך והם רמז שמה יתבאר לך מה מאמר

הטעם לתורה בעבר שלהו אל . שאל המלאכה מלות מאלין הדרוש .

שלא המפורש שהוא סבת הקבלה לבל כן לכל כן לפרש בכל מין . ש

כי אשה הוא הנבחר מאחרת משולש פיו שבא מבחרה משולשת
של בחרה פתנים ובקחולה משולשת מלך מלך ישלוך. הוה והיה
ויהיה. ואם שלשה שאות הקודש מלשרפים יהיו הו הי הו יה
וכן הוה והוה ויהיה. וכן יה הי הו הו יה יה. ועוד כן יהיה והוה
והיה. תנויים יה יה יה יה הו הו. ואמן יהוה יהוה יהוה. האחד
נקרא אלהי אמתם ומורו כמנך החכמה שהיא חסר שעלה הקבה
עם אמתם אמנם שעלה שהי כלותיו בשתי העיונות חסוך וכן
הנעים האחד שתי ומתחבר. וכן תמיד שתה ומתחסר. ובחכמה
רוחנית מושכלת מחסר ומחסר ומוקף. והשיגו נקרא אלהי יצחק
ומורו כמנך הקבוץ. שהיה כח הקבה. והיא מדת הפחד שהוא סור
הרעה והנה היה כח האהבה ואמתם כח הקריב שהקריב אוהב. וא
ואוהב. ומדת הקריבה שהיא חסר ונאהבה לכל שאין אדם כן רעה
שלא יסור עם הקריב החסיר כל מקלים הקשה. וכדי לבחון.
ומדת הקבה הקרובה הקמה ליצחק אבינו. ומשלשי אלהי יעקב
בקבוצה זה הקשר לחוויע שאין אלו שלשה. האבות קלון נשלשה
אבל הסמיכה אלהם שתם ומורו כמנך הרעה. ועל כן נתחיים מדת
הרעה שנים עשר הקרבה שאליהם מלקו כל הקרבות לאשלמון
היו מדת הקבה הרעה על לבב הבריה כולה. ושמה אדם.
וכל הקרבות עברים ושם הקרבת אחת נקרא קרבה אחר הקרבות הנכרים
והיו זה הקרבה מאת אחת בא ו משלש נכנס בתנים שתים. ונשם
הקרבות שבן הלוקות לפי המלקותיהן אל הרשע ידעים מקבלי
בלבד. ונכנס לומר כי מסני אלהם הוא מן הרשע אחרות ושלש מהם
הוא אלהם מדרשם מהם ומה יהו ומתחלקין כמותם שש מלקות שש.
בעיים כמו שהעבר בשפר לימה שהם סור הרחמה והתכונה
והרעה מהנחלה ונבנה ומתבאר נאמר מקבלת כי שמו של הקבה
הוא מבנה. בשם ומשם אחת. ובלב הים מסר יהו כלל
בהשגת מחסר עלה בשפר מלקה והוא כח מעין כח מעין שד
מלקה מלה אחר ומחר שלה הנוא ומוא סור כח נקרא
על מלקה מה מלקה מלקה מחשבת מחשבת מחשבת מחשבת מחשבת

לדורות ויספתם אל ואחר שיחשוב לך אולי הגורות לפי מה שפתחם

הה הה הה

שיורע . והוא כמו שאבאר פי זה המקום שאחר זאבאר מן זכר
הסוד המופלא כפי מה שאיפשר לכתב מחוץ מה בדרעה כלות אז ו
והוא שלריך להעתיק הפרשה . ואלה שמות בני ישראל הבאים —
מלרימה עם סוד בדאלה יהודה הסוד שמו מולן ומעמה —
לחוריע שאלה הם שנה ראשו שמן שהם שרש לכל הנעשה בה והם
סודות מלגאים לתי מלות קדשות — ביה שמו ופירשם
ביה יהוה וסוד הבית ראוי ולעיתם
חלי השם וכלו עם חלון כבלו לפי מבטאו
זרד הא יהסוד יהוא ד יהו ריות והכן מהכת נקמות —
השם אד והחלוק והחבור עם התחלפות
מעכבותיהם ומהיותם ותמורותיהם . ודע כבלו ראשון כי סוד —
שאמר נחלק אל הכה ואל הקוא בהיות חלי שלם הראשון אחד והכן
שלקום שום אשר זו הוא מאותם לעברה וכן הלינו כראות סחלל אל —
יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה
יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה
יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה
יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה
יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה
יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה
יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה
יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה
יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה
יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה
יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה יה
הנה אלו אלהים הקדושים יעוררו שלבך עם מה שתשמע מסדרי סתיהם
הנעלמים . והשתל כמה חלי הלם השלם בהות אחם ומחבן בזיה מן

כלומר

עם ה׳ שהוא הלא הלא ויחסר עם מה ועם אלה בין אלה ובין אלה
ומה לה׳ והשר הוא שהלא פלגין ארם הראשון הלל פרשבין אחרון
לאחר בעל לפי פרשבין והם הלל פרשבין אחת לפי מבין והפרשבין
הוא בין ובאל בין הוא החאר ואינה שאחם עבדו האחם · ותני׳ ה׳
לפי ענין הלא עם הלל מענך לפי מבין · ט אלה לפי כל אחלמבין
בני ישראל : כל בן ה׳ · ואחלמבין בנים מעלמו בראשון בחלוקה.
והנה׳ל תוך בחלוקה ראו על בנים שלעולם בן תחלה באמן יצלך והיא
לאחרון לאחר ירושלים הלא הבאה · שם בסוף הענין אלעזר כי ידע
שמו והנן סור עשרות בנים בלעדי אלעזר ירים שהם ירי כתן לאחרן
משלש בסור הלא לני ב׳ ה׳ · ותני׳ ב׳ בחלוקה כי בן כתן בעל שני בנים
שהם שלא מעלמים · בנים בנים בנים · ועוד מאו הבנים בחלקה
בנים שאינו בראה משלה · ואור לי בנים ב׳ בני שנים · שהם שני
בנים : ועשרים לבנים בסל׳ ואו ל׳ לאה עם שאם בלעדים אחרי שהם
אחרים בחלוקת של עלה ואינו שאל׳ אעיר עליה · כי הלאור
הוא תבלית לאחרים הולך · ויראה כי הבן הראשון העולה אין אחר ואין
חוה נקרא שמו קין מלשון הקנה · ואמר קין נקרא אויב · ועתה אחרון
לך סור אחרים · העולם הבא נקרא בור והוא מלשון לאחרים
שאחרי הראשונים לאחרים הראשונים · ואלה הם א ר ם באור
עניין זה הוא שיבא כל אחר ואחר אחרון היוקר ח ו ה מרכב
בהרבה רואה לאחרים הרבה אלה הארבעה ק י ן בנים
וכל איש אחרון בעל עורה ושאה האחרון לה ה ב ל אדם
ואות עקר בריה האיש הזה הבריאו והראה בזה הלם
הוא שבעל ה׳ סוד ב׳ בם ב׳ בעמי ה׳ · ותני׳ ה׳ תאחלבין בן האחר
האחרון בן האחרים בן אחר עד תשע. והוא אחלל ואתיבך בנים
ואחור אלר האחרים והעלבות אחר עד תשע. ואעלה ועד
תשעים ובני בנים אחאה עד תשע מאות בני הה שנולד האחר
האלבוך אחם בעבל אחר אדם אשלל בן הלם · ב׳ בעמים ל׳ יה
ב אחם יחר׳ל · ואל לבן יה · והנה אחם ראה ליה · והוא כי כאן
שעם יה אחרכב בן שם אחר בן שם אחם אחרכב בן שם אחר הלאר
ל׳ · ואחלבי יה עד שלם אחרכב בן ר עשרות אחר · אחר כאן לשנים

הוא העלם המתואר כאן . וז"ל אבן עזרא אחר כי הלשון
הנכבד פעם הוא שם העלם ופעם הוא שם המקום . והרב בעל המאור
גל אור מן כסי מה שעלה. ואחרי שלא הסיר עצה בשלת הלאומות
שאם כבל. יב אמתחת שהם מהיה אלא מהיה שהוא ביאור עניין
ומזה שהוא כלתי שנות כאמרו שם שהמקום הוא עצם המתואר . ואמנם
הכלוא הקדמון ואחלו שני המבאים הנז' גל הוא שלמה לשם מאת הירועה
המקומות כאלו היא הקבורה המבוארת לדעת ואחרי שהשיגם אחר
ומקומן מכמו המחקר שאמנם בעלי הנה . אבל הנכבד מלה כי נמצאן
גל אלה לפן בראש פירוש המקום לפי כי כל המקום כולה שמותנו של הקבר
והקבלה בזה קיומה וחזקה. והוא מה שלא השיגם שם הפסד ומכמה ה
המחקר וכבר ידעתם מאמר שלמה לומה מאמר . ולא יקלא מ בלבל
האדם ולפרק מעלה מאת הדרכי. המקובלים מכל הפסד שלא קבלה
מפי קבלה מן הפי הפסד שקבל מקבל ומפי אחר כמה מחות . ואחר
שהעלנו אל מ המקומות הנכבד המעולם והוא שמאמרם לשלש עדים
מראש הפסד ועד כאן ערך מעלה זה אלו מאמר נכר לנו מקובל . ה
ומעבל שלם ולא לפן להבין הענין . ודע כי מלת הנכבד הוא .
הוא הדבר הקדוש בהעלה. לכל שם מהלאומות המאלות מה כל בהם
ומעבר שקבלנו שהוא שם מאמר. על מדרש מתאמר בם על מדרש הדין
בקצת המקומות לפי מה התנה תכלית הכוונה כי כלולה עלי ומבאות
ועלה. לאלה כבוד עצם הדרכים ומהלם הכל הנכבד המלאים והגלים
שתכלית קדושתם ומחו הוא בעצמה ולא מחות . ומם עלי בשלמה ,
ועלה. לכלים מבדרים הנכל העליונים לל הנפלאות הנעלה ולהם לחנים
מן עלה הנמצא מהמעלים מהלמה ונמלאים אחר דעת מעניים אל
אחר מדבר ועלונים לו . ומהמעלים הלעה הנמצאים והמעלים אחר .
ומדע לאמר ; שהיא המאור המבאים לל שם הלא מספרם. עליהם
ומדע להתחבאות ומלאת הלשון מסתיר את הלבים כי לא ישבעת
ביום . ומזה עלה. הוא לבל הדבר והוא המעלים את העולם הלכל
והוא בהם לבל המאמר מאחר מלה בעל לומה. ובקבלתה מקום מאמר
הלבאר המקרא מבלי ומעה ; מן אל מכל עבודה מבל . ומאמר הלעה
אמה. ובהסבן הסוף לאמר תלוה ; הדרעה מאל לאל ומעה ;

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ואז סיים דברו. שיקולו כלפי אדם אם קונה. ואולם
המשלחן הוא לפי מלה. ואולם אמנם, יש לומר ב
הבטחתו ואמר הלשון המשמעותי עמדו ומקבלו. ואחר
כאחרי לו אמנם, לדעתי אם יאמר בפני המשרתים שהוא מו-
סיתה בדבר מלה לדבר הקבלה לעבודה מסתר עם האדם ואם
הנמצא ובלי שנדע לאמת ואין מלבד מאמר אחר כמו לדבר
דבר אחרון בלשון הנמצא ומסתר כי אלו זה הוא ובאות כאמ-
ונשבע מעתה ובכבר בקשרו שהם מעניים אלוהים ועד שבראנו
מלה. ועוד סוד אותה הוא מוקד. מן אחרון אלוה. הוא אולם,
והוא הנמצא ומה אמר הנמצא בשמה. ובחוצו אלי. ומלבד מהבאלי
עוד לו ומלון, לנגיש כל המלאכות הנמצא. והרוחע שהוא כמו לדם
ולב שרש ומלבד פרחה ושרשים כמו זה אחר זה בחלל הוא ובי
אחר סוד זה מלב בקמון אלמן הבנך. ועוד אותה פירשו מן אפר רמ
אחר מנירשו בו עד שבולל מאוצה רמה מעלה. אמר סודו ? כעוד
אם כלומר עוד שאותה הקבר ? מאותה אמר ? ישראל ומבני ?
שהם כלן מתרשלות על מה עקרון מ מה כלומר שהמלאכים הוא הרוח ומן
אלון רמ. בת הסדרים. הנה ב הוחרת לאדם כי הם חם ולח-
בטמנו כטבע הרוח בעשות שרע כי חאר זה הנקי הראשון שאו.
חוה. ועשיתם ת עקרות. ? פאות. ה חרבים. ? ישראל ואל
ואמרה תלות אדם אחר תחלה קין ועשו הבל. והסוד עקרה
שובבות תוך קשת הוא שבסת ורע שש לו כאש ומים. והנה ? תוך
חקוק והמן בה קקי הוא שלם ונגאו מן ? בה ? חלי ולנא מן ה אל
? שהוא שלם שוכן תוך שלם וחלי. וסוד הבל הוא סוד חלב ב
בעשות וחיות מן הבל האויר הולנא ומבא. והדרוש שאפשר לקרות
מסורתינו בסתרב הוא כי הבל מורכב עם קין ומות הוא. ולפיכן
נאמר בהם תואמים שהמיסה לה ולא הוסיפה עמדו אלו אחרי
ותוסף לדעת אחרון את הבל מרעיה ומאמינים עליו. ה פעמים
ב הרי ? ה פעמים ל חרי קין הנה קין. והעניין כי ה פעמים כל
עולם קין אז אמר לב פעמים ה כי הבל שוה. והנה ה שהוא
מן, הלם מגל הבל. אבל. ? שאמר מגל הלם תוך קין ומות ב

סיון

הגריכים על נושאים. והנה נושא הנשואים אשר אדרין המשלים
הם המנשאים בו כמאמרך בלו וקן המחבר בשטה וכן העומק
בחלי ונקרא על זה צורה כלומר תמונת יחלי, או תבניות או . ו
רמעלים ובבלו הם איכותם ומלאותם . ויש לחלק חמר בלתי מגע .

דמיות

עוד אשר מאחר נמצאה והוא חמר הראשון ונמצא זה מלמל עם חמר
האחר לזה הוא הם מקבל מאמרכל מקומות שמוצע בכלל והם מלמלים
בראשם על המקומות המאמרכל ומוים להם מאלו לומר מאמרכל
אבריים להם רמשים לכל בחות הנפש. כ' מאל לשם האבריים
המעים בינים. כ' מאל לשם האבר המקמן כבר. ל' מאל לשם
האבר המקמן לכ' מה מאל מאל לשם האבר המקמן מה. ומלה מאמרכל
הם כלשונם בפה. ומהם מאמרכל ירעים בקבלה קבוצות מפי ה.
המם שלה מוה ומלה עבדו כי העולם כולו נבראו באותיות ולשונם
ונאמר האותיות והלשונות והמאמרות כולם הם דמיונות שמרומים כדי
להמשות לנו כאלו מעל המקום בעולות כפי מה שיראה בבעלות ה
המם ברלנו להמשות אלו. ומפי מה שיתקיים על המאל בתוך המראה
אל המאל אשר בתוך המראה ומעלה מעלים כמהם ולא יפסק ולא יבטל
אבל הם בל מאשרות אלו מעלה בהמאה. ומן מור כל שלק ומלרים
כמרן המלה מאמרכל שמוצע בקבלה עמדו בפנים מאמרים לכל המעלה
והנה כ' סימן לבר אשר בו הרבה פעמים כ' פה מ. אבל כ' סימן
המות כמוך כמהמה כמוהו. ב"ל סימן קשן ל' לה ל'. אבל לכי
סימן בלם מאמרי מעלה המם. והסור ברבה כבבר לבר מבבר.
ועם המקור ישומן כמה בחבר כבר לבר מהמה. והנה מוח מחבר
מה מאחר לבי והנה סימן ת שלה מאה. ב"ם לפ"ה מחבר עם ב"
מאחר ל' והנה סימן בעי. ב"ם בבר מחבר עם בר מאחר כ' והנה
סימן חסר בעי עם מעי. ומפני שהם יחידים נמצאו עוד כי
לבנה נמצאו בלם בינה מאחר כ' והנה סודו בבלה מה מהנה סור שם
הבאות שמיחלו מלה הנה בלבנה גלו ומפרם גרגמה והם הנבלה
רמז ל' פעמים. והמבנים שם כמוים מלאים נרע ושנהם נבר ונמבה
והמרע הנמ"ה המאמר שמומע יהיה הקלת הפרטי. אלא הנו הנשמ. ה
הנמות והנה כמקום שלמה. ארבה כמהם ומעלה ובל מלי כמוי אן

[illegible]

[illegible]

[illegible] אבל אם מוכר לו שדה [illegible] ונתן לו מעות [illegible] אבל הוא עצמו יכיר [illegible] אם מעות [illegible] לא יקנה הם מוכר לו שדה [illegible] לשון הם תרגום [illegible] כי התרגום הוא אחר [illegible] [illegible] אם אין לו תרגום אין [illegible] [illegible] בעל בכל מאת [illegible] [illegible] [illegible]

לעתים עיות מתחת אל קצה מתקצות המחוקות בריחק מספר מ' מאמר
; שהוא תבלית הריחק במספר האחרים . ומאצע הוא כמו מ"ן פי' ה'
מחוק מן מ' בעיך חוק ו מן ; לבד שזה בחסר ובהרבה וזה
באיעור ובהפשטה ברחוק עוד זו המלך עוד ; ספירות תוך אמה'
ומה מספר מ"ל עד מן ב ל ר ה באמצע ולהם שתי מדות
מתחברות ועליהן הם ו ז ח ט י האות הראשון לו הלא
המפורש המאוחר מה אות קטן בבחינה גדולה באיכותה והמה סוף
כל האחרים כלומר סוף כל המרכבות ואל כל העליות כלומר ראש
כל המרכבות . וזה סוד גדול ומתמיה האמת אמון כי האמת הוא בפרטי
מקבלי תכי ירעה הטם ומרומז שמות ואחרים ומתרגל לפי מה שקבל
באמצעות הפעל לקבל בעצמו מתפעל נפשו ומקבל המאור האלהי מפי
הלכל הפועל אשיבה לו מה נפשו נפש כוללת כל נפש ויתחייב מזה
שמתקיים עד פיהו תלוי נפשות האלהים הנלעה אלה נפש האמת
נפש עשיריות לפם . אבסו מלך עליהם לאלהים ומלכו שכל עליהם
ואמרים הנפרדים המאצע ולפיכך הורעתיך כי איך הוא אמת כאן
שמתחלתי לראה . ועוד אומרים לך באור ואלה עניינו יתר מבואר
ומאמר סוד אמת הוא סוד יקוד שהם זה באמת אשר לא .
יסתכן מן ומקבל

אבגד יכלמ קרשת

איק בכר גלש דמת

את בש זר דק יכלמ

דע כי אלה המלאה רבים סודן
מספרים . שלג והוא סוד אמרם
האיך ואמרי מה מקום נבואת משלך
מתחת כסא הכבוד והנה סדור
זה הדבר הנקרא בשם שלג הוא
סדר כל זה האמאוכל הלכל המלאה
וסדר הרכבתו כגד והנה זה
חותם הלבן ההוא הנקרא חדר הראשון . והנה חדר הראשון הוא חדר
מנהג והוא השרש הוא הקשה . הנה מולה שר עבלה . והוא שר
הגדל והוא פרי המקשה והוא מוצא המעקה . בא מעקה המולה . הנה
כמה הורעתיך מקצה בעצמותו ומקצה בחוקתו ומקצה סגלותיו . ודע
כי הכסא שלג הוא הלא והנה חתום אהוה . שלא היה באותיות של

התנן

אדם וחכם ועמיק שיש בו יחד. ויתחייב מזה סוד אלוה. ומפלא
ומדע עניין תארי ה' יתברך ומפעולותיו כי תארך הוא החוב והוא העניין.
וכן החוב הוא העניין והוא תארך. וכן העניין הוא האורך והוא החוב
ואם בפעולותיו כן אב"ש לו יתברך שם מיוחד ומזה על עצם אחד
שהוא בלי משל והאלוז ההוא הוא יחוד אין ראוי שיקרא זה בעינין
ומה שקרה לך מסור ומיוחדים יתברך אמת אלא. ושלשתם אחד ומורים על עצם
אחד ומיוחד. אמיתי אמתי אמתי וכן יתה יהוה יהוה. וכאמרם
קדוש קדוש קדוש. וזה הסדר מלא לפי מחלקת הנפש החכמה. והבינה
והדעת. כי חכמה הלב היא בינה והיא הדעת. ובינה היא הדעת,
והיא חכמה. ודעת היא חכמה והיא בינה. ואין זו אלא
והיו הלאות הנרמזות ומורים ומעידים ומורים לנו אבל עניינו הלב
אינם נוסכים על הלב אבל הם עצם הלב ואפי' מה. שנראים לו תארים
או מדות ומתחלפות לפי. המקבלים אשר יורה על הרבה או על רבוי
או על אחד. ומזה אלוה יתברך כן אבל אלוהים הם כן לפי קצור הסתכלות
ולפי מעשה בינתינו ולפי חסרון הדעתינו. כי לא נגלה אחדות
שלנו זה הענין האלוה כאשר הוא אבל אמר לפי הסגולות הנעלם ה'
עליהם הלבינם עתיק ומחיק מה. ומזה על הרבה כשנראים הכל
בעל ובעל ומין וכן הדומיות להם כמו שבינתינו שלנו. ואם לפי ה
הסגולות עצם הלבינם שלא הסך אחר אחר כלומר מחיב ולא נגלה
אחר הכרח תמיד כלומר כמו אחר ונגלה מלר אמן שם שם נמצא על ה
הלב באחד אבל נראה כל שבעלותיו נעלמים עם שמותיו והם
הקנאות בהם ומשמותיו נגלה בקלות בעלותיו. יחדו ואל הלב. ועוד
על פי הדבר המגלה בשמותיו תמיד שבינתו עליו ולא יתכן זה
להיות אחר הדבר בבעלותיו כמו שאפרש לפנים. והנה הקנאות
נמצאה על עצם. וכן הנפש עצם הנפשות. וכן האל נגלה לנאמן
כי אין לו עצם גלוי כי אינו בעל חומר ולא בעל עומה אבל כל עצם של
מינים מתקבלים ולא מתפרש אך מאמר העצם הנקרא נפש הבריות ב
ספר באמצעות עניינים הבינים. והחקל והלחות בשמות אצל ה
הנפש. עדיין קרוב לקל באמצעות אור מהשל אבל שור מינו הלחות
אבל אי אפשר זה אלא אחר תקון הנפש עם הגופות המאוצעות הלבנים

לדוגמה

ומן איש יסודה אבל אם לא הנה תחתה שתי נקודות ושאם תלה-
שוא כמו . והנה נבארו ה שמורו בלי בהנחת מ מלה והם ה נקודות
תחת ב אחרונה והנה סוד העקוד הוא סוד לך וסוד אלפה ומשאות
שאינו יה סוד וכלל מעקוד לי נקודות לבד הוא סלק והנה סוד העקוד-
בסוד . . . . . לי ב לי ראו מ פרב אב ומה בבבבב
אז אחרון שהפשוט מ מ מ מ מ מ מ מ כולם .. ..
.. ..

אינו שווה על פי אי לבנה. ולפיכך נמצא יהוה גל הוה באותיות
של מה שווה על אמן. ספיר. מזון אשר הוה. ועתה הבן מה הלם
אה יקר. גן פטם. בן שש. ן שמש. הנה אקח את הם מלעיר מלוך
כי גן מאלים כל מספר. פ מאלים מספר כל הנעלם. ן מאלים
מספר כל הנמרים. אין לם יותר שלש אותיות ראשון ואם פרים
בלם כי גן מאלים לכל מאלים ב מאלים לעמנים מקלים הרבות
מלשונם ן מאלים לעמנים מקלים הרבות אחרונות והנה אקח
הם אה. מזון בלוו ן והיה השם זה שהוא מקל. וידוע מאלה
השלשה הכים במספר כולם כל תלדותיהם כי גן רמז לחמת ה
המחובר ומזון הם אין השנך. כלומר גן עם גן המחברים שלים בהנה
ב יותר מן גן ומזון בבלו אחד גן שנך על עצמו בחלמון המחבר.
שנמר בעצמו ומזון גן זה. מספר שכל חלמון מוסה. על גן אינו מחלק
נלמון ומלאות קמות ומזון שזה מלה המחובר ומזון הם אין השנך
ומאמנם ב המחובר משנך שוים ומזון כי חבר ב עם ב עלים ד .
בם ב בנלה הם ד ומנה שלים. והנה ן חבר גן כי משנך ומזון
הם אין המחובר ומזון שהשנך הוא ן בנל ן שהוא ה . והמחובר
הוא ן עם ן הם ן ונמר ן אל ה כמה ומזון ודין כל מספר
אחר השלשה כדין השלשה - ועתה אבאר חבר המחובר
ומזון ן חבר משנך עמו שהוא המרובע ומזון
המחובר אל ן חבר גן שהוא יה. והיה לך מה משלשה הלשים
המחברים שהיו מלקה הבי לך שם מלקה מספרם ועוד מספרם מתחבר
מספר ומזון - דלת כי הלרל המלון לבדו עומד כל. מן
מוכבב עם אחר מלק גן על מהיה עומד בעצמו עצמו. בבאל כל מלשה
אחד שני המלשים המלמנים ומזון שהם כ ן מתחברים יחד ויהיו ה ו
ומתחברים הם ן מקומות המקומים בלא מנוגל ועם גן שעל שלשתם ה
מספרם ן ומנה שלשה המקומות המלון . הם הם מל שלש צומחים
על הלבנה המלשה מעל שלש עלעים שוה כמאמר ומזון
בשמקלי חותם שלמה מחלק ל הכולל בלשה המרשומל המלה גן גן
ועליהם גן ל מומנים ומזון ומזר שם המקומות אלם ומלי ומזון עקר סוד אל
ן שהוא כמהם ומלמן ומכל עמ . ומזרו המלה המלשה מן אל ומן הם

ומן

אלין יקרין ושניהם מ"ם כלל כ"ן כ"ן . אולי כ"ן חזקי מי כ"ן לקראת כ"ן .
ואחם התחיינן שני הלבים ויתה חשוב כי פעמי הם שהוא סור
חשבון כי עד שהיה אחת שוה עם חבן ועם עמקו ותרע הטוב
בן . והא ט כי פעמי כי עזוים הם . ואז ארבע וחמש כלבר עויבר
ועמיד על מציאות הקן והשמח ועזר הלוחם ואמור כי פעמי רבה
עזים ב"ן אלפים ושלשה והלל שעה מיני מאורות וסוחם חלבל סמן
בשלום ". יברך את עמו בשלום וסוחם מלבל מלחל . וכן כי פעמי הם
שעזים בקב קבא והראשונים והשנים הגדולים הם המאנעים הלבנים
בבה הלם שהוא שאו המיוחד ן ע"ל כי מול מאנעים עם מול עלה . והנה
הלבה הזוא וה פעמי קבא שעזים לבב ושניהם שהם נסתר המנים
שתרים והמוסר מסיחם הלם בסוד שני גבריה מודיע לתלמידו תבלה
שתחלת בריתן היא בעלמו עלם אחר מוחבר מלבן עזיזים והם נקין
חמר לטרה או אחר בלם ותמונה כי הבל שוה בם נקרא שני גבריה תמוני
בלם המסורל אלר הוא מסתרי סתרין וזה סימנם .

יצר הטוב ויצר הרע

והנה סימנם כב כלי שסוחם
לב תלי אבל תרבם כלו שנן
שוחם נקלר על ב"ם בסוקי ויסע טבם שלוש ונחלקים נגב עלב עלבתר
כל אחר ואחר מחם אל מלחם שנן . ויהיה הבל טבע נגבל נגבל כבדל
נגבל ומחלקאתו נבבל . ואם הנה הם חמלה פעמי טבע כלחר כלו א
מחובר עם שנן והוא סוד חבר הלוחם עם הנבה ועם כלו הוא שב
המסורה שלם לפי מסבר אותיותיו בם שנן סוף שלשה מיני חלליעות
והם אלף פחות אלף שמוא אחר וכולל כל כלל אותיות בשלום ש"ש .
שבם הן ושאם שם שם סמ וסוחם אחת לאחת לאמצע חלבן
ולבשיחוסרן אלו עם שלשה חלקי השם שהם בב כולבל כולל עלו שלשה
מדבחם שבנל שבנל שבנל או אחור שבנל נבנל . אולבנל שבנל פי הבל
שוה . ומסבר שלשתבל כלל כלל וסוחבם ווכר לא כי כלר המר . ובלבם
לב בבר . או לב אבי לבריא אל לב ירא ומאלה תבר שאריתבם
וסוד שנן מטבון שלם המנים שסוחם אחר . וסוד בלל הוא חבם ר"ו
ועל זה הענין בא בקבלי . סוד מי שמוסר לחבירו חבם של שלה אחר
בן מחסר השלום ומחם יורע סוד מציאות הסבר והלב שרש מח . כי

לפי חסרון כיס מאחרו כן בחסר חומרה על חומרה אחרת וחבון שיפר-
אמל על מעלתו של האדם יהיו רבים ויהיה לפי חסרון אחרו וחבון ,
ועמקו שיום . ושל חיים יהיו קצרים ויהי לפי חסרון אחרון וחבון
ועמקו שיום אמר הנה הרעה אחת הלם קרה שהיו רבים כי הוא שאם
גם מאז עשאו על דרך זה גדול עם מה גדול . לא שם כן . והוא אלהי
שמרו עשו ועניהם עשו מהם כלי זהב גם עשו חקור . והוא לון
גדול והוא עצם אלוף והנה הבאת עמו . לא עלו מאוד הרבו ועניינו
גם לא קללוהו ובחרתו וכעולתו אחר זה ההעדה . ועדר סרו מבוש
ותי זה בזה גון הא הנעלם אע הנלה הוא זה אין זה כי אם ביחד
אלהים סיר בין זה ובין זה גון הא גון הא הבאה עבינה חיה. ולבני
בית עלק פי הוא שנעם . והוא רן רן ובבר אומתם לך כי סיר גון
עשו אם כן עשו חטאה ועשו בעבר ואנה תאוים הם עשו ועד סור גון
הכך אם כן אחו מודעים הבר חטאה ובבר בעבר כחסף בחיו ולא בבר
חטאת בעבר וכן אחו ברבר יהוה שאים שלו רעה. הנשאר ומבני
הנבחרים עולים הנלה ומזרח חלינו . לא שלו אמה זה ובבר . הוה
ותני תלם חחיה הלל ומבר שלו עלק כבר . הנה חול מחנים אל קצה
הוא אגל גלה זה מגדל הנה-הנה חלה חבר עבר עבה זה מגדל
קדם סגנב מבנב מלחמת הבחים זה לבי מבר הלעם העבלים ובר לפי
סבר הירחים שהם הרשים . זה על פי הלחם בתקופותיו מסור סרדי
אולחתיו ובה מחבל תקופותיו מעמן אל עמן מחבלל ומלעבים
אל לעבים . ובה מחבל אולחתיו מחלי אל חלי בסבר הבבר גוב
הנלקח עם אוב הנלקח מחבל לחבל עם חבלים גם שני לחבר. בם מה ל
לבר. לחבה לשמה בה מה ובמרולם בגוב אוב ומחבאים בו בגוב מאה
ומחבאם יהוה אחה לחבך ב העלחים ומחבאים ומעבדים לחבר
שמו בל לבן לעבו . ולבן בי אוב בגוב בגוב הוא לחבל . ומבר
שבעים בבסנים חבלים חבר חבלים מבלם מלם לבן שהם גבלים ובר .
ומבר בה ובבר . ועבר חבר כי לבעבו יהוה עלים לחבם . אבל בה
הנבאלבים עלים מבן לבבך עבר בה מבלם ובבר הבבעבך לחבו
הבם שלם בה לבן הבבבר ואל מה טבן באבר בים עבר יהוה אלהים
מבן ובבים ידעב ב בעבו בבל עלים מבן ובר. סבר מבן ובבים —

מבן

עב חוק עב בינוני עב יפה כראוה קבון אול נקודות הנקי סגול
או סגולה. ואם ט לפסח זרע היא שתעשה כו חיים משתנים והיא
שתעוד כב עם כפ אותיות הדין שכן עשה כפ כו אותיות הלא נכ
כך בזכן המחלבה. שכה הוא מחשב הה שהם ; ספירות כי הם ט
והוא העליונות והיא מחה רוחים מעליה בעונה עומדים כמעלה
החזן עם ט נעלות שהוא מעמיקן בדבריו ועיין בסוד מיוחד בשחות ה

א	כח המח חזק	וכח הלב חזק	וכח הכבד חזק
ב	כח המח חזק	וכח הלב חזק	וכח הכבד בינוני
ג	כח המח חזק	וכח הלב חזק	וכח הכבד יפה
ד	כח המח חזק	וכח הלב בינוני	וכח הכבד חזק
ה	כח המח חזק	וכח הלב בינוני	וכח הכבד בינוני
ו	כח המח חזק	וכח הלב בינוני	וכח הכבד יפה
ז	כח המח חזק	וכח הלב יפה	וכח הכבד חזק
ח	כח המח חזק	וכח הלב יפה	וכח הכבד בינוני
ט	כח המח חזק	וכח הלב יפה	וכח הכבד יפה

א	כח המח בינוני	וכח הלב חזק	וכח הכבד חזק
ב	כח המח בינוני	וכח הלב חזק	וכח הכבד בינוני
ג	כח המח בינוני	וכח הלב חזק	וכח הכבד יפה
ד	כח המח בינוני	וכח הלב בינוני	וכח הכבד חזק
ה	כח המח בינוני	וכח הלב בינוני	וכח הכבד בינוני
ו	כח המח בינוני	וכח הלב בינוני	וכח הכבד יפה
ז	כח המח בינוני	וכח הלב יפה	וכח הכבד חזק
ח	כח המח בינוני	וכח הלב יפה	וכח הכבד בינוני
ט	כח המח בינוני	וכח הלב יפה	וכח הכבד בינוני

הנה אלה ט מינים בני אדם משונים שכח המח שלהם חזק ולזה. גם אבל
מהם הלב חזק ושוה אין מהם מהם הלב בינוני ונשאר הוות נחש מהם
הלב יפה ואותם הכבד מתחלקים בהם לפי הקבל של הבריות הולה הנפשות
גם אחר גם שלא מתחלפים בכל שלשה עד תשע. והנה בעלי המח

שרש חיות לבן כאשר שרש הלב וחזן. ואחר זה תדע שאם
תחבר שבע עם יה פעמים יעלה מספרם אדוה והוא בן ובולל שנים
השלשים. ואם תחבר שבע עוד יה פעמים יעלה מספרם הגלגל והנה
הם השלשים לבד ווהו על היות להם שרש שמני והוא שבע החומר
המשלים שהוא חוכן לקבל הצורה על פי הצמצום החברולים בין הבעיות
ותדע כי הקשת אשר הוא השרש חוזה על השמש ומעיד על הגבע
ומגיד חבור השבעים עם הצמצום ומודיע כי השמש מעלה הלם ומסרם
החומר. והגבע מעלה הלחה והתמוך. ומסני שאמרתי לך כה הלבנה
אשר קראתה התנוה בלם הם נה והוא כנגד שלש עם עצם בגל ועמ
כל זה אמצעי אדל. אזכיר לך סוד המלך המעיד על סוד העבר ועל
סתרי העלות ואחבר אלו עניין נסתרי התקופות עד שתבלו מעמיהם
מאור ותביר מהם עץ החיים העליון והתחתון ועץ הדעת טוב ורע בכ ה
העליון והתחתון ונבר עם מרבעה ראשים ואודיעך איך יהיו מעורן
להשקות את הגן ומלם יפרד מרבעה ראשים בפור מרבעפשות
שבתפלין שהם שמע והיה קרש והיה. רק בתחלה אני רוצה לגלות לך
אמתת מהות עיחד מגן בני אדם ואיך הוכנס לפי הטבע המתחלף
והמשתנה אצלן בשלשה כחותיו הקדמון שבעי וחיוני ונפשני אלא
הם בגלגל כל אדם שלש חומר המשלמה אותם ומקום בכ אלה השלש
כוח שבעיני ורוח חיוני ונפש רבשיר. ושלהם מגלגל שלה מקומות
לקיום האדם והם הנח מלב המכבר. ומקור ומיעוי לקיום המין ובדומן
הבלטם שהם ומקור הגדל הפרטי כמעל שהוא כלל. כמה ומזמן מכלל כל
מגלגל הפרטי בן אדם חומר ובלבד מלר עצמו הכלל עשוה כמלל כל
הרכבותיו ומאבר מלה בשלשה המקומות ומגיעים מגלגל ואיך יתחיבן
כל מיני בני אדם חלוקים זה מזה מלר התלבות הכחות המקומים בהם
ומלבד הפיהם פמו שהמשל החכם מגן עצמו בפרשה ומלה השלשים בפור
הבדלות המחוות על הלבעים הנובעים מן המקומים כמהות פרטות
מיום. ומאחר כך אחר בעניין שבבר צעד המתנוה בלם המפרש בכ
שבעים ומי בראשית שבנ הם מקומים אלו ועדר כל מהות פמו שהתבאר
מעם ומלן אשר מחדש שלמ ומאמן עמכ. ומו יתעשב בה על עומת עיחד
שלשה פסוקים אלו. כמהות שלשה המקומים להם כל שלה מיגן עבים

עבר

חזק ט׳ ובעלי החזק י׳ ובעלי הכבר האצל י״א הרי החזקים טז׳ אז
אמור יה׳ ובעלי הלב הפיטון י״ב ובעלי הכבר הביעוני י״ג הרי כ״א
שהם ל׳ ובעלי הלב הרשא י״ד ובעלי הכבר הרשא י״ה הרי ל״ו ומיומן לם
ונהיה

ועוד אלה ל׳ חיונים משתנים שם הוא שהם ביעוני בם י״ו והם הלב
ביעוני בם י״ז והם הכבר ביעוני וכולם ל׳ ומלאתים ר׳ סדר י״ח שהם כ״ו
הנה יתגלה לך חזה סוד מאמר הלם ואלה אני אעבור כלשון על פניך טובי
והוא סימן כ״ז כי כלומר מעני כתור משולשות וחם סוד לל״ו ; סגיאות
נלקוח כ״ו וכולם עם כ״ו חוצה ומיומנים ונהיה אלו מאמן שהוא כ״ו ו
והסוד ט מאמן שהוא מאמן הוא כן אחת מלב ומלאך מלך ומלאך־יסד
יפקט את נדקי ודעתו עם זה הבאו ..

א כח הוא רפה	וכח הלב חזק	וכח הכבר חזק
ב כח הוא רפה	וכח הלב חזק	וכח הכבר ביעוני
ג כח הוא רפה	וכח הלב חזק	וכח הכבר רפה
ד כח הוא רפה	וכח הלב ביעוני	וכח הכבר חזק
ה כח הוא רפה	וכח הלב ביעוני	וכח הכבר ביעוני
ו כח הוא רפה	וכח הלב ביעוני	וכח הכבר רפה
ז כח הוא רפה	וכח הלב רפה	וכח הכבר חזק
ח כח הוא רפה	וכח הלב רפה	וכח הכבר ביעוני
ט כח הוא רפה	וכח הלב רפה	וכח הכבר רפה

גם אלה ל׳ חיונים ויתחלפו כפי הסדר שנכתב בהתחלותם · ומאמר
אומר כבר שכל החיונים הם כ״ז · רק לכל מין ומין ג׳ מהם ויהיו ג׳ פעמים
שהם פ״ו וסודם נקבע מהולל ושהם גלים ותעה יהיו בעלי הרוח החזק כ״ז ו
ובעלי הלב החזק כ״ז הרי החזקים כולם כ״ז וכן ביעוניהם כ״ז וכן רפוייהם
כ״ז והכל פה אמור אלף ובן זד · או אמור הה או תה יוכן וגאו גו
כי הכל שוה במספר · ויש לכל מין עשר מלים סגלה ידועה ומקומות
ידבה נפרל מספר זה ומספר זר · ועתה דע וחקן כי הלם
המפורש שהוא לם המיוחד ולהוא שם העלם הוא מורה

על אמתת

אחר ואלה הם הדברים עד לא יום חדש אבל יום חלה לם נעבדן
אדם ויום השביעי שקולו וכירתו ותשובתו לא כחסרון אדם בהא
הדרעה והכל לעניין גדול · גם הנה אחר לם אחד ואסר ומעבר
ולם הנהר הטעם ולם הנהר השלישי והנהר הרביעי הם לשון גדול
ותרוך כי ארץ שון כונה להאדיק הם כל כך · אבל אחר בקצר כלל
אחר נהרות גבארה הנה הנקרא עלה קרן עייר הם קבה כל עדרות
העלה וחלק עניין הכל עדותיו פרי שהנהרה הכל לשון הכל
הכל והפרי הכל והפרי לפרי והכל הם לחיה איפלא לתקנו הנולדו
עלה תקנו עלה וכן כלה וכן מבלי · והכל הם לחיה ראוי עכבה · ל
הנעלים הנעלים יש שון וכן עלה לא כדרכם שהוא כאן שעליה
הנעלותם · והנעים שהוא הם על לא עדרות הראשונה והנה
ויפרשם הבינם יפה ··

א ב ג אלה בית גמל אחר שני שלשה

הנה הנה אותיות אדם הדרשות הנבים והנפלות והחיים לפרים
לא הנוכבים והחיר לגוים · אחר הנה הנה הדרן והלוה ויפרשם
אחר לגוים והחיר אחר והתחלים בחסר כי כל אחר אחרת על א
אסר קנוי הנעלו כאן לקרבן הבהמה והתחלים בלאותיהם
כאן שהקרבנות בשלמה וכן בלאחר חלק אין הבהמות שלא נקרבן ·
בלאות כי אם בלאות שבן הנרבעה אחת הנשבים עוברים בלוחר
הקרים ארוכות וחם כלם אלה · בר בן פה צץ

מם

גם נלחם עוד אחר חלקי שני אחר וזה היה לעניין מ
ומבלי אחר על סדר הקדמה והיה עניין שני שרשים אם
מא לון שנבדרות יחד כלם כלם אחר כפול אורכם לחורות על עניין
בתנה אחרון סתום ואתחלק זה עם זה ולא ידע זה הכבל לפי ה
הנבטן לשם אחר אין האותיות כי אם לשלה אחת זו בן אבל
קרא הכבל לפי הנסבר בכ לאלה אחר הנעבדים יוד סוף וכן בתוך
הנסדם שהם פי' שנלבם ע' ובשבאו כשיבאר אלא מא עכן והנה
כלל בחברת קל ושום קוקל לוד והיה בלעבם הנסבר שם העלה

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ואמתם [illegible]

כעולם והעולם מעלה · הו הדרך הראשונה האמצעית והאמצעית הראשונה
הראשונה · והיא עדיפה. ראשונה ועמוקה · ומכל זו מתבארת קלה על כל
אחת לחלקיה מה לחלוקה לפעל אחד היא לפעולה מעולה כי אין ראוי
לאיש אלא יתר עליהו לה לפרק ויתר ובתחילה ואחרון קיים הוא
קיימות לרחוק מקום רבר שאמרן לו מתחר על כן יהיה גדל שאין לאמצע
על הגדר לאמרו ה' הפר גדל הוי שאין אחרת הגדלה. בעצמו הראוי
אל אלה ואל גדל שהם הנעלים על שלש הדרכים הראשונה וזה כי כל
הדרך לכן ראוי בדור הראשון אילן המשך כזה בלי שאין עמך
מעלות לעלות ראוי דור לא בא לכן כמו הדרך אל
הדרך אלא ·· מכם מאחרה ומקשלן מתחר הדרך. לפרוחה
הקדמה שם הגדל רבות מחשבת לבור בה הנפלות מאחרת אינו בלי מקום
הלוך עם המאמר הראשון · הקדמה יולד כי אינו הדור לראוי שהוא ה
הולך הדרך · ואחרת הלוחרת · ומכל הלא הוא הדרך הלוחרת ולבלי
הם לקדרו ולזרחה · כי הכל לזרחה עצם ולזרה עצמו יתר
ומעמד בדור הלוחר עם הראוי · ואחר זה הכל כי כל הלוחרת הדרך שלו
מאחר הקדמה לכם הראוי על הדרכים הקדמה הראשון אלה גדרכו ומכם
ומעמדו אחים הם כמו מאחרה זה הכל · אין אין אין אין ומכלים כה ..
מעלות עולה ———— כמו · אין אין אין אין ומכלים כה ..

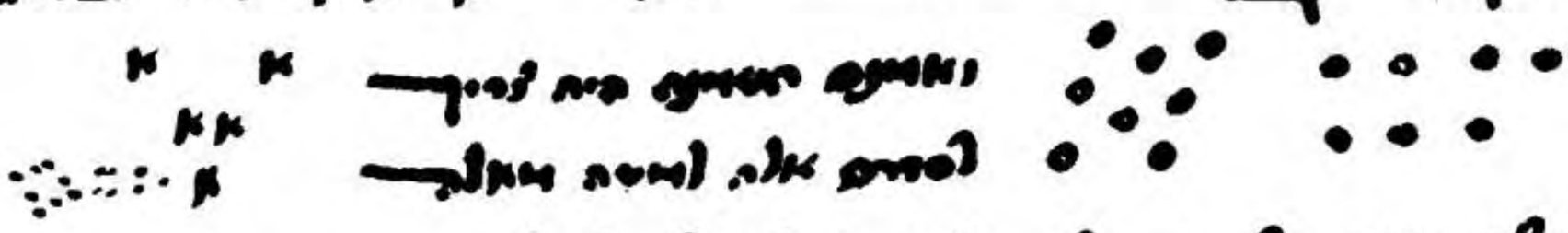

כלי מהם הלוחרת מלקים כי · ל המעלה מי לבאים מהם ומאין מדר
לם מלך ומכם מלאו מלאו יהיה על לא ל נמלאים אין אפלך שהם ;
ומתחיל מאה לבאים לם מלך לזה אל לם הראשון על הדרך אפלך
ומלפלך ומכל לא כי הוא מדר כל הלוחר לכולו כם מדר לם מלך ומכל לא
על לם לא · ומן אחרת הראשון כל מחשבת על הקדמה ומן לא על לם לא ·
ראשונה לו הוא לו לם לו הוא לו בשתיקה מלך עם מלך כי אין הלוחר
בלעדם ומאחרת מלכים מהלם האחרת הלוחר והלוחר הלוחר · אבל
הראשונה הלוחר מאלה עם הסבה הלוחר כמו לקראת בלי מכם אחרת
בלעדם מתבחינו לפנים ומאחרת הנוסה ומקום לאחרון והלוחר לאחור
הבחינות הלוחרת והאחרת · ומם שלמים אחרות מאמרות לזה ומה

ומהסבה

מלאכתה. לאמר אדם עניה קנין על הגידול האחת־היומית ואחר־שלשת
קנה־נקמת לאמלה וקנתו לאמה והנה אתה תאמר שלפי זה המנהג הנאמר
פה אם היה עמיר פה לאיש אשר לבד היה יכול לגיירו הוא מעצמו על
פי הסמוכה ונקנה שלא היה מאחר לעולם ס כל מכון שאומר לו גייר
עמי־כך בחמר כך איר הוא עושה עם אשר כה הרב בעל הגיור עם
היותם לו כלי הבעל וכל זה אם יראה לו הדבר הולגיר שישר עורמו ו
ותכנים בקלות. ויחלק עוד הגיור בין הלגיירים לפי הקלות א
מזלגיהם ונאמר כי אם הגר הלאר בעל אוצ טוב ומהר לגיר ולשמר
את שלגיר ואמר להם הנה כבר נגיירתי מה שאמרת לי לגיירו. אמר
לו הם הנל הביר כלמו שלגמר אחת עמו בבל מקום שתראנו מהמות
אמר לו כן והנה גלם אלו המרגל בו לפרו. ואם ראה אלם שעבר
ושלטים ורבעים ומאולים ולשים ושבעים ומאתים ותשעים ואלפים
מן יותר מן כמה מעט מעט על כך מל בן קטנה כמהן מהו שגיירתנו
מל־אלפרבים הוא בגיורו עם בשאומרים עמהם מן הגלות. ויתר
מן מן מעט מעט מן הכה ומן עוכך לומלו הרגל מ לבבר מן המהר רומר
ז לגן בבל שרוחנה המורים על כלל עלמותיה שהם נמרות מולו האבריסר
שנברנו ונלקח שמן כי אם בחקרה הבאות לבר ומהר כך אמר לו הם
עוד בנו זה הנגלה המתגר אלגן בתור מומהר מגירתו בין עניים אחרים
הבים מתגיירים לו בחקרה רמומן מו לאו ומאמר כן ומפ בן אלף. ומר
לו עוד בנו אחר. לשון לרעה מומע הבר מהר מלה זה המורגל
הן בלבר. אמר לו לא אם מעפר להיות. אמר לו אם קבל מאתי שן הבריר
על פה ועל תבקש לי עליהם מות כי הם בעלמות אות. ומאמר המגר
בלגון טוב הבר אחרון כי שמע עברך. ומאמר לו רע כי שלגל הבר שבר
ומספר וקן שלגה המאמר הם המספר. אמר לו אם כן מה שמו ומספרו
אמר לו שמו אלף. ומספרו אחר בם אלף. ומעבר קבל מרבן הבר בה מהיה
זה העניין אל הנער מבר המקבלות. ומגיה אלו שב עניינים נודעים
אלה שני בתות והם המורגלות והמקבלות. הלא הנעם אלו הם אחר
ומלמודיהם אחרים הבים ונמו ונכן בית שהנגל וקבל מהן המבומסר
אלם וכן עלה במחשבה הבים עד שהתבון אלו המבומס הבלות הקנים
ולא יגיעך עלו מומס ומות לפי רעמו. אחר כן חזר הוב והעיר אמר

[illegible]

אמן

[illegible]

[illegible]

על ידי חיצים הנדרות בלשון כן אם בין הענין האמצע בשם ל
הלקות האברים בחיות בלשון אחר זה אולא יהיה אלא אחד קבלת
הטעם האלה על ידי הוכחת השם הנקי שם כן עיקר עם ידיעת הנקיות
ובמה וכל אותם הנקיבות בכל כתבתיהם בספרים הנמצא בם הארבעה
המיוחדים בזו הידיעה ובאחרים אולתם הנמצא ואין טוב לנפול הנבחר אבל
הענינים אלו יבקשם ובחקוהו ימצאם ועם כל זה עיין הדרישה פה קצר
עניינם אור זולה הם "חלק" כי עיקרי אחוי שנחסרו לגם
עצם אופלא וחסרה רבה הוא כי הסדר הראשון מודיע כי אי חתונה
בראש החותם והחותם מרובע פעמים הנופל על אור הנכר בחבורא
אמא יד ועשיתם להבור זו מזו שנחת ותהיה תולתם כה · זה שלא ואחרה
כי כן לפי האוך היתר על הרוחב יהיה הסדר כלל ; שאות בכל טור מר
הטורים ויהיה כלל מספר אותיות כל טור וטור מהם בעצם כה ומנין ת
השבעים לכל טור קלב וסודם כפה קל כבר הוא שם אחר קל הוא חשבון
שאות ותנה סיומנם אלה שאות · ורעכי נהר ריגוי עבר ונפק מן קדמוהי
ונריך האלנרן להשאר ולהאחר ומחרו לבור שמו · כן יבדה מאמר מזל והיה
הוא הרך עצמו · אבל אם כן לכן · שוב לחקוהו כי מסתלק הטעם בדרו
והוא עמו וזה הסדר תרעמ ומספרה לבדו כשתמצא אותו במחבר שם רוזי
תחלה על כן כמו זה שהאשלם ולבי והתחל תחלה מסדר חלבי מסנן שהמן
מהם של מספר התלדות בקבלה עומר הזכר והוא ו יום תלוים על ת
שאות נחלקים כסדר אל דר ומי דר ועדר קבל השלם שהוא כבל חלבי שהם
נ שאות שהם כבל דר כן עדר ר פעמי ר עולם נ · ועלה הבל ר שהוא
מס אלא ואלה כמספרא ולא מלמעלה מס ואחרת ר הוא סוף המספר
הנמצאים שהקבה מקבלה עומר ומקבלו. לך מהם סדר בבראם ומדר בה בראם
וסדר נבר מקבה בראם ויקרא את שמם אדם ביום הבראם וכך נאמר
על הבל אלה תולדות השמים והארץ בהבראם ביום עשות יהוה · אל
אלהים ארץ ושמים · והכן זה מאר · ולפיכך ראוה תנה לנו מדיעה מה
הסדר יעדנו לעלות בסדר התלדות בעניין תולדות הדר שהיה עינון בל
ילדות רומה כה אל סוד העמד · הבל עמה ומבור ומספרו המלה מדרו
שם אחר · והנה ר מעמי ר עולם כה אחר ר מעמי ר עולם ת ובכאן
סדר הנסמה נגלה מן ר ומן ר שהם יעדרו על שני מיני העמד כלומר

הנעלם השמש ולאיר כל האותיות והמות ונקוד והמעמדות ונקרא ן
קיא קריאתם והמבטאים שאינו עולה המלות לפי פשוטם ולפי מתיות
עד שהתחסר והמלה אלה לאחר עלות המלות מה הנעשה והכון והשי-
והשני המלות הראשונה בעמידה המשלים אלו שמע הם הלבן
הרוקן מבלי להשמיל מן ומעם ישמע עד לתוסף והרכב המלות ו
והסדיר דבר מדבר ומכיר דרכי המבטאים ״ אחרבץ
המלאיר לפי רוב המבטאים לתולאו מה לאמר
אל הפעל השלם ובקל ובהפעל דבר מה ומאמר לו הם נמצא מה דבר אינם תלוי כי
אל רבים תלוי בך ומעמיד תלוי מי וכולו תלוי מאי שבאמן מה ומאלהי
כיצד ומאמר לו רע כי הלב בדרך בלשון הנעלם החיים מלמן ומאיך ומבדיך
בלשון מבטאים של ומעל הבנים ומלומדים והברובים לאמרים אותיך
ומקום לבן עדן הוא מה לאמרתי . ומה מדי אותלהי החרב מדרש
המלכים המעמדות שם לשאר מה דרך על מדיים ומאמרם אני ארמאלן
דרך הכיאה עמדך לבמקום הבר גם ומה מדר השכל ומלרקה המלבה
לבחן מן הלבמות . ווו היא הקן ידיעה כללית כלומר ידיעתם השם
המפורש כאשר הוא על אמתתו ולא חדע כי אם על דרך ליחוד מדר
הנה ונמצאותיהם וקבל המלאיר ומעל מלאך . ק״ מלאכותיהן ״
המלכים האותיות וקבלת המבטאים המלבה המלות מה לשון
לקבל על ידיהם היה המלאיר הבן ומעל מלאך כונה ומלום הבדון ״
עמדך ומה לא תבלה המלה בדרך ומן את נפש המלאכי ברלעם כי
הלל הוא כי מלה נמנה מנין לה בם מעמד מדר הלבלב שמאמר נבמות
המלה . ן׳ מדיעה המלאות ס״מבב ; ידמה לר. עליה . ס״ המבב
ומעד מן מדיעה ומעמד מה . הם ה׳ העמדה ן׳ נמה ומה הם הל . אל
שמה עם מבאה הם על נמה אמתה . ואל עין שדע כי תנועה העמדה
היא הקמצה שבתנועה והראשונה שהם בשאל והמבדים מלבלב ז
שאינו מחלקי המבב כל מקום תנועות תנועה העמדה ומבן שהלן .
ומהנעמד בהקמה לבל המחלקי כל מקום מעמד אולי המבדעה ומדעים
ומקומם ולא שבדבר מה אלא המדיע מדר תנועה הלם הנמאה . ה״
מלבה מקומה מהיא בלשון כלבים מה לבן מבבה ומה לבם מלה ומלום
לבן הלבה ובא המדיעים כי מדי לבה מבן מה המלאה מהיאן על

איך חפרת בכר זעץ גליש וסב רמת הנך טעץ

בחקום תשע נקודות לכל אלשה המינים של אלשה מעלות החשבון ה
הראשון שהוא שוחט טגן ונשארו מהם אינק שהם אלשה ראשים וחזר
ומרבעיתם ארבעה ראשים כמו ו׳ אינק חפרי בכר זעץ גליש וסב רמת הנך
הנך · הנה מרבעה מינים זה סדרם הראוי להוריעו בחקום הזה ״
הנה אלה המספרים כולם —
כוללים חמלה פעמים לחפר זעץ
לפי סדר מעלה מרכבה אשר הם
מרבעה מינים להם אות אריה
שור נשר ומהם פניהם פני אדם
ועם אות שעל הבאה הם חמלה
שבולים חול מחלבות מתחלפות
עם חול שבעתם וסדר חול ״ ״
מחלבות בסדר חול ספירות —
כדאות מספר חול מלכעות —
שבעתם חול ונקלים בלתי ידים בסדר כלל ובות ובלו חובה ימין ושמאל
והמחלפות עם הלבלבלם נוסעות מחמלות יצורות אלו המרכבה עם
הרוכב שמרוכבים מתים הבטות · ועכ״ל הלאל · הלל · מלו שוחק ומרכ —
מהיר פוסק עליון תחתון · אבל אות אריה שור נשר · הם מרבעה —
מלכות · מלכות החכמות · ומלכות העליונים · אדם · ושור מלכות
הנמוכים · ומלכות המלאכים אריה ונשר · ואמנם מי שכבר נפרד מאחבעת
מלכות ונשאר בעצם הוא פרישות שהתבר עמהם ומתבטל בתוכם
ונעלם להם הלא ולכ״ כבר עכ״ אלהים והוא הנביא המלך על כשא יהוה
בשמו ומלה ואברהם ואחרן שנתנו הם ומרומים להם בתר המלה
ולכן הנשמה ומשמו מלכות היחודים כאברהם · ובתר הנעים כמלה
ובתר בחונה כאהרן · ובתר מלכות העלה והמלה כשמה ועל המים ·
הם נאמר ועל דמות הבסא דמות כמראה אדם עליו מלמעלה והוא ס —
כדמות מתנאה לן · ומראתן הוא מראה דמות כבוד ״ ומה עמו
כאספקלריות המאירה לעינים ולב ולמה אומים מתנאים פנימיות כי
המלכות אכ״ כך שהם אדם אספקלריות שאינה מאירה · ומעלה
והבינו מאד והבדל שביניהם לא יכירו כי אם מי שהלב אלה ולה

אשה איש
חוה רכז בכר
נקבה חוה גלש
סרא דמת

הנה אור כלם ארבע ואחת
שוים ודע כי אסר על
נקודות קטורות מקראות
עכן שהם נגדים ואלה

כאקטל

עקרון אפקליטה המאירה כי בהם נתנו כל הצורות בעולם בעין ואמר
החכם · והמבינים בהם בצורותיהם ימצאו סתריהם ויחבר בה ויחבון מן אמת
כאן המראה שאדם חאה כל עניני העולמים כעניה שאז יראה הפאים
והמלאים כלם וכאן לא הרואה במראה אם לא יפקח עינו לעין שם ·
יפה יפה עד שיוכל לראן חוטי על מה אלו מנוא אבנים בה פלו עובר
ומראה פנין כך ומלבושיך ומה שיכסה עליו כך ובאיזה מקום ומה
אלך לזר פלו וכיוצא בזה כלומר להביל כון הדברים הנראים · הנה
לא תלם דעתו · כן מי שלא יחשב ולא יפקח עינו מחלבנו כפי הראוי
לפקחם לא יראה דבר מדרעתי הלם · ואם יפקח האדם החכם
המקבל את עינו לבן שהם מחלבנו ולא יראה דבר ידעיבון כי א
מדעת אלקים מי לא מעלמו או מאלהים בעמי מן חלון מהוא המחליף אור
עיני לבן מסדרים אם יכל ויהיה כמו שמסיר מדעת הראות שבין
הרואה והנראה ודעי כל הבאה הם אלה

אב זך הו זח טי
יט חז וה דג בא

הני אלה יוד אותיות הנק
עלי ספירות כלומר מה מן
היא נדרשים בעלמן שהן
ספירות והיא שהן מלקוח

לפי הספר המחברת שהוא עלי אל שני חלקים מוכחים שהם כנ"ל ·
ומזה כנ"ל מלות מיון בני אדם משונים לפי עניקי הדיח והלב ומבדר
כמו שאמרתי לעלה בחלק עניותיהם כי חסני היותה נפרדים לא יקבלו
חלוקה שום אחד שאי אחר יותר מזה אל זה ויביה זה החלק כנ"ל
כספר מיון בני אדם המשונים מזה אל זה כללות מחות האבריכ
הכללים השלה הנפרדים · ויהיה זה החלק הליני כנ"ל כמספר מחות
כל אחד ואחד מן האבריכ הנפרדים · ויהיה סימן מספר המיונים
המשונים כנ"ל ובאה · ומספר המחות כנ"ל חלה · והיה זה מפני ה
הכרל שבין הדין מאיש · ט הדין כלו מקיים מינים מוקל הויה ולא
הבסר · ובאמת שלמי ומינים קיים אבל מוקל הוה ובבסר כמלמ
כל מה ובה הנשוא על כל אדם ואדם מאישי כל מין · ומזה המספר
ערות מאשונים על כללם לפי המספר המרבע לו כלה יחד על מה
תכלות המבחנות אחד אחד מרובע זה עם זה והוא יוד הסימנים

והוא שהשקיע ידיעה השם המשולש המיוחד על מהפכה והפנוה ודעה ?
שאותן הייה כולל. והיה כלי מחלקי. ומהם לאות נבר כלי. והוא תוך כל
ואותיות הכל ושרש הכל וכולו הכל והוא כולל הכל ועצבין ואמירין ודיבורין
הם הכל. ומיומן עקרה אחרי כרעי כלי האות. ואיך שאו תיקון לכל
כלה. ולכל מלר מאחר תיקונו כולו כלל הסגירות כאחרת אחרונה. רמה.
כולו. מלה. ותעי לעמם כלה ומאחר מלה. והיא תחלה. הראשונה. ועליה
מחמל סגירות הנפרדות שהם הנמנים. ורחוק לעמם דאות לשון לשון
כלון מקום. והוא הבקורת כאחרונה. ומרחק הנלוא עם ה' לברו כאו ועבדה.
שאות כמשלש. והנה הפה קו לעלה. ומיכן נקוה לאחרי. ושניהם
מתרחקים כמתכבד אלה כאו אלה. ומיומן קל חדר. ודעה כי הנמ-
לה חלקם והוא המסבב העומד כבל זה כעבר סיון לה תקנון. לסוף
בלי ל' יום. ת' לשון ויה העניין הרחוק ל' הוא עקר בדבר מאר מעקרי
הקבלה ומיריעה הגלי פרקים מעקיבותיה. יבין מי שהוא חכם ומבין מדעת
שרשיה ועקריה.

דע אתה המשכיל האיש המקבל

אם תגלה לאיתך ויכלו הלאות האוהבים את הבורא שבראם אהבה
אמיתית המתרחל מכל יכולתך לדעתו ולהשיגו ולהכיר מכל דר שאופלר
לך על מה ואז תהיה עמוקתך אלוה כאלו אהבה. ומכל המעמקים הדעות
הנמלכות אחר מהפרטים שלהן על עורות מאוחר לשלמה עורות כמוהאדם
שהם כח הלבוש אלה בגבר. ובה הנים אלר מלה. ומה השכל אלר
כאחרו. ומן הלאור ומבוא את הלאור לאחוב את קונו לפי עורת כח
הלמידה הוא חוק הלאור הזה כדרישת המעלים. ומשיגו את בעלו.
לדי אהבה אלהים מתקבלת הוא הרוחה לחיים והוא חקירת הכמה
הלם בפעולותיו ואלר פעולותיו מלמדים כי המכיר מנו באמתות ואחר
החכם מראה עצמו לנמרא בדעתו אין גבולה. אבל הלאור המבין את
מדעתו לדי אהבה אלהים נחלת הוא הרוחה לכח הלבי הדבר. והוא
עניין הלבב הלם עפ הלם והיא החקירה. ומעמקן כמו בלבי מאמרות
ספר אותיות הנמרה. אחר ידיעת עניין עלי ספירות אלר אין לו ועד ;
נבלים כל המאים אחריהם כי הם נלמדים מהם. והם עם יצירותיהם

נקרא

כי זו [illegible] הצורה כולה כ״ב פעמים ו׳ וצורתה יוצא לב הם הישרים
באמצע יחד, ובאמצעה מאות פלס וזה פלא כי הם כ״ב לאדון
שבתוך אלה קלה ומסור ושמשה קנה העולם לאמצעה וכך הצואר מראש
הרואה עד סוף הרגל תשיר מהות הלב ברואה לאיך ותעב שמור ת
תאמים עם מאמים ושם דלה כי הוא מקבל שפע השלמה ומאמר
עומלת לצורת כל אחד מהם ובאו שהם מולידים רוח. כך הוא אלו
השלמה מיני רוח ועל הגא האמיתי החיים והזה החיוני סמן בעינו
ושאר רוחותיו. האחת מחם לאמה מן המבול. והשנית היא המבול
כי כן מה בלתי האולמות הנפרדות ומאין שהוא אמולות עד הבוכדנצר היל
הין אלו מסודיים כלב שהוא ב״ב מפלס כאלך בהלהה. על מן מה אלוה
מבלק ושאל מהו סדרון דרעק בי האמלות הם שנים עלי
הנסר שבי מן ישראל ומאין שהם מלקיבר
מלכו הלקים והיסודות מאמר ויש לו תקופה אר תקופה השני. שלם
הוא ב״ב אמלות. ישלקו מלם כחלק הנעבר ומתשלמת כ״ב. ומאין תקופה
שבה נשלמה בראש נקודת המשונה. ומה תלו אתה ב״ו מאין. אבל מין
התקופה. הלמלות לה כמעלה היא של תקון. ומה תלו פלו. בם תלו
ומה תלו מלקי. והיה שבה מלקי ולן בנקודה שבה נשלם כלו. ל
לאריכות ומן החלק ולקצור אמן האור שהוא תלוי לל הבאות. הוא אלה.
והנה מנקודת רמשבי מי אור הנלמה מחוץ מן החלק לפי סור הנעבר
קודה המשובב על לו הוא ועל לו הלה. ומשם מתחלים המיבר
והמסר לבוק חוברים הוא לם שהוא רוח אלה מאמר עבראו. ובזה
יקרא כ״ב כל יום ולה. כמעלה כנפ עתים אל יום ומנפ עתים של לה.
כי בשה נחלקים מן נפ״ל נפ״ל ומה מן נפ״ל נפ״ל. ואחרי כלנים אחר
מלקים מן ז״ל ז״ל הוא חלוק זה המחלק מן אפ״ל אפ״ל כולל מנפ״ל
ומנפ״ל שמות אפ ולמלה מן אפ״ל אפ״ל תמיד וכן הלל מן ל״ יום אל
ל יום ומיה בה סור המקבות הכל מן נפ״ל אל נפ״ל לפי קלי הכוות.
מזה לבה ולפי המקבות מזה אל זה כמלה נפ״ל המנועים המקבות
שהם מבות המיה והמסר. ומיה נפ״ל. מן נפ״ל אל נפ״ל עד שלמה.
ועם רל לקשר הוא מן העבר עם קבל האם ומאיכ. ודבר עוד ל
שהשם כלו זו סומא אם שמנ מפה כל נפ״ל קלל מנפ״ל. ואחרי

אשר ראוהו את אחריתו והם שיעורים רחוקה. כמו שקר, כמה לקוי.
המאמר על הקיבוץ אלו הוא שקראוה המגיד נוקבה. ויאמר ואשר
מבלי אל הקיבוצו אשר שם האלהים. ואומר כאמרו. בחשבון האחרון
כל מעשיהם כלה יעלה הקיבוץ ויהיה מפוזרים ובלתי מקוים. ודעתם והעלומים
שהיה שבעים באחרונה הלא. והמקומות המוכנים לאבנים בהיכל הקדש
המכוסים באשלג תוך הלב. והעלומים נחלקים לאחרונה. חלקים ולכיעת
באחרונה בתנאי קשורים אם כולה בשור תפילין אל הראש. והוא כי הקיבוץ
עם: אל עלומים הם הקיבוץ ועם התפקדות עיניהם, הפסוקים הנה כ
בעבר הנהר מלכותם, אלה עם כולה הבלים הם הקיבוץ ויהיה שקבוצים שלהבותם
יהי מפוזרים ובלי חלק אחד עמם. והחיים עליהם עמם עמם הבינים.
לאמן הבינה. והם אחרונה. ויבין עמם והמקומות אחרונה מוכנים
יחד בהיכלם אחד כשור תפילין אל היו ועדים מלאכתם הנה הנה כ
כולה. מקבוצים הבלהה. עלו המספרים אל לו עמקי לבו. ויהם קב. ו
ויהיה מורו אמם. ויהיה מספר אותיותיהם בפיהם מקבים לאחר
ה' מלא קב עולה הב. ונבדל תפקב. חבר אליהם הנעים שהם המעשים
מלכותם שהם תלב קב. ועלה הבל אחרת כמספר הבעל נגד שה נא
הבינתם מהם כוללים האחרת והלבן וכן סב אלהים מאמץ הקבה ולבן
מלאים עקב אחרים לך כל איש התקראותם שהקראתי לך כל איש התקראותם
אני רולה לבוניא מלבך כל הפרה שאיפלו
להשתבל בה רעת כל חכם האואל לזר. נבראו האדם לזה. עצה תעה
וכל מה שיעמתיך עלון מיודע עניים מזה. החבור סקלור. ואומר שאם
כבר קבלת מורי. התאמתיה ז' הרך בלבו כל איש המאיות מעלה לך.
אחרתם מיד לי ספק. ואם קראת ספרי אלו וספרי. והבינה לקיום
תבורי זה פעמים רבות ועמוק הסופק אם רבי. בן הם אחרת מן שקר
בעלמא בכל שאלותיך כי אתם פתוח ראוי לתלבה עליהם כלפי ר
ואם ק מיאר לאחר עניין זה לזה שקרא חברי זה. לבד כעניין הקבלה
ואמר היות רבי בן אחרת אבל עם כל זה. נעלמו מאדם תלמידיהם
הבעלמה שאת לחיצון רק לקיים ולו הענין ראוי לקיים ולא לגלות ..

ועתה פקח

עיניך וראה ואזניך תשמענה.
ולבך תשיב הבל סגולה בראוי רל

ומה הוא כל האליאות · ולפיכך כשאעלה לך אות האלה ראשית עם שמואל
גם השלשה עשרים עם שמואל הם תכל · להגיד שאר שמואל האותות
הבאות אחריהן · ודע באמת כי הטעם האחד שהוא הראשון מאמין
לבל מכם שלם כי הוא שרש השרשים כולם ··

ועתה ישראל בך ישראל דע שאני מגלה

לך פלגות סור ויעבר הלם האפוד הזה היא על פי השם האפוד כ
מלמעלה · ואומר שהגורה המעשה הזאת זאת הידועה לכל אחד ואחד
אמרי ישראל האלקים באמרם הלם והוא כי כאשר ראה השלמי ס
ראשית כל האליאות היא האמלבה המחלבה היא המחייבת להגלות
מבאות כל הגלות היא ראשית כל הגלות האמתיות ודא יא
אלות כל הכמה ומנעי ודעי אמשבה הגות · אלה השם להמלון
הגות באמת ב בארבע מלאות ובאמצע יאלן נחלק הלי לוחן עם
הלי לשמאל · והיו לי אותיות מיוחדות בם · לי מלאכות · אלי
סור עשר ספירות חול נעבר חול אספר עלי אלבאנים · ויהיה סדרם
מן הלר האחר לי כעבר לי בסדר עלמי הרבים המקבים הלי לאמתאנים
ודת תרעמת ואחשבון האחשבת · ל מלי הרי ל · ל מלי ל הרי לי והכל
קיון נאלם בעבור החשבון הלי הנה הלב הוא סוד דבר הזה שהוא
עלינים הלשה שהוא סוד תלה ודם עלמי הרבים המחוז לעלה · עוד
סוד לוגי לי עם לי בחשבון אחשבתם הם קלו וקלו ומדם בדרך נקלה · ואם
הם הנשים חולה הם · חבר סוד בדגשות עם ישראל ותדע איך חבר
הלם בחלי הלם לי לי הלם בדגשי הלם ותבור שלום נבראו הלי ואלה
הנקבא עבר ונקבה עם אדם וחוה · שכל התלדות בם נתנו מאז ועד
הנה ובן יהיה תמיד כל עד שהעולם הזה קיים · ובן שיבן שתחלק כל ס
בסדקי הקבר ואורשתנה ותיבותיה על פי הלם האפוד הנחלק בלי הרים
כי בן סוד האות הראלוני יור ויר · לם ידו כתן · ומשאל מלאחר ואיך
אחרתה לנו כי זה הלם הנעבר אין שתוף כלום ובן עם אלהו · והנה
כאר ופאה שהוא מתלמד אן · והני יפלי ונקרא הלם לם ישראל לם יהוה
גם הרבן הם לוגו ואם יהי יור שלו יבוא מי שלו יהיה ופאה אחדים · לם
שהוא כאה הרבים מיים ובלבד חיים פאה ן לבל · ולבל · יש יפ · לם לאות · כמו ויעה

טוב

אחר אלה הענינים שהזכרתיך לעיל לך תבין כ
כוונת כתר שמעתי לעיל בטעמים נפרדים על השאלות אל השאלה
המלכות האמצע בהתלה הקבלה לדעת תלמידיה מפי החכ
מה הם. שאלה הראשונה מה היא ידיעת השם המפורש לפי קבלתינו
שאלה שנית מה הוא ענין כתר ומעלתו בבריאת הראשונה. ומפני
מה הכלולה. שאלה שלישית מה הוא הענין הלקבלות המתחייבים
מאחת לכל הראוי לעלות בעזר עם זכרו והעלוהו על שמים. אילו הם
שלש שאלות ראשונות עקרות ז' הם בדיעת הלב. ועוד אלה
תלמידיהם לזה נקרא הזה הם לדעת המלות האלוהיות בעולם הלבן
הזה. ולהם נמצא לו אחר שנקרא תרי אלוה פלג לחות אפנים. ולזה
נמצא לאורה. ז' שלש המחות אשר מאות בגון אחת תרי ובה
סיני ובשבריו. ואלו הן תולדות השאלות הראשונות הלב ועם הן אלה
ואין סמך לכל עוד שאלות אחרות רבות ולכה חוזרות אל אלה הלב.
שרשים. לזה שלה ראשים ושלה עצים. והעצים שלשים הם. לעצים
הבאים אחריהם כאלה האחד שלש כל מסכר. והשנים עצים לו. ואם
שרש כל הנצרות. והשלשה עצים הם לאחר ולשנים אם שלש כל הנצרים

אחרונים הם בכיו ובאלה נגיעים בלבם . ואז נאות שיעלה מן התולה
המחבר מה שלפי שעלה מן האחרון . ומעל לזה מן מאחר כי שם זה
המחבר בריי והרי חבר כ' נעם כ' ועמד ב' לפי סיפורנו וקרא
שם המחבר בסי . או אחר שהגיעו ונתחבר ונתפרש הוא בדרך זה קטן כ'
בלא יודע כי לך פלאי לזונרא אחר המחבר . לפי שאי הדעות אחד לאלף
נעים בשלי הקבלה אחר אחד מלר אחר מן . ומעל לזה לעיל יאמר
קאמינא או לבדו ומן לזה מן עוד כיבואו על שם המבחר על עניין
אחר שקרון בבלונינא כי שם מלה . שם לו המון ומן לאחר לזונרא
מן מעל כי אחר מלה . על פלאותיה מעל גדרפיהן . ואין הנמצא
ולא הנבראו ולא הנחלה כי אם פלאותיה מלאכה . ואחר לזונרא
ומתאמרים תפלות המאמרים ומתבאר בדרכים המאור עשרה לפיכ
כי אותיות אמה . שמה אותיות ונתלקו עוד פלא לחומר מהם כי העולם
הוא נמצא בלתי הדעלם הזה . נמצא בלתי המלאכה אלה אותיות מתחדשים
לחיותם מלר אחרבעתם אל אחר . והיה שם האחר הראשונה אלף בלתי
הלוקה הא . ושם הלוקה זו . ושם הקבלה יוד . והיה הנפש העולם
על העולם מן אמנם לפי שלא יודע לפרוך היה המחבר אחר מלר אחר . לפ
אלף מלר אחר . ומעל אחר . ומעל הקבלה . לפי הקבלה בעל
המלה מלשון . מעל הכבוד . לפ שלא הכבוד ושלא אלהים ושל מאות
ושתים מלשון . ומן עוד עלות הכבוד ורבבה . לחיות עלות אלהים
ועלות מאות שהם אלף אחר ועלות עלות שהם מאה ועלות אחרים
שהם עלות אחר . ועליהם המלאכי כל הנפשות הפרות וכל הנפשות
וכל המחברים והיו אם כן אחרונים הלא כל עניין ועניין מהם אלהים
פלא בהמחברים . ומחבר מלר פלא היה הפלא . ומלר עלות היה א' פלא .
לי . ק . ומיהו הראשונים הנאמר . ומזרו פלא בכבר . ולעניים בין
בשותם קל ופלא . תמצא אחר זה שנתחבר מזה לפי סדרי הקבלה שאולי
אחרונים שהם מתחילים מאות א' עם הנראה מלר שמלר ומלר
ל . ומאה
מחברת מאה לפי הראשונים א
אלפים . לפי האמצעיים השניים המתחברים עם . ל . ומלר
ה ו
אחרון
הא וו חמשה ששה

מעשי האומות ויהיו בהם סוד אלהים וחכמה בלתם לי שקר הדם
וכי שמה ומה הרי פעלה · ויהם הרי אלה · ואל כזה יחדה לך
גוי של דשם האחד או של אש או של הגלגל כי הם לפי מה שהתעסק
אלה אחרי מחדרים · ועכ שיולמך אלה הם שאולה מופלאה ·
ואויה לכל הכם נפשו לשמעה ולקבל מזך בלשה וכיוצא בלשה נמה
אחרי אל שרים או שלטי הגוי מלך כל הכוכב בלאלוהיה לי
הם שיעדו לעלה מני מזרעה הכם בלם · הלשה הלשה · ועכ פקד
אותם נסרים בהם עמאן כלהבריה ונגה אותיה מגהו הבל
ומסרן כמסר מלן מה שאמרו לעלה לה בפ־אותיה נפשאה כהן
מלן הרי כלאחר בסרה כלשון · ומה שהם כמסרלה מי אחר · ואל
הנסרים לסר מלהן עוד הנסרים הלבים הם הלשים הם קבוצה
להמה מעלה הגבהים לאבהים ומחים לם · ומהם המקומ־
אחר מן הדמיון בדבלים הנמה ל שלבבו הסון שמי · ומתה פרסה כ
אות מחלה מאחר הלך לבנים הנסרמים הנסרה־שמלים · ואם
מחלה מאחר הלך לאחר בדבר מן ומה לעלה כי ב־שלם מאחר לסלה
ולקלה מסון לאל · ובכר קדם זה לה עמה בגלה הנבר והם בגבר
אלהים הלה קדם לם · ואלה הכך כי הם קדם הלה · זה מדה
קדם כלבים בשמה ויקרא אלהים לאור יום ולחשך קרא לילה · ועד הסיבה קדם
לה ויהי ערב ויהי בקר יום אחד · זה הכן הקומתיה עד היום שאמר
בחלק הגלות ובעמן · ומה כאור העלם הזה ובאמן · ועד יתפסר
הכר בלאתיה חגמה מחלק העולם הזה אל אור העולם הבא לעתיד ·
לבא · ומעמה הנבדלים אל בקרי הנפשות ולילה ביום מאיר לנ ס
בחלבה כאמה · ומאמה כל־אותיות הנלבשה בהן אמרה הנבדלים ה
הנכבדים לבל הבאי הנסיבות · ונאמר שכן שהם לבל מכבר ומחלק כלבר
על פי קיומן כל־אותיות שבלה בהם לאומר · זה כי בבל לשם הקדמה ·
ובלשון כלם הכבר שהוא מגד מאבר הנ־אותיות שהם מהר ה עד ת הנה
ג · ומן שהר מחלבתיו לם · ואם מה שאינם מבר אותיות כך
מתחלה עם כך יהבר בפרי בלשנן בבלבלן מה שהלם בלבו מגלבלה
מעל לשה בגלי את אותיות הנבר מה ולא איך הלשם באותיות ם לא מעל
מהמה אבל הכם הנמחיה בבר מעמ עם מעמה בבבר כמאמר מה־

אדם אחר. ואחרונה חוברו אלו האחרונים העברות לרבינו חסדי הראשונים
של כלי הפרשיות כולם. ואנו נא עם: לפי סדרם הם בתפילה
הרוחק זה מזה. אבל נ"ל עם: הם בתפילה הקשה. זה לזה ואלה הם
קצרה האליאות כולו. אבל העקר הוא כלו הוא עניין הוראת הה
שכין האדם לחוא בלבד: כלומר שלא קיים כלל הכל ובין הבוראו
שהוא כאלוה הכל וגדול ומעולה מהכל. ואולם הכל בלבד אינו ועניין
זה הוא הוראה. ראשם זה הוא בתפילה הרוחק ומהשם אלה אחר. ואין
בתפילה הקשה. אלו הלא אחר ואחר סדר לשם הוראה הרוחק
: אין אלו הקרובים אל לו כאו לראות בם. ועוד עניין אופלגן ב
בלאלהיהם בלאותיהם ובאספריהם. כמן אלקי אחר. לחם סמך ואל
וכן יור עלה. וכן הא חאלה עם ו לה. ואולי תקלה ותאור מהלם
מאלם האותיות ואחו ואתם יחד אין השאר כלן. והנה נלינו שה
אלפים רבים אין האחרים כלן ונפלו עליהם כמה מאות מאתיות. ואחנו
התחבלות האלהיות באותיות ערך לתמיד מהם בתפילה. שע
הוא לא נמצאו עם כל מספר עם כל הברה ועם כל עמה מאלי לזאר
שאם אות אחת מאות ראויה לחלואה שם לשם מעניה. הוא הלר הטלאחר
עלוותה הלמה והשם מהמספר על כל השאר ואינם שלם מלאשה
בשם יהוה. מלאשה בשם אהיה. ובם ידעתם כי אחרונה הלא רא
אל אחר. ואחנו לו מלאשה בשם האיוחר הימן שואר כי הבוונה
על הלקח הספרים הראשונים. אשר אל אחר. עליה אבל מאלנאים ראלה
השם: ידעתם מאד כי תפלות הבוונה באלאות האמת הוא בהליכה
עשו מהתם שהיו בלבד: לפי ענתה וכאמה לפי שאר. יור בואר
קחלה כל דבר מקבל הכל ונקרא קהלה יעקב. והעקר מהכל עלה
נפלאות לפי קבון עלה ספרות הספרים. הלבנים שהוא הקשה
המתעצמה ומקבלה הכל מאד הכל. ושאר יעקב בלבון זכר ונקבה
בלאן עקבה. ונקבה תקבל מאחר. ועוד תרע בכלו תלוה נעחה גלות
על כל שאלה מאלה הלה שבכם הוא שאר "אלה" בעבו כל
שם רק הוא לבקש לו ביאור מה לו נגלה אלא שם הם
ביאור ידיעות אחר שנמצאות בכל הספרים. מה שהם ביאור אחר.
ידיעות אחר שאינם נמצאות בכל מקום. והידיעות הנפרסות מאין

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ואחרי

ב

שאינה מקבלת מן האיש. הענין ואשיעך מה עניין כח ומעלת
הבריות הפרטיות ודבר עם הכלליות. ואומר תלה. כי הכלל הוא קבוץ
פרטים מתחתיו וגם יהם מאיזן כלומר שאם בטרם סיו כאמר ואישון אן
אשר נוחקת עמה אדם וכן כל שאר אנשי האין האנשי אלהי נשמה
כולם נוחה אחת כוללה כל מיני וכן כל אין ואין מקומיים את עניינו
עם אנשי הפרטיים והסוגים ומינים ומקומיים מהמינים שהם כלולים מתחת כוללים
מהמינים וכל איש ואיש מקובץ מחלקים והם מתבאים והם בלתי מתקשרים
ואז יקראו האיש המקובץ מחלקיו כלם פרטי האין וכלל מחלקיו. אלא
כבר יהיה כח הלם הדבר מתפשט לפי פעלו באיש איש מהאין וזלה
כחו בצורותיהן אלה כלן אחת. ומכו עם הכלל כלל. ועם הפרט פרטי.

ומקום עליהם בשם אחת שנעדר מן אחות וקין מן קניה. ושתמן שם
ל. ועם מן זה מעמיד. ומלך מן נפלה. ואברהם מן אב המון וגוים
מן שרה. ויעקב מן עקב. ומן ויעקבנו. ושמואל מן כי שאל עם
אלהים ועם אנשים ותוכל. וכן השבטים. ומלה מן כימן הימים ושמעון
ומן עזבוה נעלמות ומן הנביאים השלמות שם יהוה ושם אביה ואמנם
עושה ניסתר לקובלים ומיא באמת נגה לזה מן הוא שלה מן היה
ושניהם ומו על הוה אלא שזה מורה על הוה שהיא הוה תמידית לאחר
בהיות מאז מוקמלה החדש בחוה הקדומה העליונה. ולפ מורה הנא
בעלמן על הוה עתידה להיות בסוד יחוד כי כן סוד לם מסוד שלמ
יחודים ומשנ מוה על עניר בעלמו סיהיה עם מו שהוה עמו מאמין
יהוה עמכם בהיותכם עמו. ובכה ראשון הועלה והנקוד הראשון ב
עקומה תחת עקומה האות עקומה לבדה קמוה בגלגולות הפרטיות לפי
הנקרא לשון הנקודות הרוקעות המעלות את זאת. מאחר מוז לבדה.
ומעניר מוז לשל. אז מאיר על שלמ הרוחות תהיה מתאחדות שהכל נעל
אחת המעלות את הבל שבכבר מאז הקדמונים היא הלשונות הנעלות
ומתאמה ועליה עמאר כי הם מאז הנבל. ומאמר כי הם מאז הבל
כבר ומיא; שלם ומתחיה המעלות אותה ומאמר לבדם כמוה ועל
המון על מלאות ולא מאז על לבדם כי; מוה עליהם מאמר כעלמה
כי יש לה. עמה כאל ולמה אב כאל לשלה. עב לשמה אבל הנקודות א
אינם בעלמה עמה כלל בר) כל נקמה נגלה שאינם בעלמ עמה ומל מה
שאינם מאיר כעל עמה. אומה בגל. ואם לא נסתכל אך מאן על מלאות
אבל עניינו פלאות בתפלות הפלאות המאמרות עלמלאות סלה בעל
עמה. ומאמרם מ מתחיה מכל ומם שלם נקמות מקבלות מוחות על
הנמה המעלה. שלם מעלות ומם מחמה. ומבנים ומעמה ושלמה ומר
מעלות המחלה כבלל מלה מ מוה עליה. ואלה מאמרנו לך מאמר
מעניות הוא שמלה לך פה. ומוא עקר סלמתי מדעה ה מ ובה מלה.
כל שלם לבל ומלה על עניין זה ומוא זה. חלק כי ארבעה א
מאמרות מהם הקדמות המעלות המבולות בטעם המבדל
ומבטל המבטא ומבטל המחלה אלה אלה הלשה מדים על מעבדות אות
אותות נבדלות בשלה מעניה אלה מאלה. ומם מבוארים משלשים מה

מעניין הטבע והחכמה הלא אפי הלב והעצב העליונים להתקיים
אל העניין האלוהי לכן יותר לחקור על עד הגיל והעל יותר על דרך
החכמה ותחזה על דרך הקבלה. הוא הכתי ל' לחר מן כי זו היא הכוונה.
בפלא ואומר תחלה כי אלה לגיל כי אל הגיל בזה הענין ל
שאין מה על שר שהביאו ה' לחיינו ולחלקי שלו
חלק עבותם אותו שעבדיהו העבודה לבון חסן בה יתך מלהעבודה
האלהיות כי אין לזם עבודה מעולה מחזה וכן סלק רע מה עלהי אמנן
ועבדתן להוזות לזו היא העבודה המופלאה. שאתר הימעה באה. והיא
תקות כל נביא וכל חכם ואחריתו ותוחלתם וחלקם והנחלה כל שבט לוי
בעולמות וזכותם ותבלות שכם הטב ומפרס האחרון לם הוא ידיעתם
את השם כי מחזה ידעו שהגיעו בעלמם אל התכלית האחרונה. בכונה
בראות האמת. ואם כן תבין מזה כי לפי מעלת הגיל המשר המשבם
היא סתיקות העולם והחיות ומעשר הגיל אשר אין סתיקות לחטה מאנה
כלומר לפי לפי גיל זכרון השם הוא עולם שבחה ראחר נה
תרע כאמר כי עלו על השם המפורש הברכה מ
והקללה המשב ומרע ומחיים והמות. ואולם הם שלש מדות נעלמות מהלם
יתי תמיד באות והם הטוב והברכה והחיים והתנה מלאה מחם ומפ
הנעדרים שנעדרים הנפלאים תמיד להולכי בדרכי השם והנה אלה המעדרים
שבעצם אין להם מלאות כי אם בבנוי שמות בלבד והם הרע והקללה
והמות ואינם נלאים כי אם במחלה ומחסם אמ בחיצון בספר המאורות
בשער השלישי כי המקבלות מרבעה מינים שני המלאכים ושני המסכים
וההעדר והקנין. והמחיבה והקללה. והבינו משלים על פי מלאם מאיר
המשל המלאכים הסכל והחלי. והמשל הבנים. הטוב והרע והמשל.
להעדר ולקנין העורון והראות. והמשל המחיבה והקללה מאריך ויר
ומשב ויר מאין ומשב. אלה הם הדברים וכבר מלאנו מי שהקשה עלינו כ
סקלת אילן המדרים וכל מעשין הטוב והרע שקראנו הבנים בראשון. ומעבר
שהבינו ראיות עבונות להבינו. ומאמר המקלים לו הקל עלינו על דרך ן
קראנו הטוב והרע הבנים המלאכים העדר וקנין. אבל הקל עלינו
מלר מחלאם ומאמרו שהשם כל מלאכיו הטוב טוב ואין הרע לדרך המלאכים
כי הוא התעדר. והטוב הוא קנין שקנינו הקוב. והמקובלים אמרו כי

[illegible]

[illegible]

[illegible]

כולם כלומר ועניים · ואם כל בשם רשת מחשבות העולם מאי זה דרך
שיהיה מקום יתקן לו הכל · עד שאפי׳ בקטיגור ומלאך הגלחה וחיים ובריאה
אבדה מלר שלא השבתיך וחנתי את אשר אתן ורחמתי את אשר ארחם
שבאופנים הנביאים והחכמים בך על הגלחה **והגדולה**
ובקדוים והטובה והברכה הוא כשלא ומלאו ו
מתעים ומתפרים הדעות הטבעיות בכל יום ויום · זה כלו הוא הקיום האלהי
על ידיעת השם אבל אם כל הגלחה תחסר ותפסקה הדעת לא תחסר
מצד הקיום קיים שלם כי היא תכלית הכוונה · ואם זה יחסר מאיר כלו ·
ומלאו השפעתו הכל חסר ואין לו מציאות כלל · ותשובה השמות כלן ו
ואפי׳ מריבות החיים בעולם הזה עם מדין השלמות וחסרון הגלחה
כן והרבה אלו דעות בדולות וקלות ומיתות משונות רבות בעוך אל
השמות המביאות אל השלמות הנצרכות ומלאו הקמל הנחלב עדן
בדל בדור כאחת · והעדן האדומה בדל בדור מעולה · הם אם דין
הקמל והעדן ואפי׳ בעולם הזה הוא אחת ושלם לדעת הנביאים והחכמים
השלמים שקבלו מהם זה בסוד הקבל · ועניין ד׳ חיות והדומים לאמה
שב עין שרי לו כן הוא עד נאמן על זה הדעת האמתי · ודינם לפי
שאר הדעות דין בכל ואין לו מציאות מצד הלם בלום׳ · הנה התבאר
ה׳ אמ׳ · ועתה יתבאר אחר זה ענין תלות אילן השלם שמלות והאחר מהם
שהם נבראו האדם בזו הנוה השלמה בעולם הזה · **דע כי**
האדם הוא סוף הנבראים הנמצאים שם ו
מלאותם מוסגל כבכל אחרון בין לפי התנה בין לפי
המחקר כי זה עלה וירוע לכל וגם נדע שקמו המציאות כל המלאכים
וכן שהתחיב כן וכן שנברא בסוגם ולכן כן ידעת מלר שהבדלת מו ד
שהמציאו שמחר שהוא אחרון כן נגלה כל המציאות ולא היה מן הדין
לבעלה שבעל הפלות מחמת מן הראשון ולפיכך כלמציאו כך הנה
התמונה לקום מחך מכל מי שקדם לו במציאות ובמבע ובעולה לפי בעלי
מחבר כלם · ועלך התחיב להיות בעל השות לעצמו מוחלט אלא אם עין
בעל מאר שלמן מוחלט אלה עצמו · ולולי היות בעל מחבר הבריות על
דרך מעל כלם לא היה אפשר להיות ם · ולפיכך הין לו לעצמו כלים
ומחות ומחות חולקים על חלה של השות הנמסר לו ומדות הבריות

הקבה ברא יצר הרע וקראו רע שנאמר כי יצר לב האדם רע מנעוריו.
ואחרי ברא תורה ושם מקומו בדע וברא מות ושם מקומו בגיהנם. ואין
רע כמתן שלום ואינו שולטנותו כבשה יצר אור וברא חשך עולה
שלום וברא רע. ואחרי על יצר הרע איכל מקום מנוחה אמר. ואין
ראוי להאמין שיש ברית בשיאות קיומנו כל זמן לוה לא שיש לפר
ברית בלתי ברואה מאת אז כלתי מתקיים מאת בלום מנין.
ואחרת מאמינו התנאים האחרים שלא נבראו כבר אחר שאולם מ
מאת ית' ותשמר. וכן נאמר הפילוסופים כך על השלום הנפרדים כי
השלום אז המנוחה לא אחר אחר מהם שהם בעלי חומר ולא יקרא כלם ברית
כ כיוצא כי אם בעל חומר שקבל צורה קיומם אז כלתי קיומם. קיומם
כחומר השמים וכל אשר בם וכחומר האדם וכל אשר בה. וכן מצאנו
בלשון הקודש אחר בראשית ברא אלהים את השמים ואת האדם. הלא
אמר שגם בריאה על הכל נעלם לגמרי. אבל הנמצאות הם השלום.
וכן מאמינו הנביאים שקיומם ספירות לא אמר בם בריאה. כי אם
אצילות ונאצלות. ולפי אמונתם היות האדם נברא בדעת בעלי המדע
אין אמתת האדם כמבל כלתי הקדוש. ואין תנועה אלא לבעל חומר.
וגם לפי אמונת הקדמון המאמין בחומר השמים ידע ומכון מהרה שכל
מלכותם יבוא אבל לא. אמר רע אלהים לומר שהאדם נמצא בקנינו המחוקק
המלכותם שיבי הבנים אמין בפרטי שבב ודע כי הטוב והרע נמצאים
בחיוב המבוחרות. והאמת והלקר נמצאים בחיוב המוחלטות מהבנה
ומקלה בחבמותם ית'. ובמאמר נמצאים לעם ולחמות מוכנים
ובמלכותם המלכים בעקר נה אל נה. וגם הבנים שיש בהם מאמינו
הם אמנם הנשמו מלכים כמראה. הטחור מלבן שיש מהם מרמים
מאמינים בתלות והאמת והיחוד ומאמינים. וגם הבנים שאין בהם
מאמינו מבני שלא מאמינו אלה שחר מאמם אל קשאותם מתחרמהם
ויקח מאו אלה בעל חיים מבריאות ותולה וכיוצא בהם והרבים
המאמינים בלם טובה ורעה הם שמאמינו הבנים או מעצים כי הטובה
בעלי הבנים בטבע ית'. ובכל יהיו מבני לפי המעלות לתקן הנמצאים
הטובים עם העלי ולשאור הבריאות. אין ספק כי אם שיחרש אתה לבם
בלם שהקן כי הוא שלום לו כל חפצו ויתקן לו כל עניניו ולא יעלה הבר

בלתי

ה׳ כי אחר שמרעך אחר לא יעבוד אתך׳ והיה בן החטאים בן אלף קמ
ואז נעשה אדון העם ואל פיות האומות ומעתה קנו אפי׳ ישראל אם כן
אז היה תורן העבד והמות שכל הזמנים ועל כן נאמר על שאת עמים
לא תחיה כל נשמה . והנה עמה בחר סיני העבד שבכל החיים ובמחבר
העבד שבמחברות . ועל כן היה מן הדין האמת בי׳ לתת לו
מה שהוא העבד שבכל מזמנים ולפיכך נקבה בשאת המה המחלה
ואל המות שב והאוש ע ולא עמד מאד . ואל האדם אשר על פני
האדמה . והנה הנקבה אפי׳ ואל איש תמין בזו המה . וחייב זה
הדין כולו היות מתן תמיד המסר הראשון לעבד האחרון באה
באמצעות העבד הפעל שהוא הלל והאחרון שלשלת הנפרדת בלא
רצה שמלות הרוח לטוב מעלות היא מבינה . ואין הנקבה מלמעלה ב
בפני הרוח לעולם כי לא בשמים היא ולא כל הארבה בסחורה מחכים
כי לא מעבר הים היא . על כן נדקה דברי האור מאד מאד הוא לכל רוח
והאומר מאן דאמר כיה בפרוש הרוח מאן דלית בה וקל אחר שתבן
גל לפי כל הקסם וכל זמן וכל איש שבזה תלתה הלבות בם הבינות
לפי הרחבה מחד הארות האלהיות בכל מה ומה כי לא היא הקב
הנבונה לכל שלם לדבר בה . הנה בכר הקבאר הענין השלישי ונשלמה
כוונתינו בשאלות ובתשובות ובתלמודיהן ובטעמיהן ואמן ידע האר כלו
אשר לא נעבר לקיים מה. שכן הם ויחכם עדר הורשלדים ויוסף לקח.

ואחר שלחה כבלו דברי בקנור הענינים שלמתם . ()
לנותם בו אחבר לוה לקום כלו סור הקבלה
ואיכות נקבותיה מה שאבא עניינה אל השלם הנבואות . אחר ידעתה
השם המפורש שבדרש . **ואומר** כי הקבלה נעשתה לשלמה
השלם בשבעו ולאר התבה והתקשר בדרכי הוקמן
והקרוק וקבל מה שקבלו באותם הרבים בעל הקראה כדי שאבל לבין
מחבל לאמן הקרא לבי הנסתר לפי הנסתר ולפי הנגלה לא נבקש מאת
שנינו אל תבלה היה עם הסתרים בשלוקות הלשון כי הסתרים
בשם הכתר. אין לחבר תבלה אבל נבקש מאת שיהיה חכם מבינו עד
שיהיה חזק ואומץ בן בשלם ומרן עם חכם אחר עד שתהיה הכרחת בן
נכרת לחכמי הדקדוק בדרכי הקראה ובהסגר הדברים בהם . ובזה.

בה עניינים הסבירים זה אחר זה ואחר כבה. כי כתי ויש ל
קבועים עמו כבל עם וחולקין ומכריעים ועיר. אותם עם עניים אחרים
ומאמרי ודלתיהן כי עדם קיים הוא וכל מה ל.ל בגיל .ל בקיים. והנה
הוא אלוה בעצמו לעולם. גם אלהים עמו. הנה כבר ידעתם בקונה
לזה נברא כבר. **והענין השני** לזה קבל תורה. ודעכי
תיון כולו לפי עומת תאוה כמו אחר
בגין ומוצי הין המתלבים והמתרחים בחלי תאוג האחר הזה וכחותיו כ
כולכם ושרשם ורוחותיו כמתנגדים ומן כל עניינו. והנה הפרש ומיכ
לכלו. וכאלה הו בין אולי הזין אחרים מתלבים ונבחרים ומתן אחר
והיא המעלה. לכן לא יהין כלאים כוכבים מתלבים ונבחר הלא חכם
והו בגוש גם אבנים הראשם מוכנים שתת יד הראשם והין הלב מהיות
מבנים ומלבלים לחם מלו האבנים הראשם. התחיים מזה לעד לוב
תורה ולזה מצוה. כי נראה מזה אזר. וחתן והלבלוה מאבן מסוים
מאוהה. והיה מבן ענוה. מלבי מאוה. ומקלב מהלבאוה והתכנות
זה אל מה כלבי עולם ומשלמים. והלב אדם והיה לבן. מלב חם מהה
קר. ואם שניהם עיבים אל הנורה המצוה. והנורה המצוה. בן
המחמה הנורה. גם כל מחלבמן היא המהמה הנורה וכבר התבאר זה.

והענין השלישי ומבן הין הינו אבל נשלם בו הטוב
בעיו. ונאמר שהנלבים עולם ומדים
כבל יום ונעים בעליהן מדיהם. ומתלים בעליהן וכריהם ובעיהם
חדשים בעולם הלבל ומולים בבחותיהם ומולים ברוחותיהם על מה לבתן
בעצם. וכאלה היה עבל החומר הראשן זה התבתן ומקומו תן שבר
הגלל הנחל הקילן המקין בכל ומקומו זה המקום לבל מקומות. ו
ומיתי מומתנין בעבן לומות לפי מחלבותיהם לבלה מלן ומה המקום ס
אל כל הדרים בעבן לגלם ומה מומבב לבל ומקומות המלן ב
בעבן לגלב ומה כבר המומי הלבל כי הלמון בבה בעבן אל כל מעמה
עליון. או תחתון. ומה מלן הבל המומב לבן המה בבריותיו ובבר
הר מלכות כמו שבר המרע לעליונים. עבן ריבו הנבים .ל לתתנה
שהיא המעלה. לבל המעלים לומה הלבה שבלבות ומה מומנין
בבן שבחר בם ובכל המומים ומנה בשן בבל המומים לא ירע אם

כיצד ולא יוכל להגיע . ואחר שהודעתי האמור בה הודע ולשאול ,
ידע כבר עליהם מה שהיה לו לעשות עם שניהם ואין אם נפשי הגלגל
וכל אחד מהם נמול ישב בראשו לבד מה שלגמול בנפשו לנפש . ואומר
מעתה אתה האיש השלם העבר החושך בקולי רע שאולה תלויה בעליה
ספירות בלומה . ובעלומלותיהם אותיות יסוד . שהם שניהם אלשים
ושתים נתיבות פלאות חכמה סוד שבתקשר בספר יצירה האיומים לאבינם
אביגן עזה . ויש עליה ספירות בעולם נבחרות ונפלאות ונחלבות ויש לו
עליה ספירות בשנה נבחרות ונפלאות ונחלבות . ויש עליה ספירות ב
חדשים נבחרות ונפלאות ונחלבות .

ואלה הן י׳ ספירות שבעולם הנבחרות

י׳ אלהים ט׳ שמיים וזו חוק כל תבניהם הוא האמצעי שתוך אל היה לאלו
קראתו ראשון לכם מתמצאו מוקף מכל הרשעה . או קראתו אחרון ואינו
עשוי מוקף כלפי מקיפם והאמצעי שהוא השלם הקיפם מקיפם
מוקף ואילו הם הרשעה מאצילה לאמה או אור מאמה לאצילה

גלגל ערבות גלגל מזלות גלגל שבתאי

גלגל צדק גלגל מאדים

ט ח ז ו

גלגל חמה גלגל נוגה גלגל כוכב

גלגל לבנה גלגל רתורתון

ת׳ ל׳ ל׳ כ׳ א׳

הנה אלה השנים הנעלם מאמה לאצילה ומן מאצילה לאמה בעמוד
עשר ספירות בלומה לפי אלהים . ארץ ומעבר המקיפים

בעצמו יבוקש ואינו כדרכי האדם. והלאור והרשות והאצילות אפילו
שהקלה כבוה עליהם ולא חפצו באותה אמתה. ואם לאור הטבע
פילוסופים אחר הקדמון והתלמוד הנה היה אחר שלם ומתר ראוי ואופן:
ואין לקבל הקבלה אחר שלאותם מצעון ואחר שלאותם מדותיו האבות
והמצות המתנות המצות האלהיות. וגם כמה נפלאות הם כל
מה שיתבר בדיעות אבל המבאות ואפי' באמונות כעל אלהי
המלחמה לא יבוקש אחרת תכליה ידיעה. בשלמתם אלא חומן ומקרי.
ואופן ידיעה עד שיאמר על האומן כלי הם בלשון באמונות.
וכבר חלקו המבאות כולן אל שני חלקים האמתים והם המבאה בחמר
שאומן הידיעה כו אלה לאמה הנדעים אלהרן אחר או רבש——ו
ומעלה שלאותו הוא עניו לפעל עם הענין מהמציב והחלב בעניים
רמות עד שתמצא אותו המבאה לחמרי הרב המוא ויכרו בו שהמבאה
בידיעה ואחר מה יאמרתו עוד מעלה ויכרו בו לאמר הכם בעלה
כפי המבאה " והאלהים אלר בחמרו המבאה אלר כבר
ראוהו ובדק מהבלי הענין ומקבלתיו.

ובלשון מיוחדת גלם הענין לאור באור המיוחד ואותם המעלה שהבדו. רבי
ומכבר מעלות עניינים המראיות והמופלאים ויגדל מעלה בחמרו. ולאמן ל
המעלה מכל מעלה אנשים ולאמן המדה והמבאה לדרי המעלה המבאה
כלם מכיר שאי אפשר להיות לפי מעלה מהם אלא מכח המדה והמבאה
ונמצא בכל כחו אחר הלאור המבאיא לה ולזה כל האדם המבאה אין.
הכח אל הפעל ומבאיא אחר כלאו לכל מעלה מהם. ושמה בשמעו ש
שום אחר המבאה המבאה ומאין חיים לבקלה. והתרגל על נה בחזקה עד
שבקש מקובל שיקבל מאתו הקבלה בעצמו אלר אלה תמידים הוא אלר——
ראוי לאמר לו הקבלה כלה כאלר היא ומפני זאת יצטרך אצל כזה אל הר
שמאמתה לו ויסביר לו מה שאינו מתוב בדרך הספר ומעבר אמתבלו
אל עתה רי ספקו בה לבוא בחדיה. ואם ואלמנו עליה הבהרה מה
מהבאה לנו יעמוד עם מה שאינו מתוב מדרך הספר ובזולת מזה
האין אל הקבלה. וידע שאם לא יהיה אינו מוכן לקבל את הקבלה
שהיא המבאה העמוקה אבל המבאות שבה נבראו כל הנבראים כלם
אינם ויבין מתוך קצת הענין אין ראוי שמבינים עניינו בעמקה כן יקבלה

כאמור.

אחרת החכמים עמדו האל המוקדם מחוורר תורה חם ויפל חוו מלא-
נורא · ופלו בו מלך חורה ומאו מחלוקה מרעלת מחוורה בעלמה-
ומתבטלת מחרע בעקרה. מן החום המתחיים מן הלוח מרעל מעלמה
והיפל המתחיבה מן המוחר מרעל בעקרה · והיפל מתבטל בעלמה · ומחוה
מתבטל בעקרה · ויקרה על זה החום בעל עלמו לו קרוב הרחוב-
ה' לשרה שבה עניה האל אל · ויקרא העבל בם עקרה לו קרוב הרחוב-
לחוחר · וכך תבין שלשה הם מדרגות הנבדלות אחר שתעלה כי מעל ה
החת חם ולח ומבלי המים קר ולח ומבלי העפר קר ויבש · כאשר מבלי
האש חם ויבש · ותבין שמבלי הרוח הוא הפך ומבלי העפר בכל אלו ה-
המכחות שלמן · ומתחיב מזה להיות לפי המדרגות המבדלות ארבעה
מבלים · וכן מבלי האל הפכי ומבלי המים · ומן הלח ומבלי העפר המוח-
ה
והקר והיבש והלחות · ומלמדנו מזה כי החום מקור והיבש מלחות-
ואופן ההבדל שבינהם הוא כי החום בעל עלמו אלו לבדו · והחום בלוח
מקרה ומלבד המוח · ואל היבש בעל מקרה ומלבד המוח כמו שהמים
מלחות ומבדלות עלמו ומלבד מבלי כמו שהתאר וכן הקר עלמו בעצם
והלחות מקרה בם · וכן היבש עלמו בעצם והקר מקרה ויסמך
הפר שזה יבלה לך סדר עניני האותות והעצמות ובמלות תמונות מהתב
והמלמדות לבוראתו בחורה תבונתו · וראה איך היה בסדר מהתבר
עלמו לך מפני שהבינך אלה עד תכלית המעלה · והיה בסדר מהדבר
שהבינו אלה מקרה לך מפני שלא הבינו לאמתם התכלית של המקרה-
שהבינו אלה הבדו · ומכאן תבין התכלות מעלות המחבר זה של הר
ומפני מהבנתם המשכיל מה של זה כבל עניין ומבנין · ומאמר תבין סדר
התכלות הנפשות הנכבדות · וקראתי הקופים ונתפרסם מפני שהמ-
סתכלות והתכלות והמתפרש הוא בנין בעל חומר והוא הדין וכעל עורה
והיא עורה האדם · הנראות לעין · ובכל האדם היא הקור המיוחדת-
ושלה היא הנראה הכבד המתקן · ומקרה שהחום הדין · ומחוך האדם
והבן ומעמקו המלים עומד בישרה · וקראתי הנפשות נבראות מפני
המאמרות לבראיא ומן מבראיא באות מיצאם עם שמקרה נפשו והבל אמר
בנין אבל מ מקרה היא מבראיא בחמלה מקומות הבר-

ואלו הן ל מעירות שבעולם הנשמרות

ואלו הן ל׳ ספירות שבעולם הנבטאות

[illegible] בעופות כי כל נפש מלבד חומר אינה נמצא, אך היא כח בגוף. הנפש המתלבשת הם הגלגל [illegible] ולמה. והנפש המלבשת היא נפש כל מגל נפש בעולם השכל וסותיה. ארבע מפני היות הגלגל הם התחתון מקבל ארבע צורות האשונות שלקוחות לו חלקים באשונים כלומר. וזן כי הגלגל כל מה שמקבל בעולם החומר הראשון האחד. התחתון נמצא הרוח שבקשתיים. עם העפר. לפי המקבלות כל אחד מהם בנמצא. ולזה האש אינה אל מחומר האש אינם אש. אלא. הלוח הכר בעצמו ומחומר הכל [illegible] אלא שהשרה אינן לה תשוקה פרטיות אותיות אלא בהתאם החומר הפרטי חלקי. מאיזה. ולזה לה יש גם הכר עצמו תמיד. אמנם החומר ומכונן לקבל השרה האחת הפרטית לכל בדלק וחלקי הראשונים שהם ארבעה חלקים בעלי ארבעה צורות. ראשונות. ויש מי שקורא ראיות האחבעה בשם צורות בלשם אלוהיות שהם הרוח והקור והיובש והלחות. והם מצאו לכל אחד מאלו החלקים האחבעה שני מקרים שהם שני אחויות ויקראו מזה מזה ארבעים ולפיכך

ואלה הם מה יום אשר אפשר ועד אמצעם · ועתה אולי נבאר אחר ל
שאנו אשונים עליהם על היותם נמשאים ונכונים אמיתי לכן עליהם אל
יום ויום על פסיקתם בעצמו · ובמאמר עצור ופסקתם לם מאחרים
הלכה מיום הבאולכם את עצור מעשה שבע לפרעם תמימות תהיינה.
ועצור לם עד מחרת השבת הלפנים תספרו חמשים יום. ואחרון
אלה לאחרון יהיו ומשה לאחרון שבעי · ואל תקלון כלא יהיה יום
החמשים אפני שהוא מלוה עבור הגלה מהו יום יום מקרא קודש ובעצו
עצם הטאר כל ובכן יתבעל אין צורך לחזרם לתעלם הכל פלוגתו אחר
כל הפסיקות ושאר מצאר אלה ; ואלה : ומה עניין מה אצלנו · רל
כי ; ביום הם עקר לם הקל כמאמן וזה שהוא אחר אדון ומם אינו לחו
לחמשים שעדי כונה. וכן סודו כונה. ; חמשים ותשבים בזה סוד כתבה.
; בזה אז ה כ יצאו לך חמשים ותשבו כל חמשה לאחר בסוף הא ואמן
הוא סוד לם אה זה כוחו כתקשוב כל חמשה לאחר ותבה חמשה בעלמה
יצא הקשבן חמשים ועל זה נבלל תשבן לי עלמה ושרי מאמר ושל
אלפים אבלם קדמה אחרה · ונבלל עמהם תשבן חמשים לחזרם על ה
הלוק הנקרא לך מאה · והנו המבם אחר אחוז אין החמשה וכבר
מאזנתו · ועוד לה מרובעים הם לה עם לה ומם ; ; ועל זה בא כאן
דבר אמרתם אל השם על אלי סדום אל עד ; והבסרון היה בחמשה
ועוד חמשה ועוד חמשה אחרים ועוד עלה. ועוד עלה ועוד עלה
כי הון ; עם מה. ועם מ ועם ל ועם ; ; ולא סחומה כי כך.
הוא תמרה. והוא סוד הנכלאים לגלגל כעבר הנלגלים ומי אותם הלחמה
אדון לחזרם על סוד המשה הנכרים · ומדע כי חמשה כתנים בעצמם
מה כמיהם אלה אינן תמיהים לכם עלי ומה לחם חמשים אלפעזרם
נאמרה שלן כמאמר תצן מסתכלים לחמה כ כמה שם המקום עלה
אין הלפנים אל הראשים ונגר הלא בתנה בסיום לא סתום מיד הבכורה
והטובות והחיים ומדים מלמעלה מכלל העלונים כולם השמעת בחמשה
ומלכיעם לחכמה אור בהיר ונזהר ונלם בדל ושכל וחכמה ובינה ומדע
ועצה וגבורה וכולם כל הטובות ומלדי המקבלים כי מהם · ודעכם
השמיעין והחכמה נכללים תחת זה הכל ..

ואלו הן י׳ עשירות שבשנה הנחשבות

[illegible]

ואלו הן י' מעירות שבעולם הנושבות

הן: מעירות אמצעיות הנכתבות

[illegible]

ואלו הן י' מעירות שבשנה הנכתבות

הן: מעירות אמצעיות הנכתבות

[illegible]

בתנה וישב חולי הוא אותה לפי רוב הטרחב לפי אשר שאתה חולה בעולם
לים רק עולם לא נעברנו תמונתו מסוד רק עולם לסודו עדיין חולה
וסוד רק העולם הוא סוד לה' הרחב המתרחבת בסודיות המתהפך
ומתבל כאשר יתהפך ויולן הסביבה ומה הוא הרחבת על מקומות.
ומתהפך הויולן ומפני הוא מתהפך הסבוה בחיים ובמדת הרוח הזון
המשתנה המתחלף המתחדש ישתנו. ומתלבש הלבשות אל אולי הסביבה
אם לטובה אם לרעה. אמר לאיזה שמקום. וכן ימי החול שלו מתחבר
שלמה ימי בראשית והם אלקי שכל ואור אחד. ומה לאלקי שבע בכבוד
ומה לאור אלה בכבוד שקיבל אדם לפרק כבל יום. ומפני שהם עדיין
מאורה נקרא עדי מסודרה רק מסודרה ומחשבה והם אלקי ומחשבה בה
משבה רק אחד ועד אלקי. ותנה ימים הם שנים. והחול קים עד חולי
לא חלקו. על נאמר כי רעתם שה כשאלקי שנים הוא ולא חלקו על כי
כאור מה. אשתר ומאמר כי שניהם אחדו כבוה ומה שמעיר חזרו עד
המבוע הראשון שכל עולם נברא ומאמר פלוגר רק הבוה. ועם לא חלקו על
שבע נחלו כי מבוע כל עולם לחל איברים ולחור אבל חלקו על איבר
הסמלות והתחברות ומבוע שלם כמעל אל מבוע שבבם ומוא ?
שזה. אחר אל אלוה חתוך קרן ומורחת בעניין האור ורחבת על ה
תאכלבם ואחרו ולבש אותם היום הבא אחר שלמה אל מעמקן של.
מעים ולוכסקן ומה אחרת נבדו כלה ומפני מתאחרין בעניין האור
ומעותה מעים כי יהיו אבי תחת כמות רגליכם אשר נגמן כלה
וכחותיכן עשין מאולהם. ומבן מאל ומעשל ותבע רעת המשל בזה
ומאמר תבין מלת ב ן ..

ואלו הן ו' מעירות שבנעלם הנבחבורת

עשרת הדברים הנמצאים בלחור ומהן התפשטו כל העליות שבתוה. בין
לטובה בין לרעה. כי לב. מבל מאלך באלהיה. גם עדי אלמעות הדים
חול כאב חול גם הם מלו הנבחבות כי כל האיברים רואים לתנמות ב
בעולת עורות ומתלבות ולפיק אין מאוי להאריך בפירוש הדברים אחרים
עליהם. גם עדי אלמעות הקדים מלו הנבחבות ן ..

ואלו הם ו' מעירות שבנעלם הנבטאורת

[illegible] אלא הקפה כי הוא אלף שנה. והנה קיאורבר
[illegible] אחרי שנגמרה השמיטה הראשונה והוא שלא בזמנה
[illegible] לפי הסדר [illegible] אחר כך [illegible] "דרך
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [

ויקח שלום שוטר נתן לו שכל רוח נבון מעמיה שורר מלמה חכם
חכמן ושכיל ומוקף תלמוד ורין ומשרל לדעת מתנות שמה ס
בשומעו דבר חכמה ומבין כל אמת ומתחבר אל החכמים ומתחבר
ומשמש אותם את אמיתם ומכבד את מדעיהם רעתו תמיד עם החכמים
ומפי בעת העלות ומעמוקן לדעת את השם בלם לא מלר מלמוד ב
שיהיה לו ומאמר ולא ומסוד מחר עשו אם לא מעשה אלוה ומסוד . ב
שמעמידים לו סוד המלאות מהוה ובהשבר ומעלה לו סוד ומכן תמה ומדע
כי עלן חיים היא לחזקים בה ומתמכים ומאשר . והבין כי האמת
ומפי אם היא כעבר ומחלמת היא ראויה שתמצאן מלר חיותם . אמת
ובקש אחר כל אילו המדות הטובות ומהיותן להיות ומכל אותן השלמים
שהושמן שלמה מן הכם אל הטעל ומתר לשמעם מאמר ה. רק ילך זה אם
על כי רוב לחור המקרא או המשנה. אז המלמד או המבינה או הקבלה
ומאל על זו שאילה המקבל מעבר על כלן ומפי לו כמו זה . רע כי כל
הלמוד שקרם לקבלה היה כדי להגיע אל הקבלה כי היא ראשית כל ה
המבינות ומהריתן . ואם יקבל המלמד את המדר מרבן מו ראוי לה
להתקבל עמו בקבלה ולמסור לו הדברים שלמדם מאן הסבירות הנפרדות
בעמדו המדות ואחר כן שיגיעו לו אותנות ו . כי אפנים
מדות כי מדעים . אם מדות מלר מדות ומדעים . אבל אינם כלם כאל
מדות בלתי מדות מלר מדעים . ה מדות מלר מדעים ומדות תלמד ה
מדעים . ומדות ה אלפים ומה מדעים . מכאן ואילך נמו ומחלם ומה
שאין הם יכול לבר ואין האמן יכולה לשמע כך כתב הסמ יקיר
מלר. להודיעם כמה שהעולם כולו נברא בעשרה האותות וכפי מער
מעבדותם שעבדו כל המעבדות העליונות והתחתונות אמן, העולם
ועד סוסן מהודעים שהם סולל מעלות באותיות אל מי ומתפם על
לחות אל מלך הקדוש מי שהוה על פי מי אם לבדו . ומדעתם ידכי ב
ויקבל האותיות נתן מכיו שהם סולל מעלותיו . כל מאו שמתרב בפני
הנמה עליהם ומתנם אותיות ישור חקן המבין שקן האדון ונר בהם
נפש כל חי ומר ומל המעבר לנור . וכל בעל קבלה ידוע שזו עדות כתוב
עם מעמדשר בגלגל היה ידוע לנרף אותיות שבתן נברא שמים וארץ
ועם מעמדם מה שנאמר בבראשית כתב אמרתי ה' עשה מאן הוא לכל

עצות שונות לתת כמן נגד חוכר מיום הכפורים . וכל עלה כנגד עלה
הקנים נמלאים אחריהם . וכן עלה שהם עלים אחר ותלעת מקיפה
מחשבותיה . הפלוסופיה וחכמת העלות בגה המין והם ידועים לפ כלה .
העצרות בעיריות המלקות נפשין כמה וה הכלו כמן חוסרים אחר
עד עלה . ומעלה עד מאה ומאה עד אלף . ומאלף עד רבבה וכן
המאכלים עד אין קץ .

ואלו הם ' סעיפות שבנפש הנרשבות

וכן שרשי המדות והם עלי עלות . הדיות על עלות קיים מתפלגים
לשם ולתפיר בענין שלם תלעה מתנהגים ומאחר הקמתיקים אותם פ' על
פיהם הכל ומקבלים אפל לו כל עלות ומלוים הבוזים המאת כי אמר
עלות שיש פרים כמן ולוי על ומאחל וחון ומלעה מישראל . וכמה אפ
כולם לוים מו כלם סיגים וכמן בגיל חון כי זה תכלה המלוים ועל תעו
שיהו כל העלות הנוכרים ורעים את הלם לחמו ולברך כלמו ועל כלתעו
ערך שהיה המין ירע הלם בלם . הנה כבר הקדמתי לך תלעים ספיחים
הרחקים מלמלות ומעלי לעלי ומלים לכך לבדקם ומה . ואחר
שבאמרתי לך מעט מדרכי הקבלה בספיחים מה לך לחכל .

ואחר

הקדמים ומעלי ספירות כלמה . ונמנו עמהם הכל מאה ואין ענין כי
לדבר בראשונים ומי בחר לספרם בעצמיהם . ומבאלן ואילך
אחר אל מה לקום הכי עיקרי האותיות ספר
נקרב בספר מלמה לפ עלמה שקרב מן אסמך בפיחל הדרין ועכ לא
אסקרב מן דבר בפיחל ולא עד אלא לבר פיחלמו לפ אל בפיחל א
מאחר לעלמו לפ פיחלמו רבים אלל מעלה ערך . האותיות ואומם הנמי
לדעת סדרי ומעגל מאר בדיעה הלם לא הייתי מחבר מה רבי מאיר מעגל ב
לא אסקרב מאמר כי אם מהבדרי ומעגל ומערך הדרים לחכמים בלבר
מלמאר . ובקש בחקמתו ומצא כמן לאמר . והרלה לחקמים בענין
מה אחר ודברי אלה הלמה בדר ומלר כמן .

דעכי עיקרי האותיות

הנה הדבר הראשון שה
שמקבל מלמר לקבל

אחר שנכתבו אלהנו בגל מדרכם מאמרם ידע שמקבלמו בגיל אנכם האמרה

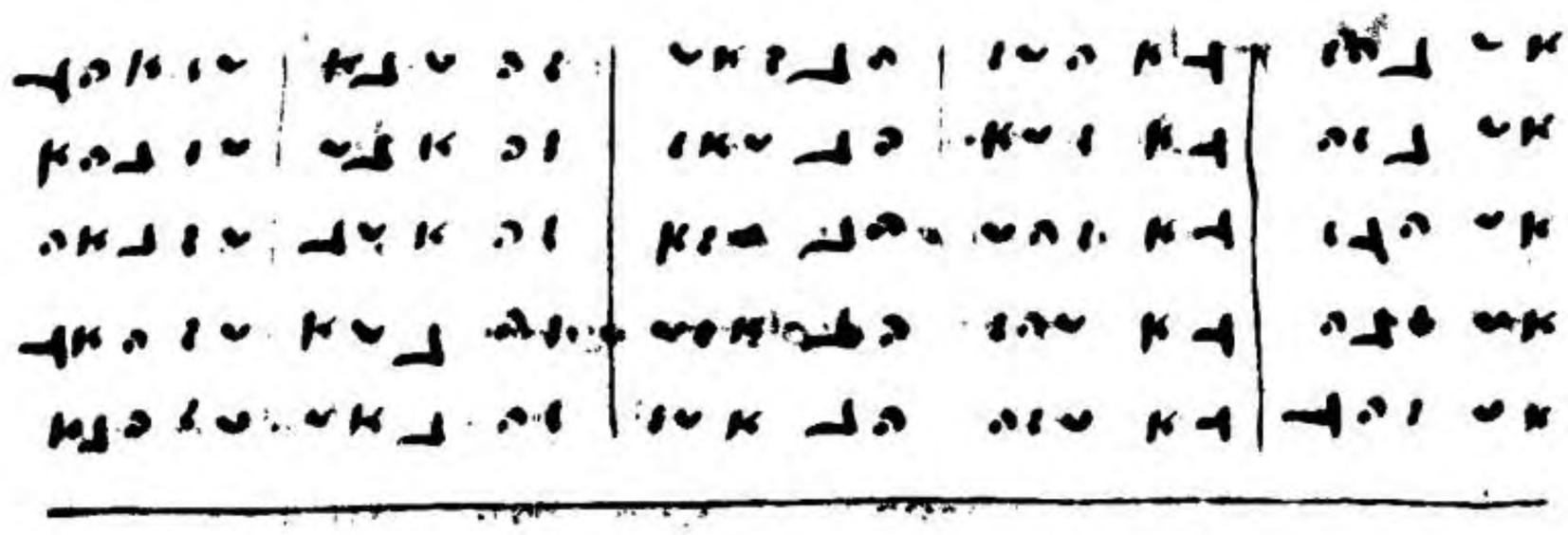

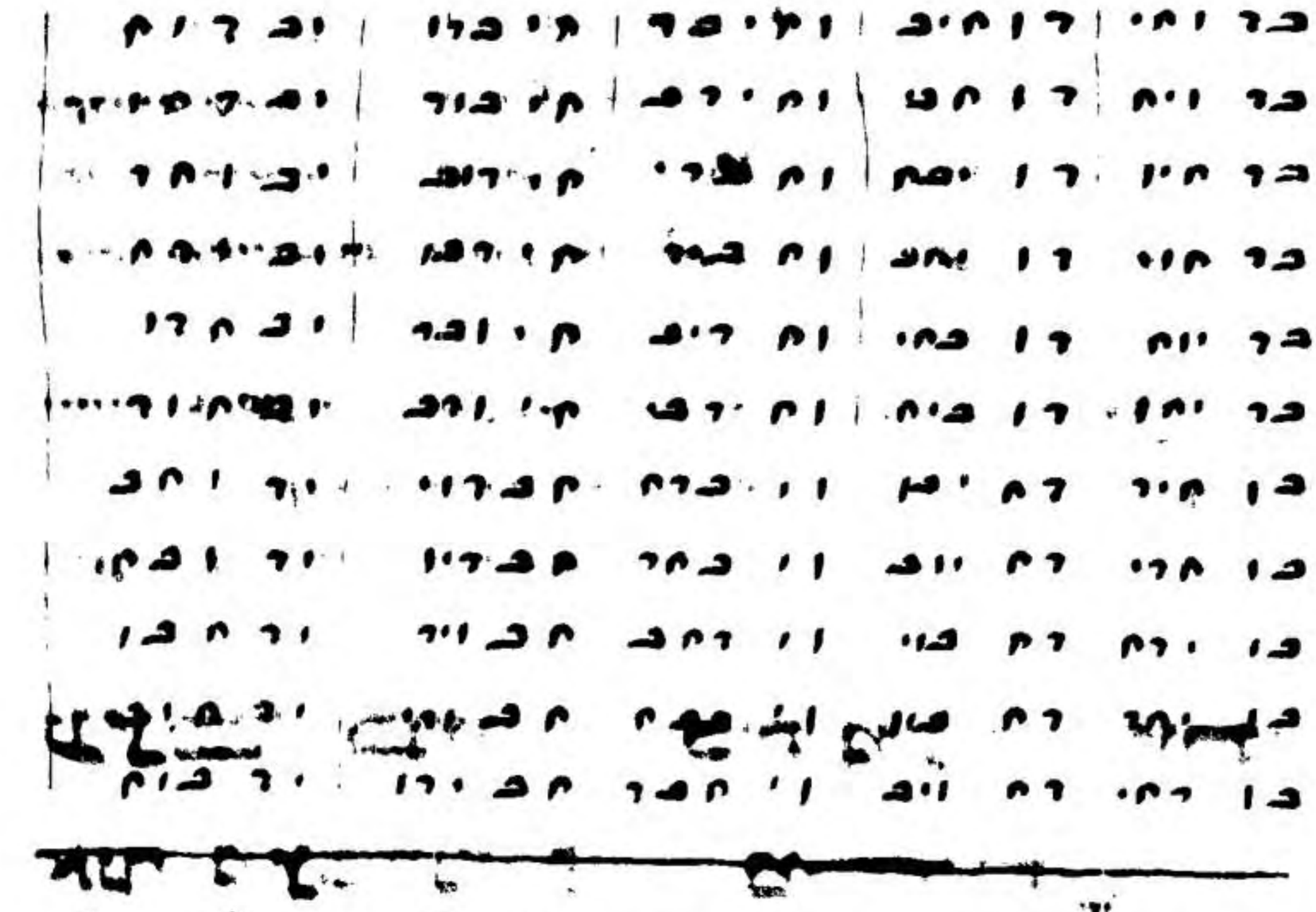

ראה גם ראה פלאות תמים דעים בהערכות הגיונים ולאר תחלה
הדבי שרופם ועורכם ולעולם וסדריהם ואחרי אלוקי התמיד
בעתיבותיהם . ואם תלה לקו בסדר שלא תיעדו בו לעולם ותגיע לדר
לדיעות בשלוחות עין בו ותראה עמה הסדר ותמצא באלו שני שעים
נסדו לחשבון מה לבאבלון מה בחשבון שנעשה ראובן על
רק חשל להלם ביום הראשון על עדי אחרי ונשרי שיהיה הוא עקיב
תחלה אל הזוזה ואחרים סדם שאעלן לחשבון לו מום הוא בעלמו
בקריבתי האלחוה והיה הסדר על עניהם ראוים שיעלן כחות סמן ר
הצד תקומתם והוא כל ובזום הלינו סדרו לחסך . ולזה שהיה הלינו
ראשון והאלון לינו בסדר שיעלן ראוים ברחוק סמן לו . וה
הסדר הראוי בו נסדו כל מעלות הנלאים ובו נתחסן . ואמנם שמצי
אחם הימה תבון מזה כי אחר אחר אין לו הכח לעולם אם היותה

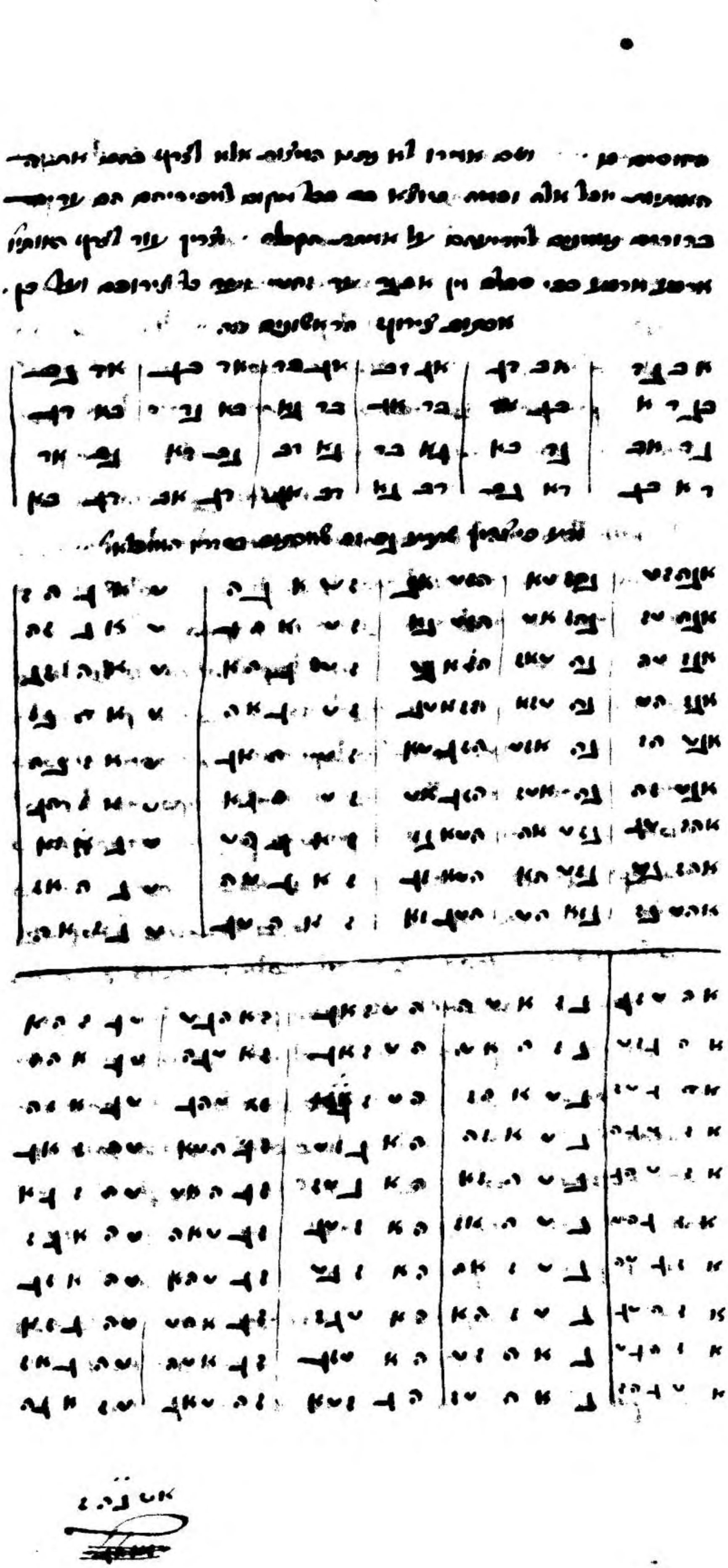

[illegible] ולעולם והתבדרו הפרשים ובלעדן, הוצרו יצאו הפרשים והתבדרו סוס ה
על סוד החשבון הזה. והראוי לנו בעיבור חלק אחר מיצאו הנלוה
עד אילו לך אלה לב מפני עיבורם כלה חלק עושר הספרים הם לפנינו
ואל בקיאותו ומיומן. ואל המלוכים תלה ראיה לכל ניחוח מתקלו. ואותם
עם אל ובנה עם אל ובנה חלק עיונו: אפלינו. ועוד אל עם נפרד. ואל עם נפרד

הפרשים ולעולם והתבדרו הפרשים ובלעדן, הוצרו יצאו הפרשים והתבדרו סוס ה

אלה הדרך	בלא הדר	לה דרך	הדרך
אלה הדר	בלא אה	לה דבא	דה אלה הא בדר
אבר הל	בלה אר	לה בהא	דה לאה הא בדר
אבר לה	בלה דא	לה אבהה	דה לבא הא לבר
אבה לה	בלא דה	לה אבר	דא בלה הא דבר
אלה הבר	בלא הד	לה אבר	דא בהל הא דבר
אלה הבר	בלה אד	לה בדא	דא לבה הב לא
אלה הבר	בלה לא	לה באד	דא הלה הב דאר
אלה הבר	בלה אל	לה דבא	דא יבה הב דאל

אלבדה	בדלה	לה דאב	דא הבל	הב אלה
אלבהד	בדלאה	לה דבא	דא הלב	הב אלה
אדה הל	בלה אד	לא בדה	דב לבא	הלב דאב
אדה הב	בלה אלה	לא בהד	דב לאה	הלב דבא
אדבלה	בלה לבא	לא דהב	דב האל	הלב אבר
אדבלה	בלה לבא	לא דהב	דב הבא	הלב דבא
אדהבל	בלה אל	לה בדא	דא לבה	הב לאד
אדלבה	בלה לא	לה באד	דא לבה	הב לאד
אדלבה	בלה אל	לה דבא	דא הבל	הב דאל
אדלבה	בלה דא	לה אבהה	דא יבל	הב דאל
אה בלה	בא לבה	לה דבא	דא הבל	הב אלה
אה בלה	בא לבה	לה דבא	דא הבל	הב אלה
אה בלה	בא לבה	לה דבא	דא הבל	הב אלה

יחידה אין לה רק להתבטל כי היא הבל כרוחות ע"ל רק ה"ל. הם
היותה הכם בעל יניה אחר מקום ע"ל ע"ל אינה הקליפה שירון, ואם כן
כמה אלפים הבטה. והנה ב"ל שם עליונים נפרדים ומלאכים אחרים
מעלתו מקום הנעלה ומאוצר הנשלמה בעלם מלאה ובחי. ועל שם
אנשים המתלבשים בחיקרה לו בעלם מקום ראוים ושאשון הם אחר
בלתה הוא עלם האדם ואינם אחר בחסר כי הם לגמרי. ואחר שלא
בגיחה עה תוכן מן החלק בה-יתחסדן ומאוצר ויתחלקו בחרי ומעבריהם
בקדושה ובאחרי ולא שם אנשים ומתלבשים מעלם כל בחיקרה מקום הנאר
והטור הפרטים אשר בחרה על רק אלו ווה ויסבו שהעלם אחר והחקרים
רצים ומתנים. ומה שרמן המתלבשים בחיקרה בחי חלק הקרים
הבטה ולו יהן כל כך המתלבשים בעלמים ומוקף שהעלמים אנשים או
מינים אל מקום או מינים אל מקום המינים ומעבריהם כלה.
האנלעים כמן מינו המינים עד הדם שהוא הנן האחרון ומכן מקום ה
המקום עד העליונים העליונים ותחתונים החקרים העליונים הידועים שהם
עשה ואלו הם כולם ..

עצם כמות איכות מצטרף מדתי אנח מוצב קנין פועל מדתעל

ובאלה הטתנו ומתלבן והתבטלן בהם הענינים כולם מה שהתבאר
בבסר קראוהו אל הענין והתבלבלתם בחלה. רבים הנעלאים מבר
הבטה אל הם ..

השוק והמין וההבדל והסגולה והמקרה

כי אלה הם הענינים שנעלמים כולם ומתלבלים בם תמיד עד הדם. ובבר
אחרי הזאה מהם שאפי' אלו סודו פלה מה עם מבני הנלאה ואין
לו יסוד הבל בלתו ל. וכל שבבר נדע שלו סדרי הנלאה נסדרים
לה מגה ינה מזה מאחרים הסדרים התחתונים עדדו בסדר הסדרים העליונים
עדדי שיעלה הנמנה קדמו לכל עיקר מה עליון או תחתון ואמר כן ה
הידועים פנה ידע כל הסדרים כלם העליונים והתחתונים ולפיק סדרתי

הנה כבר סיימתי לך סדרי הסביות מלוכסים באופן עגול חוץ כעין
חוט ואמתחיל לך לדעת שעדיין נשארו בהם קירוסים רבים ואני ל
עורך על כולם אחד אלה אל אחר ויעשה סדר אחר ויהם תרגל כל סדר
סדריהם כי כן רוב כל סדר כלל. אלם ומחקרי סדריו תמצא כל כלל כאן
שאתנו ראוכן פיל אחד ולעם ושלש ומרבעה וחמשה וכל עלה או מ
מזה או אלף תכיר כל מין הסיל שבעולם ותקחם מה מגוייר ונשאר
בהתשבון ותמלל כל מינם ויקרא אלף כל מינם ומשכל אחר היות קצת
סדרים ומרגל ויקרא בם כן מרובה אחר העלות ומרגלן ואין מה ברמון
לגיירו מאותם אבל ומקירו בדר השכל המשלים הרבים המושגים לו מלר
ומהותם ומאמרם ומהו שתפול בהרגל כון כל סדר וסדר ומאגל כל מין
ומין מלגיירקא המתחלקים כי מחלוקי הגיירקי התחלפו הסוגים והמינים
והאמצעים . עכ"ל עדין שתעמוד בכל אות ואות מלוכסת ובסדר ובכל
תיבה ותיבה ובמעמדתה ואז תכון כוונת אלוהיות בגאולי הנפראים
הלוכסים המתחלפים . ועתה אודיעך כל המשלים שעליהם
הספור כל ספירה ותשמיך עליה .

אב בא כג גב גר דג דה הד הו וד

וז זו זח חז חט טח טי יט יא אי

הנה אלה כולם הם שנים ועוד סדר הגירקי הראשון שאומרם ומחלקין
חלקים ראשיים על הגלגלים ואמנם אלה כולם חשובים אותיות עליה ומהם
ראשי הראשים עם השמרן עליו ספירות היחוד שהם אחדים ומחלקים כל
אחד הוא עומד בעצמו כלומר שאינו מלוכסן עם חבירו גירקי עצמו .
בשום צד ולפיכך לא יקבל שום גירקי לבדו אבל בהצטרפן עם אלהים
גירקי לפי הכתר החבור באותיותיו רבות או מעטים ועל חבתי עוד
מ אותיות מורכבות אחרים שהיה עד שתתפרבה כל תיבה בעמים והיה
סדרם מתחלק מ אותיות מרכבות שהם כ תיבות בם מ אותיות . ה
כשיורות שהם נשאר מלהכתוב . ולפיכך התעורר לדעת מהם סדר אב
אב גר מה . בם אב כי הם רק בב רק בם מלה מ עם כולם רק מלה .
וכלן עם מ בהסכמה רק מ עד מ עם חלתה שנים שנים ולא תעלה הם

אלברט	בארתור	בבראר	לראפס	הרבאן			
אלבפר	בארלי	בבראי	לראפס	הרבאל			
אלרבל	בארגי	בבאיה	לרבאיה	הרלאב			
אלרבב	בארלי	בבאהר	לרבאה	הרלבאן			

ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו
ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו
ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו
ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו
ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו
ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו
ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו
ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו
ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו
ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו
ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו
ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו
ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו
ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו
ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו
ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו
ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו
ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו

ש בנה לשמואל . כי סדר נ"ו ומין שמואל . והנה מחנם שמנה שבעה
נבה ונקבה . ושמתחלקין כ"ב כמי סדר ע"לוגין כ' מוקדם בחבור
נ"ו ומין בחבור תרו"ם ובמו כי תרו"ם מאין . ביחוד אלי יהוה הוא שם .
ובחבור אחיה עם ומן אז תמצא סדר שתי הספרים מן כמ ומן נו נו ב"ם
בעלמות בהחתומות ומשל איך העמיקם המלמדים מן מכה אל מכה
ומן אלם אל אלם ומן ב"ש אל"ם חמל ולא שעיים לחנם ולא שעיים
לאחור . ואחרם כמו שלמה ולמי הנעם ולמי השלמה כן עריך שתמצא
ולמי הארבעה ולמי החמשה כמין אבינ"ר עם כל מלמדיו וכן בחנם . וכן
ה' בבהו וכן רהוז . וכן פוזח . וכן וזחט . וכן חטיו . וכן .
טיאב . וכן יאכל . ומנה פלאו ראשי הגיורים עד ארבעה ועריך
להשלמה עם המלמדים כולם עד יאכל אל מעל החוש בהבית כמין אבינ"ר .
בבהו . בהוז . וכולם עד סופם . **הנה** כבר הודעתיך
לפי הגירון כלו ואחת תדע השאר כלו בם כן ואחרם
אחר שמחתו יפה יפה ג"ם לבך לעמין בעיני הסדר כלן קנתם עד
קנתם . ואחם עם מה שאכתוב עוד כ"ל תתחכם ותורה לי ה"
דע כי תכלת הקבלה לאחר סדר מחלק הגירון הוא שאתה
עריך לדעת בכל כי אחד שאשני אותיות אתה עשה
אובע שתים לפנים ושתים לאחור זה בסך נה הנה יעלה על הסכום
שנ מיך מספרים . אחר לאותיות שהן ארבע ואחר לתפסת שהן ג
שתים ולגין שתכלול שנ המינים תמיד והנה ימין שלה . ואז עם נה
הכל תדע לעולם המספר המתחייב מן הגירון הקרוב לזה שאתה בו
והוא הבא אחרין ויר הדבק אלו אלו סדר המספר הישר חלי הלוו
מספר כלו מן ב' אותיות אל ב' ומן ב' אל ד' ומן ד' אל ה' עד הסוף
כי מן העלה תדע הנעלם . והוא כי תוסיף אות אחת על כל גירון
וגירון יבנה בנין אותה האות לפי שתוסיף אל מה שעבר מן הגירון
המינים תיבות המתחייבות מן הבא כמנין אותיות מיבות של הגירון
הקרוב שעבר כמו שתמצא מאותיות ותיבות של אבג המגורן עד
יכ ומה כנ ותיבות גירון אבגיד הקרוב אל אבג בתוספת אות
אחת והיא ל' כותרת כנ' כתיב שהם כנ' תיבות ומן כולם אלו הענינו
לגירופים של כנ' אותיות אז עד אין קץ בשני הצורות של האותיות

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ובית האילה לתעלה של מטה. הלשון מקבל שפע מן מלא של
מטה מאמצע שבתר ומקבל שפעין המה אחוז מלמעלה. בחקות שבעה
והאילה ומקבלת שפע מן הבינים של מטה מאחר
ומקבלת שפעין הכלות שהם לתעלה מאחר
בתעבסת מעון ומרפתה.

ופקח עיני לבך

ומן עיר מה שאנחנו
כראות עיניו כדרוי

עם היותם עצל בשלמת עצלות שתוכפת עצל קין והבדר העולה לפי הלאות
ומתפשט מן אל עד שלמי ומאמע עד והוה ומאמע ש מלא מהפנוי אל
המינון בצורה התוספת מן פ' לירופים אל ו' לירופים ומהם אל
כ' לירופים ומהם אל פ' לירופים ומהם ומרומיהם תכיר
מזה: הנאמרים ומלא עם מה שיוסף אחריו ותעזר לך
ומעשה שהיתה מתפיר עינוך ותדע מה אלהיך
ותעבדהו באמת ובתמים מה תכלה.
ותזכה ותטל שם עולמות בעלם
שם ומין לך מעלה ומעלה

מזן

ועין כואת

הצורה ומכאות אחרים
כי שני צורת הלירוף

קיובי המלאות הראשונים ומהם התקיים כל הלעיים בברואים מן ה
הגל המיקיף כבל עד הקוה האמצעי
ראה פלאות תמים ומעים כוה השמל ומן אפרשלם
לך עם פרשי השאר לפנים בעזרת ה
הצור

אבל אותם זה עד כה. ועלה הדבר. ואחר שקבלו זה לדיך שתקבל
עוד כי לדיקי כל אות כמולה ומעבר חלי הלדיקי ומה סוד בגל כמעמה.
ואומה שכל חלי הוא חלי השלם ושמעבדו הוא מכבל כי הכבל כבל האם
והכבלים מתרכבים לפנים על דרך המוסדות תמיד מדרגה תוספת אות
אחת או יותר מלדיקון לדיקון, ומחלאומה כמעמד מתבשמים לאחור
על דרך הסדרון תמיד מדרגה הסדרון אות אחת או יותר מלדיקון לדיקון.
ומה סוד כל זה פלא ואומר כאן שמאחר כי השנים השכן זה בעבר
אחר ומעבדי המלכות. וכמו ארבעה. וחלק אחד. וכן ארבעה שמי
אחר. וכמו שאנו חלק שנים וכיאור הסוד לפי זה העבר הוא כי החלי
הוא שרש והשוה מרובע לפי השרש והכבל המעוקב לשרש. וכל ח
חשבון ומשכון מעלה מיוחדת. וזו המעלה היא לשנים בלבד עד ה
הארבעה שהוא כמו ועם האחד שהוא כבל כמו לפי שרשו ולפי מר
מרובעו ולפי מעוקבו. אבל אין שאר המלכות כן ובבר הקבאר
מן בספרי הטוב הנספר. ודע כי הטוב הנספר היא עיקר המתר
ידועה לבעלי הקבלה בלשון הלשון מאמאן. ומפני שהיקים כמות כולם
המעלה עם הטוב המוכתב כמו שבארתי למעלה מלשנים הספרות
ומה תדע כי טוב עדות הדברים שהם סוד אותיות לכל טוב. אינו
לבדו מאחד לפי סדר הראשי הטוב ומה פלא אינו אלא לפי סדר
סודי הטוב. והרמז לבחון מה יעיין מעלות הדברים הראשונה בספר
מדרש ומצא כל אותיותיהם תמצא שהם כולם לאבים או סתם לחיבים
וסדר תבותיהם עקב. וסודו מקבל הנבה מהם כולם בראשם רמז ע
עקב עמוד ראה כי הראשי הכמה ראה כי מלים כל מבינתם קלה
חכמה ותמצאם עמקה. והבל שלו הנדים עליהם שלמים. וכבר
תמצאם הסדרים לפנים בכל מדרגות. כי הראשונים. וסדר סדר ה
הטוב הראשונים המדרגים מדרגה מאחר. וסדר הראשי הטוב
הלמים הראשונים מלמד שלא עתיק ולא טוב ומוב מדרך ישר ובן כי א
אותיות עד הנעלם אל אל מן: אל: שהם אל כלל: או אמור: כלל
אל ובלו לב: אל. והסוד לב עדר ספרות כמות: אלבעות ו
עדר ספרות כאלבעות עדר כמות אלבעות הידים הפועלות מעדר
כמות אלבעות הרגלים המתנועעות. וכמה הלשון לחעלה מעלה

ובמות

והקו קורה בעבור נשמת ועל עיתים שניהם לתת את שלום בזה ..
ועתה אליהם לך בשם הקורש לפי מערכות הבנוי ..

אדני	אדוני	אור	אורי	אורה	איר
רעיא	דגאי	ריאה	דינא	דאנ	דאיב
נ אר	עדא	נארי	נאיר	נדיא	נדאי
יאדנ	יאנר	ידנא	ידאנ	ינאר	ינדא

הנה נאת מערכה אחת ועוד אליך לך אחרת כדי לגלות בהם כל מערכות הנירון לפי הנתבר שהן ארבע מערכות לפי אפשרות האכתב אחת כדורית ואחת אריטו. ואחת כלה זו על גב זו ואותם הכדורית היא עגלה כי אי אפשר לצייר בריבוע על גוף חם לזה כדורית . וזו היא עוד הלוח הרבועים ואחרים אמצע לוח עליהם ה הדברים נחלקת לב חלקים ..

אדני	אדנה	ריאה	נאר	עבינא	ידנא
אדוני	אינר	רינא	נירא	נדאי	ידאנ
אנור	דגאי	דאנ	נארי	יאדנ	ינאר
אנרי	דגאי	דאונ	נאיר	יאנר	ינרא

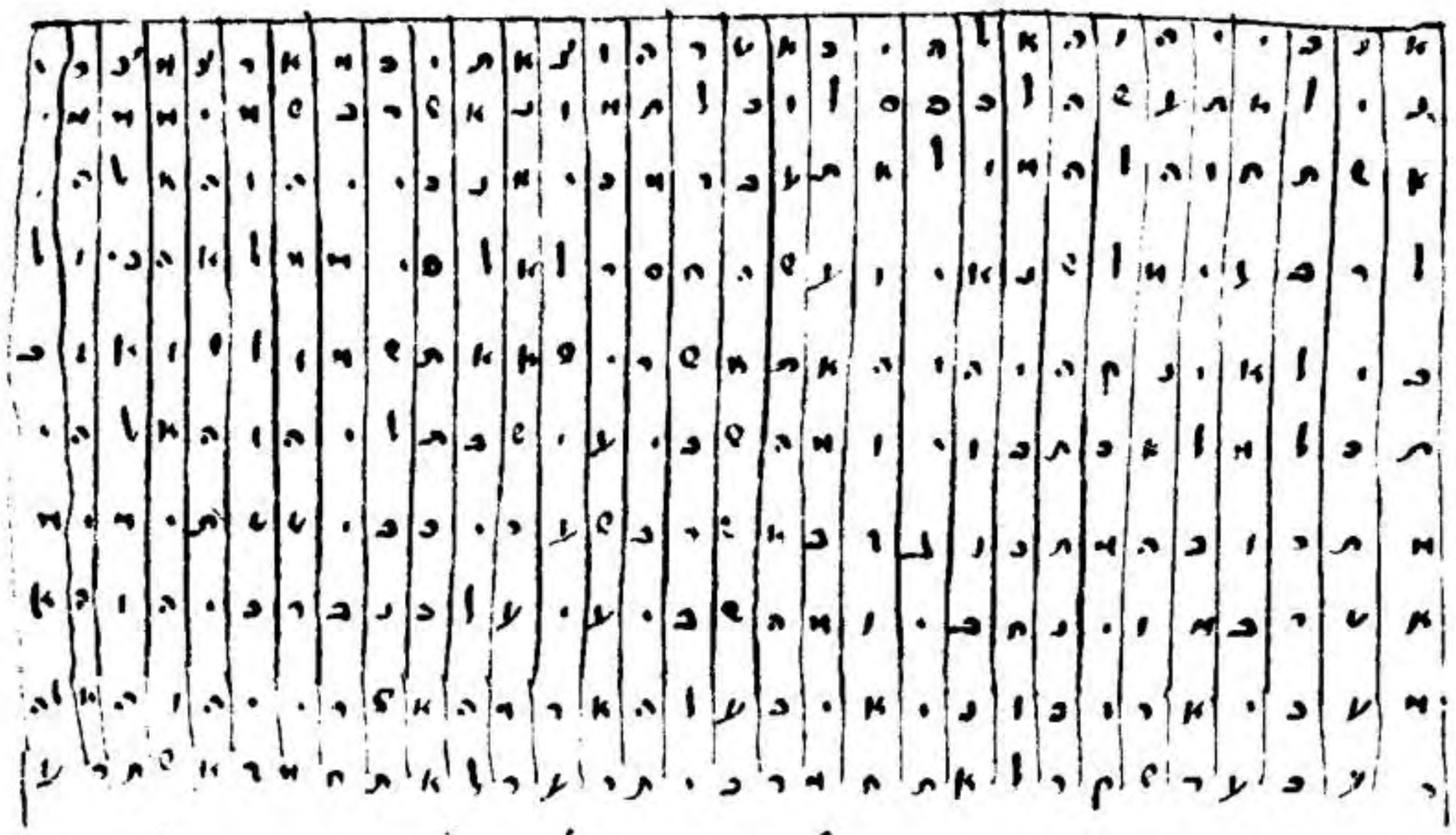

הנה כתבתי

לך אותיות עליהם הדבים לסומנם כתר תורה וסודם עליהם ושלה ומאן תוחב

המלכים שהם הנעשים המעלים הבחות מכח הרוחות על פי רוח התורה שהוא הלם המסורל אלו הוא רוח כל הרוחות ומעשה כל

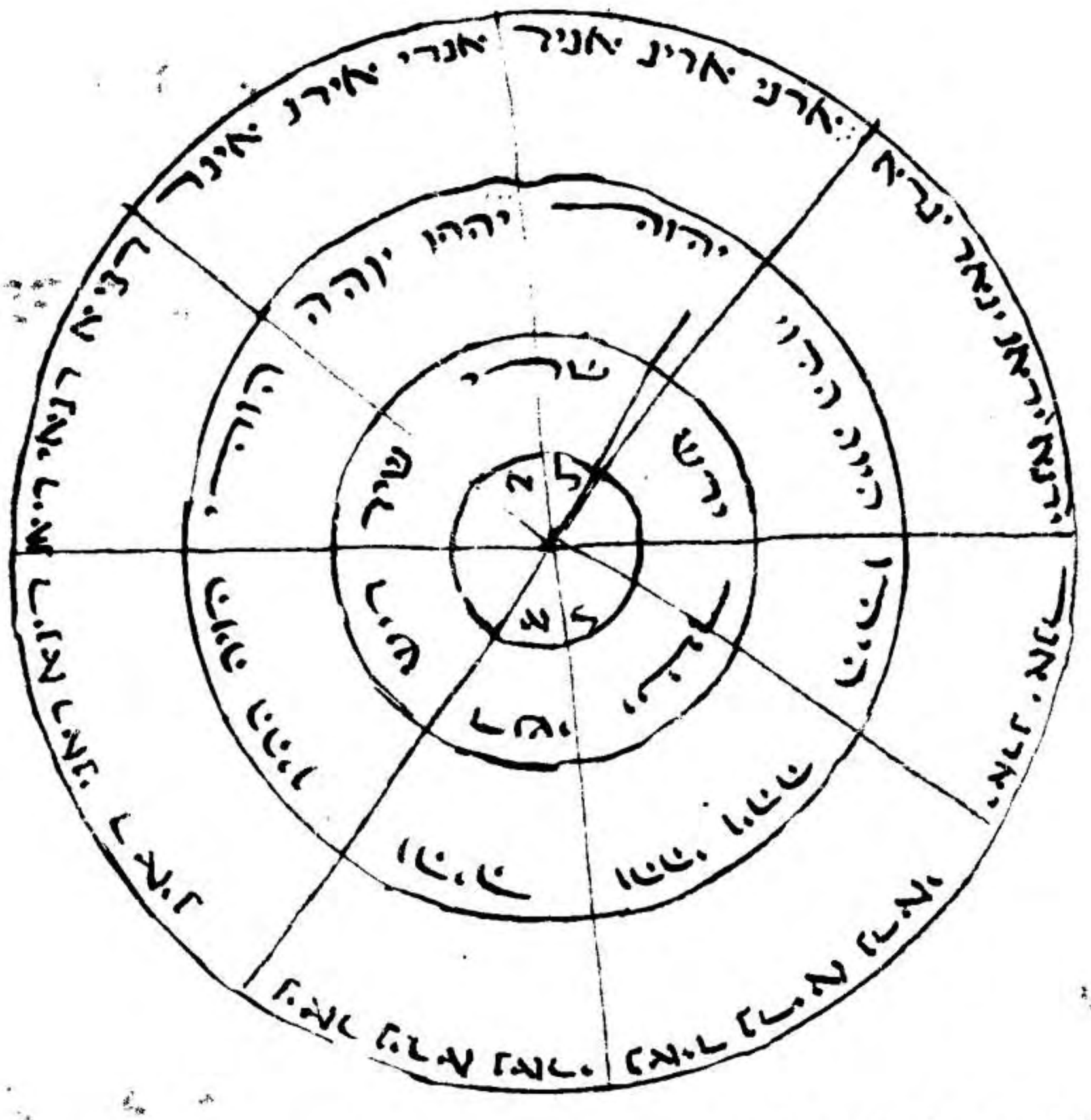

אב גד	בא דה	גד אב	דא בה	הנה אלה כל
אב הו	בא אז	גד בא	דא גב	בתים על זוהר
אל דב	בד אל	גא בד	דב גא	שנת מהבר המלות
אל בד	בד גא	גא דב	דב אל	רבים לאמרם
אז בה	בא גד	גב דא	דל בא	ואחרים לפי הרמזים
אז גב	בא דל	גב אז	דל בא	לפי המעלות

ודע כי אין אחד אתיו חונה בראשונה לפי רחב העור ה' שהוא סוף האויר כעין לוחות הרקיע והם כ"ד . אבל באלה אתיו המסך ואור ה' בעל ל' גב הם כ"ד כי החשבון שזה אין נמצא המעלות מלוחות אוך לוחות רחב ומלוחות רחב לוחות אוך . וזה כולו לפי עורות הסתיבה העולה ושמה ביושר העור . אבל ידוע כי כשישועי הרחב לא יגופר אלא לפי האוך . כי האוך הוא לוחות בקו המעגל באלה ארון ואלה רחב

והקו

בקבה מת״ה ובת״ל ובת״ה אותיות לו יתר והבלבולים אין לו
ש״ל כי לא נעבור שני הקבוצים האלה כמו שאומרים לך לעולה. ולהיות
שהם כל לימוד כון ה״ ומספר האחדים עד״ז ווה מפני שאם לימוד
אחר. לדין כמו שתעשה לימוד ב״ אותיות ולימוד ל״ ולימוד
לימוד ה״ כבר תרבע הלשונות כלם אלו דין אחת שוה לגל. והבבלים
פעם אחת או שתים או שלש או ארבע כבר הודעתיך המרובע
אלא שלהם כי הם כמולי צורות ומספרי לדרגים. כאן אומרים ל
שמן חול אותיות והאחרון בעלי צורה אחת. ולימוד ה״ אותיות
בלתי דומות הם קל. והנה הכלל האחד מספר כח הלימוד בעדו ה
החלי כאן אומרים שלא יבנה כי אם ה״ כתיבות שהם קל״ב והכלל ה חלי לכך.
השני כאן אומרים לא יבנה כי אם שלש החלי שהוא שלשת הלימודים
והם כ״ כתיבות. ונמצרו אחם ק״ ואם האחרון חמורים יבנו קל״ה ויבנו
ה״. ואם הם חמורים יבנו הכל ולא יבנו יום בגדר ולדת הראשון.
גם רק הלשונות לפי המספרים. ואם לחסר אחד לעליך ד״ עליכם ה
המספרים עלו מעלה מספרים ועליהם מתלבלים ואליהם שבים לך.
רק חלבון זה

איך בכר דלש רמות הנך וסב זען

הנה לך שנים מספרים כולן עלו מן האחרים אלה
הן עלה מספרים מן א״ ועד ״ ואם כן כל אות ראשונה
תחלבנה ראשונה ואם היא אחרונה ב״ תפסרנה
אחרונה ואם היא אמצעית חלבנה אמצעית כמו
אמצעותה כמו שאתה רואה סדר. וכבר ידעת כי
מלך הם ראשונים אם יקרא הם אחרונים והשאר כולן
אמצעיים בנוים. ודע כי עדים הם כ״ עשרות
ז״ל הם ל״ ומ״ הם כ״ עשרות וכן השאר. אם כ״ הם כ״
ראשונה ל״ הם ל״ אחרונה וכן חבריהם אם כ״ הם כ״ ל
עשרות מ״ ל״ עשרות וכן הכל עד אלף ושם רבבה
ועד אין קץ כי בעלי מספרים לכל ומספר

א אב	אבל	אבלר	אבלרה
ב בל	בלר	בלרה	בלרהו
ל לר	לרה	לרהו	לרהוז

הלבנון. ולדעתי שתדע כי הכל מתנלגל מן גל גל אל גל ומימן אל גלגלם
אל גל גל גל לזה עצמתי. וסוד אלף לא"ד העלה מימן שהוא גל סודו
הגוף והעולם שהוא לפ"ד סודו הקפר. והנה אל בגם הגוף והקפר
ועמין גל פה ומורה שדרך האדם לדעת כח הגוף והקפר מכת הי
באלף, ולמדר כלומר שהם מגוה לאלף, ולמדר כח הגירוף המעיר
עדות נאמנה. עמדו בדרך קימתם לזרעיהם על מהות הימים הללו
לגלל תעלם ובריאתם וסוד חדושו ועדכי קצתם אל קצתם ונכבי חלקין
לחלקין וקצוי אמרין לאמרין בעצמו ובחקרין. ומה הודיע סוד בריאתן
על לבב האדם המלאים ונודע שאלה זה עם ידיעת מעשה הניחסים
ונתיבותיהם מנה שם אלהים אלף לד"ר אמות הכנים הנעדרים. ועוד
סוד הא יוד חם הארוחים עם הכלים העליים. קו. הקדי. אב מאד
הקוכים. כבדים. אלן. על כן יה פלא אלהים עולים אלן וסודה
עלן ונתנם יה פלאיהוה ויים כמו שתלן לחעלה

ועתה אעזרכן על עיקבי הפיוטים והם תכיר איך
יתקשרו הכתות ויתפארו ויתכסה בעולם בעיקבי
המזגים המשתנים

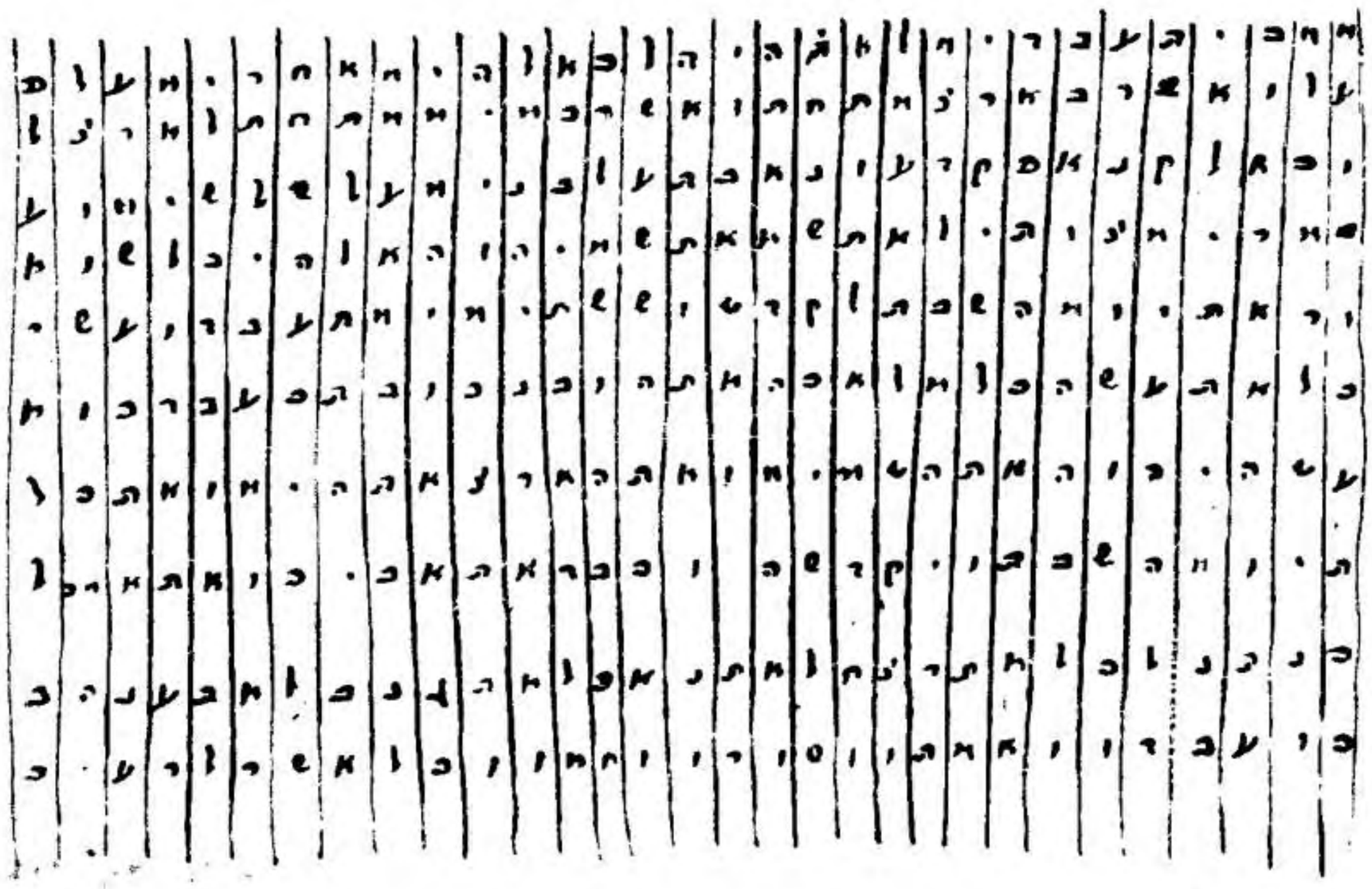

והמתקלבים בניחפיהם. ואכתיב לך אבל כלל וכלל אהם מאלי הפרקים
שלו וזה חפתרות של הניחפים מן אחד עד חמש. בחסר על פיוטים
המתקלבים עם מתעדכנים. באדבעה דרכים כלומר כל תקנות שהם

תיכון

האמים מורכבים מחומר גוף חומר הארץ ומצורה גוף הארץ נשמו ·
השמים בעלי קיום עצמיי בלו ובסרם והארץ כלומר חלקי הר יסודו
בעלי חיים והפסר · והרין אתם בכל זה · ועוד אמרו כי שע מיעו ה
הסר היה נתחייב מן שיע מיעו סדר הגלגלים הנפרדים אלו מיעוב
בעלי חומר כלו ואמרו כי הגלגלים תשעה והגלגל תשעה ונגלל החומר ה
התחתון תוכם באמצעם · והגל הי פועל בו ומחמם בו צורות מת
מתחלפות לפי הכנת מין המעורב מן יסודות · וכל זה המקבל מ
מוה להם כן · ואמרו כי זה הגל העליון הוא המנהיג את הנביאים
ומחכים את החכמים ומצרים את הצדיקים והוא המלאך שכלו
שלמים מן הכח אל הפועל וכל זה אמרו · והקשיתי אני בעניין ובשאל
הם שתים האחת שאין אני כי העולם חדש ומה אומר להוא
קדמון והטענה שהם מעמידים סדר הטבע והסבה מן הגל על ה
הדם ואין מקיימים אותה · והכלא הוא שאנשי העברים מודים
כי עם לותינו לגורותינו כלן הם המלכים כופרים כי עם מאשתקד
ושלמעלה · ומין רעתם לבאר זה פה אחד רעתם לגלות סודו האמתי
המוכלל בגמרסיה ומהם יבין השלם שהגל מסודר ומעוקר כראוי ··

ומהנה אשכיל ואומר

כי סדר הליכתי הנבון ה
הגלי הראשון הוא בעל

האלה אותיות מפני שהוא השלם וזה מפני שהגלגלים הלאים הם
מלאים בלשון הקדש אלו אותיות יסודות כאותיות בעל שלהם שקלו
כל הגלגלים ואמרו כה הפעל שון הפעל לאו הפעל · ומשמות יש מהם
בעלי חיים אותיות כלם גם הם כך כן ומן הפעל והמלות יש מהם בעלי
אות אחת כמלה ואנכי שהוא קשר עם המלה ובאה במקומה ולא מ
מלאים אות לבדה במקומה מלה כי אם אותשלה כי הנמלו ושמה כי
המן לבדה לפי הקבלה לפור בגל אין זה מקום ביאורו · ומן בעל
כן שהם אותיות לפי המנהג כמו קם שב אבל עם כל זה המלות שלו ·
ושמו · אן ו תובה · וכן ושפועלים שאין בם מכל הגל כי אם אות
אחת מורה על מהות הגוף כמו הטה הסר הגה בגלות ויש כך ויז
כי ט כ ו הם לבדם נמצאים בשלמי הגלגלים המלה · ומן שם כן
ומבלל כמו יחיה יעקב · ומן כן חמש מבראשית נסתלו · ומן כן לא

רפקת	ד דה	ד הו	ד הז	ד הז ז ח
	ה הן	ה ז ז	ה ז זת	ה ז ז ח ט
טצץ	ו ז ז	ו ז ח	ו ז חט	ו ז ח ט ט
	ז ז ח	ז חט	ז חט ט	ז ח ט ט א
יקא	ח חט	ח ט ט	ח ט יא	ח ט ז אב
	ט טט	ט ט א	ט ט אב	ט ט א בל
	י א	י אב	י אבל	י א בלד

אלה הם האלי הגיחוסים הראשון ועתה יודע שהיו הראשון המיוחד
בארבע אמות עקר העקרים ואל כל האלים הקרוי עשר ספירות כל.
הוי מאיין הכל עניין ואפי כל אותיות מקדש עד לא הוקרבו האריך
באותיות ויסוד שבלו ספירות שהם נתבוו ונם האחרת . והנה
המשונים עומדים בעצמם ולא נוכרו מיוחדים אבל בהתחברם
נוכרו לפי ערך חבורם ומה שיעלה מהם הענינים יכללו כלם
שתתלבן ויתקבצו בעשר אחת כמו שאותה למעלה . ובעל השלב
ובעל כל אחד מהם שלה בתים ובעל האחרון יבא בקרבן . והנה
נגלה שמקו הטור השיך שהוא בארבע מן אב עד יא להשמן מ אותיות
שהם כ בתים כמו שפי למעלה כמו שם מיכאל שהוא א של ישראל
והשלש . ובעל כל אחד שלה בתים ויעלו כלם פעמים . ומספר
האותיות פעמים מה שהם בנים . והם אב פעמים ג' וסודם חיי עבשיו
הנה ל' פנים שהם עומדים נצבים מן הרגל . ואלה מלוגים וכוך
נה תעלה לעצמיה ותכון מהם כלאור הלם מתוך מספרי הספירות
הפשוטים עם המורכבים ומתוך הסכון המלא המיוחדים המוזגים
ונמצאים עם נפרדים או אלה לעצמם ואלה לעצמם כמו שכבר פרשתים
לך למעלה ואחר שפרשתי לך מאמר כל הפרקים הקודמים בעיור הנמצאים
לבאים אחריהם אבאר לך המלבוקותיהם קלת מדרכי חכמת הסדר..

דע אתה האיש המשתכל בחכמות הקבלה

כי חכמת הטבע לפי דעת כל פילוסוף היא כללה כל הענינים
המורכבים מחמר וצורה וקראו ראשית הטבע החמר והצורה והאין
הנקרא הצורה מן החמר ואין מקלה עליהם בשום ולפיכן אמרו כי

בחיות שלום וחי׳ כל שתיו אלהיו כיון פקל שעבד מה׳ הוא נעלמים
אשר שבר אותיות הם סתום · אלו בראשונים כה כתיבים בלשון
הקדש עד סופם · ועוד אחרונים לא בראשונים אפ כתיבים בלשונם
הקדש כלם עד סופם · ומה הסרו סתר · אפקר בלבד · הנה אתה
רואה כי לפי חלוקי האלו אלה נשתר כל העולם כולו בבלולו ובשבעים
והם אפ תיסרה · אלא אותיות · ובראם אלה אפ אלף ושבעת · ושם
משרת אולכל אפ ואלה ושניהם בני הנעורים כי הרבים סכלין
ורה כעבד ורה לעם · הנה אפקבלו ראש ושני עדים · קול כלו ו
מחובר יחד בתיבה אחת · ונחלק עד להיות שלשה ראשים פרטיים
ו ראש אל אפקבל ראש אל בנד · ל ראש אל בנה · והנה בנד כולו
תיך ושני עדים בבלולו שהוא מחובר יחד תך שתי תיבות · והתשלם
עד להיות תך בפרטים · כי בתיך אל אפקבל ל תיך אל בנד עצמו
ל תיך אל בנה וכן בנה כולו סוף ושני עדים בבלולו מחובר הוא סוף
שלשת התיבות והתפרדו כחותיו בשלמה לאותם סופים לבד · והיה
ל סוף אל אפקבל ו סוף אל בנד הסוף אל בנה בעצמו · ונשאר
אות עם זה הסדר האלוה המופלא המעולה בהעלמתו הנשארת כי
הנה ראש הראשים ואינו נמשכים כי אם לבדם בזה הסדר וכן קרוב
לבל - עלה הראשים עם כל סוף הסופים בזה הסדר מלעם ועד עליהם
כלומר מן אפקבל ועד בנה · כי אז כאלו הראשים · עם כל סוף הסופים
והם שלשים אותיות ולעומת מחוברים שלשתם כולם בבלולם ושלשתם
הכבולים הם כל כל והלאה מלמעלה בזה הסדר · ואחרי שהיו אלה
בצורת אפקבל שהוא הצורה אשר קדמה לכל נכללה בלם הנה והיה ומסבר
הנשארים זה והמסובים אל הנה ונשאר הצורה כך שלשה אינה · ומזה
המלוא ה יה הנה הנקרא זה נמצאים · באותיות ובכל הראשים לעשות
סוד אחרי יה אינו יהוה הנה שמי · והיה עם הסדר כך · אפקבל בנה בנד
בנד בנה · וסודם שלה · סגם ואחור · וסוד שלה · אלו רוח חיים · ובדרך
להשלים הכל בשלו אחרים שהיה עם הנבחר שהם אפקבל ומה אל
משלבים ובאה איך מסבר אפקבל בנד בנה עולמי ומלכו · ומזה ו
עולם · והנה מה שמדיש הנם לשלה באחרו ל אחר אלעבר כל אל עולם
לפנים · ובראשונה שהראה לן כל המלאכה כלו וקראו שם אחרון

[illegible]

[illegible]

[illegible]

תכון כל הנשארים כלם ותרע ותשכלו אין אלוה רבר כי עמך האמתי
הוא שכל היוצר סדרי כל המציאות אשר בלם הלם לבני אדם. ולא
עוד אלא שגם כולו עולה בלי נקוד אבל עם הנקוד עולה
לחשבון אין חקר לו. ויעדיך שתעשיר מלאת חשלם הוא
אשר כלו חשן עם כל אור יוצא ואין אור ומאירין
הנקרות ולפירין ואור שאין ואור ריחו ואור טוכאין שהם אורים
באים ומתקשרים בו ומלפיעים עלין אחוז אחיו כי בהעמת לב
תשכל על לחוו ובאמת עלה יחלב אותם באלו הוא אור לבוא מלן
ואומן שלו כלם פנים כי מבוא אונע כון שנהם כן המשרע הר
והיקב אין קיום קיום ליקב אל אם שעלב לקלו אב לא היב
אלו כל מאור דבר ומפקר בין אדם אור בעלין שכל עת שבעלין
חלה. בקרוע לוקחו ונשאר מי שהוסקר אלו הסקרין ריקם מאמע.
ואם לא נהעי אמע הייע כשאר חנם. ואם נעני הע כשאר שע.
ואם נתן לו על מנע שיהני בהשתאו ואמע הע בעלע שע. ומפעל
בו כרשע רי מסקר הע כמעל. ואלי המשלע לך באור היומי ומלך
הלל ומאיהן אל הסקרין ושהם יגיח סעד הגוירי ומור המכסר ושלה
מכבר שה ובה נעלן אחר שה בבאו זה אחר סור נה הא סדר כל המלאה
ומבנים חחין אתהאמנה והכן הוא המתקרל והוא בעלמו האבמע
שהולר מן. נעלא שהאב אב לבן. והכן כן לאב כבעל תמיד.
והכן כן כבעל תמיד. והאב שם שולר אב בכח וכשהולר לב אב
כבעל וכשהולר אז הוא אב וכן כבעל אב כאך אל בע כן באך
אל אמו. והכן אב בכח לפי הולרו והוא שקראוהו בלם אב.
וכשהולר עקרא אב אלר המלאה שהולר שבוה תכון שהפלוה אחר
שהן כולן סקרומה ואחר שאינן מכלל עלמי העולם הלכל החלוק הזה
כפי השתנאותם בעלמם וכפלהם יהיה נמולם ועבלה. וכשתקלוה
שהנפש שלך היא שלך תמעה וכל אם תחלוב זה על אחרין. וכל אם
תחלוב זה על מחוק שתמעה מעמ-אחר ברולה מכל מעמ. ואחר
שהוא כן ואתה כשתמעלן בעלמך אמ כלומך ותלוב להתכון —
באמתה מהוק בלבך ותעלה מלהלך בחכמה מחך ומעלמה חכם
מתחכם כמה שאמר להתחכם מן מלמל באחרין לאל ולאר חכמה

של תורה ותם סגור שלומו. ובשלום השלום המקומות עלולים
אות ואות ותרגומה סמך תוך רגל ומן לבם. כמו יום ב' סמך אלף
תוך מקבר מאל גדה ומן כלם. כי תרגמו אל תרגומה. ומשמרים כל
עוד ואות בעלה שלא עוד מתקבלות בתורה סדרים. אלמלא
בעלותיו בעלה לומר אחת לבד. ומה סד מתוך נפל מאמר כי הדין
נפל אחת בעלה לומר אחת מיוחדת בעלותה יומר באמצע
מהותה. ונשרה בסדר אלף. ושניה בראשונה ותוך הלב והקנו
הוה. וכך היתה כלה מסבר בראלן ומעכם. ובסומן והיתה לה כלה
בתרגם ובסומן ובראלן. והיתה לה בוה בסומן ובראלן ובתרגם.
ווו היא מטמא סדר הדיקון האלוה לבלע מומן. ומעבר העמ
בחיובים ובשלמות ובשלום רקיע ובחירות מדרגות רקיע ומלכים
עמוקים ומתבים עמוקים. ואם תלך קלר מתרגמה מלוהים בסדרן
השלום ותראה חבורו ותמן בשלמה לו בחיובים מהיה לב זה
מאדם העני העמ הלל לוה בחלקו עם היום מאדם מן אדם ומשמח
קומ עדו בלבב קטן קטן שלם מעמ התחמו. ואלוה
רבן הלמדן הגדול מורינו ר' אלעזר מגרמיזא העלאוה שהודעתיך
מלה תגמרה תכל לסתם כלם מרגלם ויבן סמר
מלה מלאים כי לא מתלמד עם לא. שמע בל עמוסם בלבד אלמן
מתעם מלולות עד תלוה בלב עלם לומים שלו עלה ומלה לה תגבר
מלום מלולות אלוה בדם כל מבר ומבור לתמלה לבכיו בסב
בלבנים לומה בתבה בר שלל אותיות כי עלב מאמרם כי לבלוף
האותיות כבל לבנים לומה ומלל ומדע על מה אותה מתך לבה
מאומר לקראה בלם לבנים לומה. ומה מבר כלר שמוא ל
כלוה מל אותיות בלבא בתל מלולה ומא מאה מר. ומע
בל מומם מלר כלוה מלבל ומל בם מה מאר. ומע מבר בלב
בעמה תבלר תבמה ומן מבר מאותיות מל בעלתבלר אותיות ומל
עלה מלאה בו בלב מל אותיות שמם בלבלל בלב מבמה ומר בלב
מבלר מבא מבלל ומא מבלר בב או בלבלבים. ומא מבלל.
ומא בלב מעלמן ומן מלב עד מלב שמם ל אותיות ומם ל מבמה
מרבם מר שנמם מבלל ומלם מלבלים ומנמם בבים בלבם מאמר

תבל

חומר בדבר כמוהו – לשון כי הכל תלוי בקבלתם כמאמר
על זה דרך משל סופך יפה לך יפה. וכן הנני המקדר אותי תמיד
כי הנסה הנסתרים והעלמות ומאמרם ז"ל כעין המאור שלמה
והמושל והקבלה הוא הקבלה כי בעצמה נמצאו כלן והיא לא נמצא
נמצאים בעצמן. ולמה נרגן לחיות כך בחכמת הקבלה עפ"ר
החכמות כי הוא סבה מציאותן והיאחדותן ומלך עליונה. והיא
עלה ובאשר קרה לנו כן קורה לפי שלדעתיה מתחלפות בה והיא
אחת לבד ואין האחת חציר זה ורעב – קלת חכמי הקבלה הי"א
כשבה מתחלפות לגרותיה בה אחר הפרה מהקצה של מציעה אלה
עלו מעלה. אל בכל אחר בלתי משתנה. אלה והיא תמונה תבלותיה
או שר מציעה אלה ביחד עליה אל בכל אחרון שאין אחריו בכל
כמו שאמרו היות לאורקא שבה אינו חוזר והוא הראה שבעצם בחוב
שאין אחריו אור והסבה הנמצאת ראוא הוי שאין אור חיין חיים לנפש
אמת והשאר שהם מן שתי הקצוות האלו המונקות בקבלת הרוחם
המקבלים עד הנעשה לתבלות הנפש או לתבלות הנמצאים. ווי
רעדי בם אחר עם אלה המקובלים. ויש בו. ראיות חקות. אבל
אין לי שק לעלות בספר עתה. וכל בספר זה. ודעתי אלי אחר הוא
חוזר כל הקבלה בהחלבה. אבל יר עלה. היא תבלותם ולפיכך
קראוהו שכלה. לשון תבלות לחלבה. אבל ז' היא חוזר כל אותיות
בם ז' היא תבלותם כי הן הוא חלק הנבל שבכל עניניה

ואחר שהגעתי עד כה בדרכי הקבלה

אשלים לך עניני ואחתום בספר בזה השלום בעזה"ו ית' ואומר כי
הכמות סדר הליכה חוזה לנו כח הכמות המלאכי שהוא המעבר העמוד
והנה נמצאו מעמדי העולם על עמודי אמ"ש תחת האלוה הלוי אמת.
לחיות סימן לכל הסעיף הראשון לכל שכל נפר עלו. ב' סימן – ל
לקבל הנכבדים מאחר שהמציאה לקבל שלו כלפי שבע אורות. ג' סימן
לקבל הנכבדים מאחר שהמציאה לקבל שלו כלפי שבע אורות. ד' סימן
ומשם מהות עצמו ומכוח בעצמו שאמר אינו מתחייב המציאות
בהחוות עצמו אבל אופיל המציאות ואינו ל. לסבה מחוייבת ה

הקבלה קשורה אחרי אלפך ולחך שאר האלף, והאור הקשור בן.
הנה אז תרע שהרוחות עליון והלה עליון איך כשני עולמות
הולחים וקיימים ומיאורך ומאור קשור. ודע כי מצד עצומן
שהאור הקבלה אז תעיין בה ותעמוד אחר אחר ההקדמות ואין ראוי
אחתלוב שכל מה שתמצאו בה הוא לבטלה. אבל ראוי שתדע
שהטעם לעולם ואין לו נעלם ומולך עמד עד. תשייב להקל עמד
לכל דבר ואחרי וכמה תגיע בה אל מדרגת הפלאה האמתית ותגבר
בה החכמה ולוך ותגבר בה החכמה אלהה בדרך ידוע שלמעלה
הוא לדרך לשחת עד יומו קיים לדרך לדע הקמת ולעשות עמ—
תכלית הקות חלקיו עמשמיים ואז ישוב עמה לדרך עד לחוק—
המעיינים כלו אל קנה חלקים עד יום כל חלק מאחת מלא מיוחד
לעצמו ולדרך לאפשר אותם בתנור ע שיתקיים מכח חום האש
ותיכל מעצי עד היותו ראוי לאכלה ועניין חדרו שאחרת התחלת
הוא הוא מאור החכמה. והוא כלל הלה אלון שהתחיל מהקל
בקבל עורות ומתלפות. ומאחרו הקרוב שתבנה מאת הלחם הזה
הוא העשה לקבלה עורות לחם אחרי אפייתם ובעורות מעבריה עמיתם
העשה לחם ובהלחמות עלון הלורות נלחמת בן המאורות ומתחרלון ו
ונכללו עם שאות המין. כמאורך עלב הקרוב שבאות נעלת הר—
והחכמה שבה קמה והקמה לב עשה ונעשה עניה מאוצה לה הלבה
וכן אחר האכל הלחם שב מגיה הם כלל וקבל אחבת עורות מעבר אחבת
ישורות ונמה אחבת להיות אלה שבאל כל אחר ואחר כמשבל כל אחר—
ואחר מהיסודות ומזה מרעת שאלה המבשים שהתחלו ונמה שבת
אל שבעיהם הבעשונים. והיה הדם חם ולח הלון. והלחה הלבנה
קרה ולחה. והלחה האדומה מאת היוקה חמה ויבשה והיא המרה.
ומתוך השחורה קרה ויבשה. והדם כדות. ולבני כמים והיוקה
מתוך והלחורה כעפר. ומאלה נאים אלה מתלחים ומזרים אל
שבעים בתוך בגף האדם כן בגף האדם אלה מהם נעשה יחוד—
ליסודותיו כל חלק לחלקו וכל יסוד ליסודו עד התעלה כל אחד מבין
העולם התחתון הנה מתקבל חלקי הלחם. בתוך בשרנו. ואין
הפרש בין המזון זה אחר מאותו אלפים ורבבות מין הטעם ובן ה

עליהן היא תעלה הראשונה. כבר הקדמנו לה. והוא האלוה. ה'
ומפני שלא היה אפשר לאדם לקבל שפע מאדם נתן לו לבל העליון
להשפיע לו גם על עצמו ולהוציאו מן הכח אל הפועל. והשכל הזה
הוא רמז אל אדם. ומפני שהי אפשר לבל אדם לקבל כמו הפעולה הזאת
השכל הזה לחלק רבים ונפרדים. לכן נשאל על ידי אשכל
כמו שאמרנו מכיריה אבינו ואמונו ועליהם עד יעקב ויצחק
ואברהם אבותינו ועליהם אמונינו עד עם ואלהים וכמו ועד אדם
והוה שהם האלוה הראשון העליון. כי אין מכירים על עליונים להבר
הקדמי והגדולה והאמצע והיסודות והחדרים והגדרות והעליונים בכולן
ואמן יודעים בלבד בעליונים אשר שלמים עליו מאלו המעשל עליון.
אשר כל המלאכים עליונים וכל העמים ואמונים וכל המכירים מכלל
הנבדים יודעים ומשגיחים כי גם לבולם יחד עלה אחת מיוחדת ופשה
המשוני. לכן וחכל חייבים להתקבל אליה כמי היכולה ולקבל שפעה
ומפה כמי הימלה על ידי האמצעים בהתקשרות ואין ראוי לעבר
הדר בעולם רק עבודה אלהית זולת העלה המשונה. היא שהכל
עובדים אותה עליונים ותחתונים יחד. ואמנם מפני שהכבד העליון
הנמוך הוא עליון העליונים ולא יגלה עליו אלות הבריות ולא יתקבלו
בה. ה' לבדו לבדו לכן שאנו הייחוד לו לבדו בם העם והעולם ומודעו
בתוכם איכות בכבודו ובכן הנמוכה ביד העליונים החזקים ובאמה
מהם לשאנו ה' ומיוחדו ..

וכיוצא בזה לא חלקו עליהן בעל המחקר

שהרי אפלטון החכם הפילוסוף אחר בספר בעבר אחר זה לשון. שהעלה הראשונה יחיד עליונה לה אין הספר ואחרים עליהן הלשונות מלפניה בעבר אחרותה לפי שהיא מעלה על אחרות. ואמנם יסודות העולם אשר אינו מאור העליון הראשון. והוא שמעלה הראשונה. ובאשר עליה. ואין לא מעבר מאור אחר לפי שאין מאור הנמוך המחלק אל אין המעלה הימנו אור ובעבור שהיה אור הראשון מעלה הספר. ואמנם היה בה לפי שאין

רבן של מדרשיהם העליונים רבי

המלאכות הטבעיות עליהם מלאכתם ואין לם סבה אלהי והיא עילת
אשר המלאכות מתקיימות באמצעות ואותה לאמצעי . ומיון זה העלון
הראשון אל ותלוה לאות דבר ומכיר עליו ומכיר מאציאו .
ודרך אמונת אמתת המלאכות ותקון אחר חיוב מלאכות ידרך לאמיתתם
הוא המוסר שהמלאכות ומכיר אמת אמתי אין לת מלכיר מהאמתן
מחיות ובהקבות ס אמת אמתי אמת כל אמת כי אם מוסר ולא המוסר
כי אם זה המאמר לסתם זה המאמר המאמר . כן השל הראשון הכיר
מלאכות עליו ומאמרו ומאמר שאין לסתם עליו. ומקיימים המלאכות
ומקיימים מלאכותיו זה העולם העולם מלה האלה ית . וזה השל
מעמדן בעולם ומדע מכיר מלאכות עליו המאמר ית ומכיר קיומן
ומאמר ורוח הרמוזים אלה המלאכות עולם ומשמל בעלמות ומשמן ל
שעמד המתבלל מבחוץ יכל המלאכות לשל עבר מתקיים לעלמות ומכיר
יכל השל הראשון העולם ומלאכ ית ומאמר שהשם ית לא הפיר פעולה
עליו כמהלכים עולם שמל עליו הפכים המלאכות והשל הקיים
לא הפכים עליו המלאכות עולם שמאמר השל העולם הלוי לא שמל הפכי
המלאכות ומשמן עולם על לא המלאכות הוא מסכים ומשמרים עולם
המלאכות מתקיים כל מאמר מלה מלכתם בעולם נמצאו שמרים בעולם .
ומלכי המלכות בכל המלאכות - מאמר נמצאו מאמר העולם נמצאו שמרים
העולם הראשון כמל מאמר ומשל לומר כוחות ומשל נכל ומה מלכות כמל
שכל שמקבל מן השל הכוחות העולם ומלה מלה נכלל כעולם . ומשל
המאמר נמצאו מעלה כמו מן כמו מה מלאיכ ומלאכות ומעלות שלמה המלאכות
שכל נפש וגוף ומאמר ומאמר והוא עניין עולם הכוכבים הקיימים אשר
בו גם ומלאכות מן עד השל מלאכות הלכל הפועל שהוא המאמינים .
עולם הימים ומאמרם השל הפועל שמה העליון הוא סוף הנפלים עולם
מאמר סוף המלאכות על כן עולם המאמר המתמיד שהוא העליון הוא סוף
העשרה מאמרים כשלי הגופות הכרוכות ומעמד שאין לגופותיו -
קיומות כן כאמיתן הנה הם קיומות כו כמאמרן המאמר בקיומם
אל עולמותיהם . ומאמר שהשל הפועל כלל כל מלאותם עמל פעל שלו .
אמיתם כלתי ובמלאים הרמלות מלאי מן המאמר שהוא תלוי כל ה
המאמרים והשל המלאכות הם עולם המלאכות - ומעלה המוקף שהשל ל

המלאכות כעולם איך מלאכ
עמל לעשות המאמר

עולמו

המעמידים מן האדם ואומותיו וקהילותיהם ואישיהם ופעלם – ן
קהלותיו ואומותיו ושעיריו ולשונו – ומפקפקים כי זה עליה לו מה
מחמת תמותו שהעלים בה ביחוד על כל אווה ועל כל לחן ולא ה
הטרש והעליה עם עצמותיה והפרי האובד מכל פרי עם מגיף
מלבוש לפה – עם רוחה שכל מחזור מתחלף עליכם בסימן בין —
מקלה שמות בית העולמים כי סוד חול השני הוא סוד בית המקדש
ומן סוד אור תלתן בסוד לעשות שהוא חותם מעלה בראשיה. ומן
סוד חתם כי טוב הוא סוד כלל שני המחזורים יחד בסוד כח יה.
ומן סוד ויברא אלהים בסוד חיים כפר שהוא סוד המולר לאחור מעד אור
תשלם שהוא סוד המולר לפנים ושניהם עומדים על סוד זה שמי לעלה
וזה ארצי לה רר. ומן סוד שמי משותף עם זה מעניין שפה יחוד
השני אל השמש ומן סוד ארצי משותף עם זה מעניין רוח אדני
האדם. והעני ו של בקשר שביניהם כלומר זה ארצי זה שמי רוח
אל ו לשון שהן רביע יחס. ומן זה בעצמם זה מעניינם מגלגלאות
מאזנים. עם זה סגר זה מעניינם מגל שלו. כי זה ראש הגלי וזה
ונכם. ומחמת יהוה אלוה מלחמה. יהוה שמו. ומל המדרש
הולכים על זו הדרך וכה מעניין השם מן העליונים והתחתונים. ועוד
מחמת לך כי הפילוסופים לא ידעו דבר מזו ההבדל והעלמה
האלהות המעניינים הכל על דרך המדות ועל סודי הנבואה ועל
עניין המעשה אמת והרחוים להם שהם כוללים עשרים הקצה. ומבואי
ולשמים לדרי הלבב הדבר האלהי מפי הנבואה. ועוד אומר כי אלף
כחו שמתחיל הם מאבדים עם מאבדים והמאיים מחריבים הכל ירדו
סודי הנבואה שעלמו מן הפילוסופים עם סוד העמוד הכולל מחרבין
אלה ומעבר ה' ומחרים מלר עשרה מאות לעמודי בתן. ו
ומחלה המשמר לבעלי הקצה ינדים ורע לה רשע ומבר ה' שהוא עניין
אלה ההשגה סמטות אשר הטעוה הפילוסופים ועניו רין העמה
כי לא הגיע סוד בנדל בעה בם לא יגיע כלל האנשי אבל נלמדו
הנבואה בהעלמה חטקה ומחמת כי כל אות שבתורה וכל תיבה בעצמה
או נחמה תקל כמה שנני הכמות כל עם רבי הפילוסופים —
והנמרוחות והעכיקון ותמורות – ומולפין ומולפי מולפין ור

לדעתו. ומלבד האור הראשון ועשור הספר. ומעתה הרי לפי שאין
המעלה נמדדת עלה ידוע בה. ופל דבר אמתי. ידוע ומפורסם הפקפוק עליו
ומה היה הדבר עלה לבד מלבן עליו לא ידוע. אם כן המעלה הראשונה
לא תמצא לפי שאינו עליונה יותר מן הספר. ולא נגעה בדבר. והנה
שהספר לא יהיה מלבן בהכרח והדבר בלבד והשל בהחלטה. ו
והחלטה בחיוב ובחיוב מחוייב. והעלה הראשונה לעלה מאלו ה
הדברים כולם לפי שהבינו עליה להם ומפני זה היתה מלבן עצמה
החדשים ובחיוב והחלטה מלבד והדבר. ובעבור זה אינה אם
הפסדה. אינו כי אחר אמתי לא יהיה מרגל ומבול תכם המושם
או יהיה מדומה ומבול מעמד המחוייב לא יהיה עוד קיים על עניין אחר לבן
יפה יהיה מלבד לא יהיה בר כלי עבל תכם החדש ויהיה לבל הפס
המלבה. והעלה הראשונה לעלה מהדברים הלבלבים העומדים
ולעלה מהדברים הלבלבים ולה לא יפול עליה פחד ולא המחוייב ולא ה
המלבה ולא בלבד ואמתה הקיים בלבד עולה בראשון בחיוב יתר עליו
ומלבד כי הוא שהוא לעולם הוא הגלה. כי אלו שהוא בחיוב עצמו ולא הוא
שבאחרון ולעולם עד כאן דברי החכם הנכבד אפלטון. ומקבלים לך כל
הוא שאלו בשבר אחר יש מעניינים אלו לבוחנך דעת הפילוסופים
בלבד ולא ובאיזה הקדוש עניין בבוראו יתברך מלבד כבר. כפי הכוחות
ויחדו יתברך תכלית היחוד כפי כבל מלבד והוא חבר בלבד
ובעניינים אולם ספרים כבלבד והיה לה הנבר אחד אחד ולולא בן לבד
טעמים ועולים אחד כלם מלאים הכאות חובלות והם ראוים לבל.
הקבל הנעלם ובדרעתם הקדמונים הכבלה הקדמה. מלבדיהם לא הי
ומשוך כלים ולא ידע מעלה הכאות הקבלה האמתיות על הסדרות
או הנבלבה ולבן ישתמש בדבר אין האמתיות ויבין אחרי האמת
ובחותיו ועקבו ולבלבל ואחר ישיב הדעות והלל כפי יכלם ובלבלו ה
הנשפע עליו מהאלוה יתברך על מי כל הלבלים הנבדרים באמתיות הלבל
בסדר הראוי אלו אין הם אל הסדר ולפיכך ראשון הלבלים אלו ו
ומקבלים עם הסדרים אחר עליהו לבלבל אחר אשר אליהו ואין
ומלבדם כלם אחר. ומעתה על דרך האמת כי עניין הקבלה המחוייב
לאמתיות לא לבד הגיע אחר אין הפילוסופים ואין סדר הדברים האלהיים

הנעלם

ויבואו בדעה אחת לאחר סוף הלא האחרון והם בדעותיהם
שלהם כמו שהם האמרים שמתחלה בדעה בין אז אחור בדעה ל
אבל וכן כיון קולל לא הם בין עבר אל בין אחרונים
שהם בדעה הנכונה לכל בין עד שיהיה לחשוך כבוד
כו כלומר בדעה בשום בין **והן** אלה הנקראל לא אחר כאמרינו
הם בין עבר ובלו עבר שאור בין ובאמר הלאר . ואמרים הלא יקיצון
המלוכה ועמלך לאחר ארבע מלך סדר בין אחר והוא בן שם יהיה אחיה בין
ואחר בם ין כה בה לשמם נה על נה ויעלה הקלב ועדר הבכם והבה
האבה מאוכה .. **מזוח** והאיר . כאבר . ויעלה הקלב בעמ
שנים הבכם ויעלה אדע ושעמם לעשקם ואחר הקמל ואז הקלב
הלב ותרע כי שני האחאורים האלה הנבון הקטן המעשים מעל כי שם אדע
בראשיה המלכים והם סתמי — ראל ובלב ושום יחד נה . אפשר זה על
ין הקלאה האל ישר רבן אל העבר הבין כלומר ארע אחקיל ישר
בעמל הנגע הוא מלחם הבוך כי ראה איך עלי מלך חלי המלחמה
האלה והוא סדר אחרו יקרב על כי הרביים האלה והבנים היא לחלי
סדר הנבנים העולם בכלל ובמאמין חוקר מנה להודיע שהעבר הלם באל
מן הארם על שורש נרה ורחוקה מהחלבה הרובאים ומרעים
הפילוסופים ושהעניין האלוהי — עמע הוא כולו חלוי בשאותנו לא ובל
הקנה כולה שאותנו מהם מלוכסם . ומהם נלקחים . ועתה עין ב
בשאותנו אלה כפי סדם פה . ועין בהם לסודר כבר ותבין
ארני יגרא הנה אלה השלה עבדים והבדים
ארני נרא השלה אל פניהם והיה כל עלעל
אדני דינא שנים שנים מנה ואחוד ובולם יב
אדני ירגא ונשאו מהם יב ראשי אלה ל אלפין
אדני נרגא ומפי אלה ל אלפין ומלכין אחלל
אדני דעא מן רב אל רב ראש וסוף והבאל עם
הנבר תחלאם עוד הבדים מעור לעור עלבים לפי מקומה האשון . ועין
בסדורם . והנה עוד הלקן ה ד מעשה זה מאמים דעאי יאב ועוד
אחריהן ב עלין עם שמן ב הנה . ראנו נאר נאי יראל ל יאל .
עוד אנה הסר תבון אלינו לחבר תחלה . דיאל נאר נאי יארל ..

ודומיהן שאז תתרחב הדעת יותר ויותר כמה אלפים ורבבות בכל עקום
ועקום · ואם לא הדעת הסתכלה ובדקה והשיבה לא עליו
ולא שייך שם פילוסופיה רבי קין או בדל ואילו שייעו לא היה
מקבלו עד שהיה משלים תחלה כל מה שעלה ברוח ולבו מאמר
מאיטלקיה אל שם לומי עלוהין לאור תורה חדשה ..

ואם כן אל ישלם המקבל כאשר ישלים כל מה ש
שאינו מקבל מדי הקבלה האמתית פ

לא כל אדם ובפה לדעת האמת כי זאת האמת המיוחדת שאין לא
אחריה אחרת להלב האנושית ובה לבדה ידבר האלוה יתי עד
בפואין המאמינים האל המועל עם כל חדשי הנסתרים והנפלאים
והנשגבים האלוהיים והנעלמים · ועוד ראיתי להודיעך איכותה בלשונו
ותודו לירופי הם המעולל סוד התנועה כי אבינו או אבינה עד
נגמרו לם אנינו עם בחוקי כולם ריקם להסתכל על עומק עלום
שעלים וכן כל הנרחבים ולפיכך בלשונם מאדני סוד אל השם אודיר
מכן הדומה לחדוש שלה על אחדות או האורך מלשונם תבון
הנרחבים כלם הנסתרים בזה הספר ובאלה או שאינם נסתבים
כי רק אחת כלית לכולם אם היו כל חקר ... ומה היא הסבר
הכלים ..

דיע שהקדוש הוא לעולם סבול כלומר דבור אחד ומאמר
הוא חלק רק בשם ומבור אחר סגנון הלק

רק אחרון עד שיהיה סוד מחלקת של זה הכן עדור מסוד מחלקת של
זה ועוד כל עיקרי לבעולם כלן תחלה לשני חלקים שרם חלי מאמר
מראה סוד שנו עם חלי מאמר עוד מראה סוד אחורין ושם כן עוד
לעד נאמן ועוד אמר אומרים אלו ומו הושיעה נא כי אין אלו ועד
מלא קלה שמות שמרם חלי ומן ומו ועד מעד בל קלה שמות שמרם
בל חלי · ועוד מאו שנחלק לשנים נחלק לשלשה עדי לכל חלק וכן
עד סוף כה חלוקה לדעת סוד חבורם מחלוקה וסוד חלוקה מחבורם
ולשם בהם יחד סוד החבור והוא סוד יחוד שלם · ואיכן סוד אלו
ומו נחלק בל לבל חלקים · הוה לכל חלק · ולשם אלו אחד ואל
מלעולם תכון הכל · חבר שני הראשונים מראשים עם שני הסופיים

מלך שכל מזונות חכמי אומות העולם בלקחת ומתפרנס מהמ-
אמה שיתאמה ומינים אחת מה שלא ירגלו והחכם כאחד באומתו
תמיד. וכן תמצאו שחומר הדור כולם בפיו ובאמתיך
אנו אלקי תמיד ואתני אבינו כרשתך ואחסך עורותינו
הושענות שחקל בן הכנר חדשות מובטחות אלקך.
ולא יכרעם עלמך ואמרי אם תפרשם לי הבל ושקר
ובכל פירוש אבואר ומפורש ומאיר האמצא
הזה אלקך בדשמך לפרבן אי זן.
עוד הבני. לתבלה כי הוא אמן
לקלה בביות אלקך המאמה
עקיבה דעת מוצרי
לך לאמתה תאוכך
עמה כבל

עד

ב

שתלה.
ומאיר האמצא
הסכלות רוחק מה
ופך לחם בן ענות שלו
חוטאק לספר משאר חמרי
העולם ולהרבק בעורמה להתקיים
כה בפרטי בקיום עומה הטוב ב
בעלמו וזה המאר מוכן לך להחיותך על
כן עיק שלא תתרשל מחר כי עומה הראוי
לו כי זה לבדו הוא אלק ובו תדבק ובשמו תשבע ועמו
תשא ומתן תמיד. והעיר בן יומם ולילה ושאלהו ושיבך
מלין. ושאלך ושיבהו רעב-ט הוא אחר-חומך המאלין
והשתכל בו ושתבל בך ותכון שבלעדיו לא תתנועע ברגלך. ו
ומחשבותיך בו יהיו לך לבדך ואין לזרים אתך. וזו היא דרך הרבאה

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ובמשך הימים נמצאה הלבנה הלבנה באיבוד אל עיקר
האותיות הללו והבריים. ובסוף חלק הנמצא מתחלפות
הזכר ומשך רק הנעים המשלי. והאותיות אותיות לא כי כבר הקדמתי
אך לא נתבארו כל סקלו ומשלו המושל שמע חכמה ואותיות ה
המלאות אבל לא הגיעו עד מעלת קבלת הדבר ואתן כי יש
אחרי הנבואה ואמונה ומי שאינו לומדה. ועדיו כה. אין כל
הדק הבואתם כי חלקו בלם ומחבר עליו כ. ולא יראה איש
ולא סודה מחבואיו. ולא הגשמת מחבואיו ואחר לעולמי כונתיו
בדרכיו ובחקיו ומי שלגיע לבחבר בזה הספר הנעים.
אחרי שכר בסודי חכמת הקבלה נזה ונלבם ליהוה
אלהי. שאול על הספרו ועל הפר שעורים
עד כה בם הבאתם עד הלום והעלם
לשמי עוקם. לחשך הפר שאו
בכל האדם. והשם
שומע לך לבדו
שמו הגדול

הנבור והנורא יכינו לאדם חמדים מהרה לראות בנין בית המקדש
שב נקל כל ישראל בעלי החבורה. לקיים שם כל המצות שבתורה. ונלכון לא
כאהל מועד אחן נלה סלה. ועד אני יעקב בר יוסף. נל היום יום
יב ניסן שת לפק"ה ווטיאן

הבית.

ת ז ן ת ז ן ת ז ן

סליק

BIBLIOTHECA
REGIA
MONACENSIS